

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, ДЕЦЕМБАР 2001. ГОДИНЕ
ГОДИНА XII, БРОЈ 1666

**КРАЈ ЈЕДНЕ
ВЕЛИКЕ ЛЈУБАВИ
БУБА МОРИНА И ДУШАН МИХАИЛОВИЋ**

СРПСКИ РАДИКАЛИ НА ИНТЕРНЕТУ!

Пут до истине иде преко

WWW.SRS.ORG.YU

Српска
радикална
странка

*Памет, знање и поштење!
Мудрост, храброст, поверење!*

Обећавали су реформе и демократију, добили смо прогоне и хапшења. О томе неки ћуте. Рекли су да ћемо боље живети, удесетостручили су порезе и цене. Живот обичног човека постаје неподношљив. За само неколико недеља интернет презентација Српске радикалне странке постала је најпосећенија у односу на све друге политичке странке.

Путем интернет презентације Српска радикална странка сваког дана издаје саопштења за јавност, а сваког петка преноси комплетан садржај конференције за новинаре председника Странке, др Војислава Шешеља.

САБРАНА ДЕЛА ЛАЗЕ М. КОСТИЋА У ДЕСЕТ ТОМОВА

У ИЗДАЊУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

**КЊИГЕ СУ У
ТВРДОМ
ПОВЕЗУ СА
ЗЛАТОТИСКОМ**

**КЊИГЕ МОЖЕТЕ КУПИТИ ПО ЦЕНИ ОД 1000 ДИНАРА ПО ПРИМЕРКУ
У СЕДИШТУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ, Трг победе 3, Земун
Све информације на телефон: 011/316-46-21**

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:

др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:

Синиша Аксентијевић

Заменик главног

и одговорног уредника:

Марина Рагуш

Издање припремили:

Весна Марковић и Вук Фатић

Техничко уређење, компјутерски прелом:

Северин Поповић

Унос текста:

Весна Марић

Фоторепортер:

Марко Поплашен

Лектура:

Весна Арсић

Секретар редакције:

Злата Радовановић

Председник Издавачког савета:

др Борђе Николић

Заменик председника Издавачког савета:

др Бранко Надовеза

Издавачки савет:

др Војислав Шешел, Томислав Николић,

др Никола Поплашен, Маја Гојковић,

др Небојша Величковић,

Александар Вучић, Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,

Момир Војводић, Стево Драгишић,

Драгољуб Стаменковић,

Гордана Поп-Лазић, Лука Митровић,

др Бранислав Блажић

За штампарију:

Мирослав Драмљић

Штампа:

"Етикета", 20. октобра 2,
11307 Болеч, 011/806-30-28

Редакција прима пошту на адресу:

"Велика Србија", Трг победе 3,

11080 Земун; рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у

Регистар средстава јавног информисања

Министарства за информације под бројем
1104. од 5. јуна 1991. године.

ЦЕНЕ ОГЛАСА

Цена огласа за издање у сто хиљада примерака: последња колорна страна корица 100.000 динара; унутрашња колорна страна корица 80.000 динара; унутрашња новинска страна 60.000 динара; 1/2 унутрашње новинске стране 30.000 динара; 1/4 унутрашње новинске стране 15.000 динара; плус промет.

Уводник

Док оним делом света са нечистом савешћу (Сједињене Америчке Државе и њени сателити) због напада на Авганистан хара панични страх од црног пришта, или како га сада сви популарно зову антракса, наш народ је, разумљиво, више заокупљен својим свакодневним проблемима: како платити рачуне за струју, комуналије, телефон, како купити намирнице за себе и своју породицу, како скрпити крај са крајем пред наступајућу зиму.

Међутим, да би скренули пажњу јавности са животних проблема, а захваљујући и неколицини овдашњих шаљивџија са незрелим смислом за хумор, досов режим је одлучио да нашу Србију, кад не зна другачије, у ред развијених земаља уведе на тај начин, што ће и овде посејати панику од антракса и терориста "Ал Каиде", ма колико то деловало сумануто.

Тако се у досовим информативним емисијама данима могло чути како је мистериозни бели прах у коверти поштом стигао на ту и ту адресу, "одговорне" изјаве "одговорних" људи како ће се на све начине сузбити тероризам, па да су негде ухапшени неки Авганистанци или шта већ, који су негде ишли и који су сто посто чланови "Ал Каиде", ваљда зато што су муслимани.

Значи, да народ не би размишљао како, захваљујући актуелној власти, нон-стоп покупује све живо, нека се занима антраксом и терористима. Кад нема хлеба, нека макар буде игара. Успут, нашавши се макар и фолирањем на мети Осаме бин Ладена, актуелна власт је послала сигнал и својим газдама преко океана, да је спремна да их у свему подржи и да им све допусти, без обзира на цену, коју би српски народ морао да плати. Дакле, показало се по ко зна који пут да је, макар за Србе, од црног пришта још црњи досов режим.

Вук Фатић

На редовној конференцији за новинаре, одржаној 11. октобра 2001. године, присутнима се обратио председник Српске радикалне странке, проф. др Војислав Шешељ

БАНДА ИЗ ХАШКОГ ТРИБУНАЛА НИЧИМ МЕ НЕ МОЖЕ УПЛАШИТИ

Ја сам поносан што су се хиљаде и хиљаде добровољаца Српске радикалне странке, српских четника, борили скоро на свим фронтима где се бранило српство

Хашки трибунал са своје стране прави нове ујдурме, настављајући своју антисрпску работу. Он многе истакнуте Србе, пре свега Србе који су некада раније учествовали у процесима одлучивања, прозива на крајње противправан начин и наговештава могућност оптужбе за ратне злочине, за разне друге активности и тако даље. Напокон се и моје име нашло бар на неком списку и ја сам због тога срећан и задовољан. Баш сам се чудим, све ово време покушавајући да одем у Хаг, одбијали су, нису ми дали визу 1995, 1996. године. Трећег септембра смо поднели захтев за визу нас петоро из руководства Српске радикалне странке и још нам хо-

ландска амбасада није дала визе. Прошло је скоро месец и по дана и данас смо звали, још немају никаквог одговора од холандског министарства унутрашњих послова.

Што се мене тиче, ја путујем у Хаг чим добијем визу. Мене ова банда из Хашког трибунала ничим не може уплашити. Ја никада никакав ратни злочинац нисам био, а оно што ми приписују, прво, нису никакви ратни злочини, него ми приписују само оно због чега сам ја иначе поносан, и ви сви знате колико сам на то поносан. Ја се никада нисам хвалисао својим ратним заслугама у борби за западне српске земље, али с поносом могу да кажем да мој до-

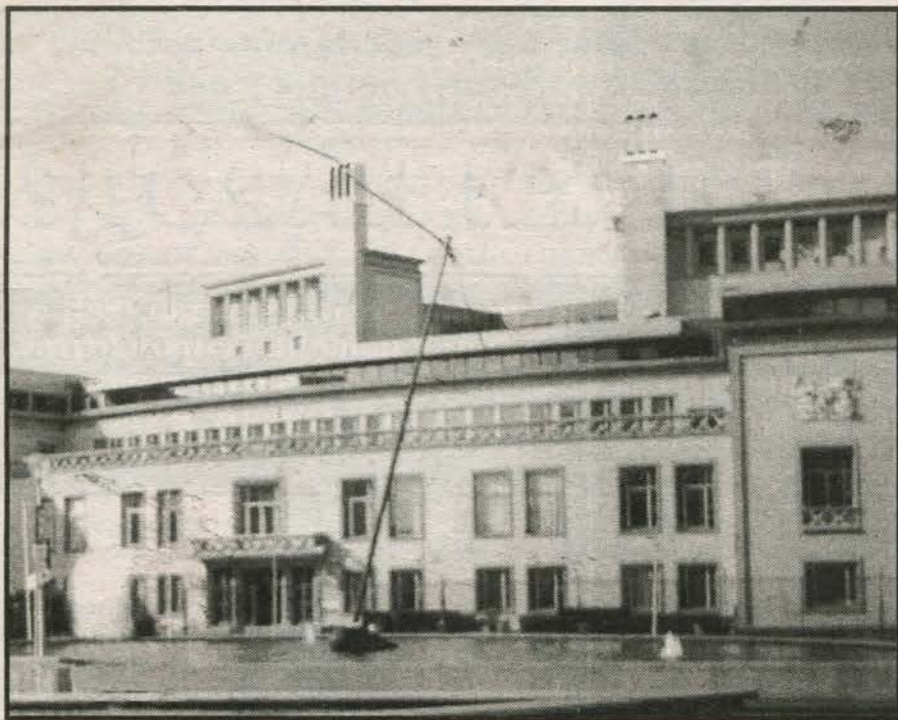
принос није био занемарљив. Кажу да сам организовао добровољце, четнике, они кажу и шешељевце. Па то је истина и ви то знате. Ја сам поносан што су се хиљаде и хиљаде добровољаца Српске радикалне странке, српских четника, борили скоро на свим фронтима где се бранило српство. Према томе, ја не знам шта би они ту, да се ја браним од тога. Не. Ја то признајем, ја то прихватам, ја се тиме хвалим, ја се тиме поносим, поносиће се моји синови, моји унуци и прауници.

Један од закључака донетих на седници Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке, одржаној 14. октобра 2001. године, гласи:

Хашки трибунал представља најгори инструмент антисрпске политике у рукама америчке администрације. Своје помагаче у варварству против српског народа пронашли су у српским и југословенским властима које су извршиле киднаповане Миломира Стакића и Слободана Милошевића и предале их хашким кадијама. Трибунал на противправан начин наговештава могућност подизања оптужнице за наводне ратне злочине против свих истакнутих Срба, а посебно против оних који су данас највећи политички противници досовог режима. На терет др Војиславу Шешељу, председнику српских радикала, ставља се његова политичка идеологија српског националисте и човека који се залагао за стварање јединствене српске државе – Велике Србије.

Српска радикална странка са поносом истиче одређеност свих својих чланова и симпатизера за те идеје, идеје слободе и родољубља. Српска радикална странка, такође, са поносом истиче да је велики број њених добровољаца учествовао у одбрани западних српских земаља. Нико од њих није починио никакве ратне злочине, а многи

су дали и своје животе на олтар отаџбине. Српска радикална странка подржава храбро и одважно држање свог председника, др Војислава Шешелџа, који је својим понашањем показао како се брани целокупан српски народ и његови витални интереси. Српски радикали, такође, пружају пуну подршку председнику Шешелџу у његовој намери да отпутује у Хаг, разобличи анти-српску природу Хаџког суда и победи Трибунал.

Страх од аргумената које би изнео др Војислав Шешелџ

После одбијања др Војислава Шешелџа да се сретне са главним тужиоцем Хаџког трибунала Карлом дел Понте, приликом њене посете Београду, стигло је обавештење из Амбасаде Краљевине Холандије у коме се каже да „подносилац захтева не сме бити повод за узнемирење јавности, не сме бити опасност по националну безбедност или међународне односе једне од страна које су уговориле споразум“. Тиме су показали свој кукавичлук и паничан страх од аргумената које би пред овим антисрпским судом изнео др Војислав Шешелџ. Свима је јасно да је овај суд

формирала америчка администрација која има свесрдну помоћ садашње окупаторске и издајничке досовске власти, са крајњим циљем да прогласе Србе највећим злочинцима. По њима, извршили смо геноцид сами над собом и добровољно напустили територије на којима смо вековима живели.

Флоренс Артман најавила подизање 200 до 250 оптужница

Флоренс Артман, потпарол хаџког тужиоца, на конференцији за новинаре одржаној у Хагу, изјавила је: „Истрага о деловању Војислава Шешелџа је у току“. По њеним речима др Војислав Шешелџ се терети „да је регрутовао и помагао српске добровољце познате као шешелџевци или четници, који су починили злочине из оптужнице. Шешелџ је отворено заговарао и охрабривао стварање „Велике Србије“ насилним путем и другим незаконитим средствима и активно учествовао у ратној пропаганди и ширењу међуетничке мржње“. О монтираним процесима и правој намери овог суда највише говори изјава Флоренс Артман: „Управо су у току процене до када би суђење и жалбени поступци могли да

буду завршени, јер Савет безбедности, који је оснивач овог суда, неколико година унапред треба да одлучи када ће он бити распуштен. Рачунамо да ће то бити негде око 2008. године“. Толико им времена треба да готово све Србе спроведу у Хаг.

За сада је најавила подизање 200 до 250 оптужница (за сваки случај да некога не изостави) до 2004. године. Најважније је да досовска власт испоштује рокове испоруке Срба, на шта их редовно пријатељски подсећа Карла дел Понте, приликом све учесталијих посета Београду. Артманова је изјавила да је у току истрага против особа које су починиле ратне злочине над несрпским становништвом пре и после уласка НАТО трупа на Косово и Метохију. Период када су нас бомбардовали, када су бомбе падале на густо насељена места, а градове у Србији претварале у прах, избрисан је из њихових сећања. Недовољно би било подићи и преко 250 оптужница против оних који су нас убијали. Садашња досманлијска власт ни у једном тренутку се није сетила злочина над српским становништвом, већ се улагује са измишљеним хладњачама и лешевима нашим непријатељима. Ништа више нисмо могли ни да очекујемо од њих после киднаповања и противуставног спровођења српских патриота у затвор у Швенингену.

Др Војислав Шешелџ је једини човек који се не плаши антисрпског Хаџког трибунала

Др Војислав Шешелџ је још једанпут показао свој патриотизам и храброст одлуком да победи Хаџки трибунал. Доказао је досманлијама и њиховим пријатељима са Запада да у Србији постоје патриоте и борци за опстанак ове земље који нису спремни да је продају за обећану шаку долара. Истина је оно чега се највише плаше. Спискове за Хаг Зоран Ђинђић и Војислав Коштуница формирају у Београду, како би се решили својих политичких противника. Свако ко мисли другачије је непожељан, па се његово име лако може наћи на оптужници. Издајничка власт какву ова земља никада није имала, заборавила је да српски народ није никада у својој историји ћутао и ходао погнуте главе.

Др Војислав Шешелџ је својим примером показао изузетну храброст, спремност и доследност у одбрани чести и достојанства српског народа. Понosan је на добровољце Српске радикалне странке који су се борили на свим фронтима где су се браниле западне српске земље.

Весна Марковић

Спискове за Хаг Зоран Ђинђић и Војислав Коштуница формирају у Београду, како би се решили својих политичких противника. Свако ко мисли другачије је непожељан, па се његово име лако може наћи на оптужници. Издајничка власт какву ова земља никада није имала, заборавила је да српски народ није никада у својој историји ћутао и ходао погнуте главе.

Медији у служби окупатора ове земље нису забележили протесте српских радикала из страха да погледају истини у очи

ЋУТИ ЛИ СРПСКИ НАРОД?

Српски народ не ћути и никада у својој историји није ћутао, већ се због свог достојанства не усуђује да каже да живи у највећем сиромаштву и да не може ни потребе за храном да задовољи, док га неко са дечачким осмехом неуморно убеђује да мора тако, због уласка у Европу и свет. Па где смо то живели до сада?

Живот у Србији тече несвакидашњим током. Сиромаштво се спустило на тло ове земље попут најгушће магле. Нема ниједног зрака сунца да разбије новонастало сивило и безнађе. Неко би помислио да народ ћути, што је далеко од праве истине. Српски народ никада у својој историји није ћутао и мирно гледао своја страдања. Људи причају, али их нико не слуша, или бар не жели да их чује. Њихове речи стижу само до најближег комшије коме повећавају муке око немоћи да се прехране, купе одећу, обућу или чак оду рођацима у посету. На улици изгледају мирно и поносно. Ходају уздигнуте главе. Ми имамо своје достојанство које нико неће уништити, као да понављају у себи.

Како остати ведар и насмејан док корачаш Србијом, кад већ сутра неко

може да ти саопшти, у телевизијским вестима, да то није више твоје и да ће ти требати пасош да прошеташ земљом којом су ходали твоји прадедови? Ко има право да каже - ово јесте, а ово није српско, да кроји границе по жељи својих западних налогодаваца и да дели сопствени народ? Одједном имамо толико пријатеља у иностранству, који су нас, вероватно, пријатељски бомбардовали и наоружавали наше непријатеље, а нас прогласили злочинцима. Никога не занима има ли народа у 20. веку који је поднео више жртава од Срба. Важне су само паре, али не и част и достојанство. Све је на продају, само да се појаве купци са парама и кажу шта желе. Тачно је да је пропаганда најмоћније политичко оружје, али често може да изазове контраефе-

кат у ситуацијама где се непрестано величају и хвале они који нису заслужили ни име да им се помене.

У природи нашег народа није да ћути и хода погнуте главе. Садашња власт се тако понаша и очекује исто од свих грађана ове земље. Окупирала је већину медија, које користи да би протурарила одређени модел понашања својствен Западу и који, ако желимо да будемо „модерна држава“, морамо да усвојимо. Ако су они дошли са Запада, ако раде за Запад и од Запада примају плате, као надокнаду за уложени труд у преобраћању српског народа, тим парама не могу да затворе очи и уши српском народу. Једино тако, као нем, овај народ ће моћи да поднесе очигледну мржњу коју је око њега обавила „демократија“.

Кривица се утврђује на најједноставнији начин. Крив је свако ко се усуди да говори истину. Закони не постоје, доносе се по потреби, не би ли се угушило различито мишљење. Потези државних функционера који би требало да представљају државу и српски народ доносе се само на седницама ДОС-а. Судбину и границе ове земље кроји група криминалаца која умишља да је народ подржава. Колико подршке имају показала су масовна окупљања незадовољних грађана на митинзима српских радикала.

До сада је јединство било једини спас за очување националног идентитета српског народа и српске државе. Присутно је и сада, и поред убаченог црва сумње и пропаганде, да међу нама нема слоге и наметања кога треба да волимо, а кога да мрзимо. Кажу да се народ 5. октобра 2000. године осветио. Свестан је био и пре тога, као што је и сада свестан у какав га понор гура садашња власт и то са нехајним дечачким осмехом на лицу. Неко ко је

поднео толико страдања у историји, повероваће некоме само зато што има лепе очи или добру фризуру. Ако нас

Све је на продају, само да се појаве купци са парам и кажу шта желе. Тачно је да је пропаганда најмоћније политичко оружје, али често може да изазове контраефекат у ситуацијама где се непрестано величају и хвале они који нису заслужили ни име да им се помене.

Турци за петсто година нису натерали да променимо име и веру, хоће ли то неко сада успети? Никога нисмо нападали, само смо желели да се у Србији осећамо као њени грађани, а не нечије марионете. Желимо да будемо поносни на оно што јесмо и на оно шта смо били, а не да се тога стидимо.

Успешна серија митинга српских радикала је одговор садашњој власти да није сломила дух у српском народу који је схватио сву погубност деловања садашњег режима. Народ се није сада пробудио, јер никада није ни спавао, већ је посматрао сву несрећу која га је задесила, а која је сажета у једној речи - ДОС. Медији у служби окупатора ове

земље нису забележили протесте огромног броја незадовољних грађана ове земље из страха да погледају истину у очи. Истина је само једна, а то је да је садашња власт неспособна, што жели да прикрије тражећи кривице увек на другој страни. А крив је свако ко говори истину. Цензурисано је све што није хвалоспев досовским челницима и њиховим пријатељима попут Вилијама Монтгомерија и Карле дел Понте, који им помажу да елиминирају своје политичке противнике. Никога не треба да чуди што се спискови за Хаг формирају у Београду. То је само један у низу доказа да Србијом владају издајници који никада неће сазнати шта је патриотизам.

Весна Марковић

Појава зараза антраксом изазвала панику од примене биолошког оружја у могућим новим терористичким нападима

СТРАХ ОД УПОТРЕБЕ ХЕМИЈСКОГ И БИОЛОШКОГ ОРУЖЈА

Болести изазване биолошким агенсима могу да се шире великом брзином, да изазову велику смртност хиљада људи, и то на великом географском подручју. Хемијски агенси активни су у пречнику од 50 километара

Највећу опасност данас представља употреба биолошког и хемијског оружја. Биолошко оружје, употребом живих инфективних агенаса, може да угрози не само земљу где се појавило, већ може да се прошири на читав регион. Болести изазване биолошким агенсима могу да шире обољење великом брзином, у дугом временском периоду и на великом географском подручју. Најопасније су заразе антраксом и великим богињама, затим еболом, ботулизмом, туламијом и бурбонском кугом. У већини случајева све ове болести изазивају смртност, уколико пре контакта са агенсима није примљена вакцина. Многи лекари тешко да могу да препознају ране симптоме ових болести, који су углавном слични симптомима грипа. У биолошко оружје спадају бактерије, отрови и вируси, изазивачи болести за које често не постоје лекови, као ни довољно превентиве, због брзине размножавања и добре прилагођености на готово све услове живота. Зову их „атомским бомбама сиромашних“, јер њихов потенцијал деструкције је на нивоу нуклеарног напада, а коштају много мање од нуклеарне бомбе, лакше се скривају и транспортују, због малих количина које изазивају смртност. Још увек се не зна тачно колико земаља поседује лабораторије за израду биолошког оружја, мада ЦИА сматра да их има седамнаест.

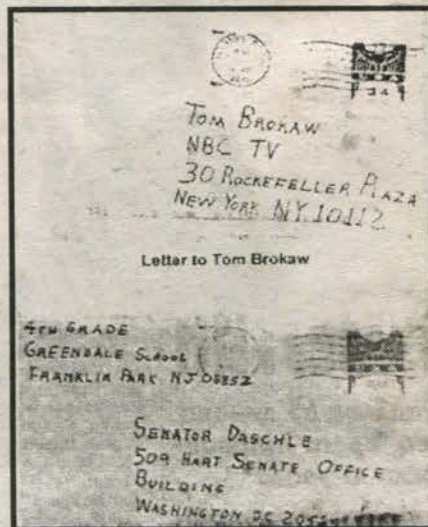
Начини заразе и ширења болести изазваних биолошким оружјем

Антракс (црни пришт) је познатији као сточна болест. Људи се могу заразити на три начина: путем контакта са зараженом животињом, конзумирањем зараженог меса и удисањем спора антракса. Споре антракса могу да опстану више десетина година, а симптоми се јављају после шест дана од излагања бактерији. После пар дана може доћи до краткотрајног побољшања, али 24 сата након побољшања наступа шок и на крају

увек следи смрт. Лечење је могуће једино антибиотицима, али је делотворно само ако се примени пре појаве првих симптома. Могуће је заштити се само уз помоћ гас-маске. Код кожных обољења манифестује се чиревима на телу боје угља и у овом случају је ретко када смртоносан. Ова бактерија има способност да преживи у изузетно лошим условима: у затвореном простору, под земљом, у ковертама писама. Бацил антракса отпоран је на високу температуру, чак и до 100 степени Целзијусових. Могуће је распршити га уз помоћ пољопривредних авиона и пројектила.

Представљају ли велике богиње и даље опасност?

Велике богиње су искорењене, али представљају и даље опасност, јер је вакцина која се користи стара 40 година, а представља једину превентиву против ове болести. Лечење не постоји, а преноси се само преко даха или додира са зараженом особом. Вирус великих богиња поседују у својим лабораторијама САД и Русија. У САД-у вакцинација против великих богиња престало је 1972. године, а у осталом делу света десет година касније. И код вакцинисаних

се не зна колико временски траје имунитет, док су све генерације рођене после престанка вакцинације незащитићене. Иначе, ова болест је однела највише људских живота.

Туларемија може да се пренесе на човека убодом заражених инсеката, уношењем заражене воде и хране и удисањем отровних материја. Први симптоми су слични симптомима грипа, а после две недеље долази до знатног губитка тежине и велике исцрпљености. Вак-

Руска агенција „Интер гас“ преноси вест да талибани држе лабораторију Црвеног крста у којој је узгајан антракс у Кабулу, одакле су протерали међународно медицинско особље одмах после напада на Њујорк и Вашингтон. Виктор Малеев, професор Централног научно-истраживачког епидемиолошког института из Москве, сматра да се ради о мртвој култури која се користи за вакцинацију, као и да је у Авганистану веома тешко изводити експерименте са живим културама, због ниског развоја науке.

Након проналажења сумњивог белог праха, на стотине људи је на испитивањима у карантинима на Флориди, у Њујорку, Лондону, Сиднеју, Берлину, Мајнцу. У свим земљама, осим у САД, није забележен ниједан смртни случај, а није регистрована ниједна заражена особа. У питању су биле лажне узбуне, намерно изазване од стране терориста.

цина против ове болести је још увек у фази испитивања у америчким лабораторијама. Први пут је издвојена 1911. године, а прва манифестација на човеку забележена је 1914.

Ботулизам се преноси зараженом храном, водом или удисањем отрова. Симптоми су тешкоће са видом и говором, сува уста, слабост у мишићима. Јављају се од 6 сати до две недеље после тровања. Смрт наступа 24 часа после појаве симптома. Лечење је могуће само противотровом.

Ебола (грозница са крварењем) је група болести коју изазивају различите групе вируса. Многи од ових вируса су настањени код инсеката и животиња и могу да се пренесу убодима, угризима и додиром са зараженим животињама. Симптоми варирају од вируса до вируса, али се најчешће манифестују боловима у мишићима, унутрашњим органима, високом температуром. Ебола има готово увек смртоносни исход. Могуће је лечити само симптоме.

Хемијско оружје

Хемијско оружје може да се распрши уз помоћ пољопривредних авиона, аеросола или изливањем у водовод. Хемијски агенси активни су у пречнику од 50 километара. То су високо токсични гасови који нападају централни нервни систем и блокирају дисање. Особа која је удахнула отровни гас почиње да кашље,

зноји се, осећа мучнину, да повраћа и да има отежано дисање. Смрт наступа гушењем. Могуће је заштити се само уз помоћ гас-маске, а лечи се вакцином антропина – противотрова. Мале дозе сарина (хемијског нервног гаса) могу да изазову смрт за свега неколико минута. Смртоносна доза је један милиграм.

Фозген, један од најотровнијих гасова, је хлорид угљеника који се користи у индустрији за производњу пластике. Овај гас се уноси у организам удисањем. Продирањем у плућа за кратко време уништава алвеоле. Ткиво се испуњава течностима и долази до појаве отока, а затим и до смрти проузроковане гушењем. Гас-маска може пружити заштиту од пола сата.

Цијанид напада респираторни систем и изазива престанак рада срчаног мишића. Напада хелије које користе кисеоник и блокира циркулацију крви. Симптоми су: отежано дисање, повраћање, грчеви. Противотров је натријум нитрат. Овај отров су користили нацисти у гасним коморама.

Иперит је нервни гас, веома сличан пестицидима који се користе у пољопривреди против инсеката. Симптоми су јако лучење слузних жлезда, пецкање у очима и на кожи. Кожу треба заштити од пецкања кремама. Организам оштећен овим гасовима није могуће излечити. Гас није смртоносан само уколико није велика концентрација и ако изложеност није дуга. Све светске полиције

користе овај гас у благим количинама као сузавац.

Свет у паници

После напада на Њујорк и Вашингтон, 11. септембра, стручњаци Пентагона су у паничном страху и убрзано изучавају опасности од примене биолошког оружја. Повод за овакав стех је појава неколико случајева антракса на Флориди. Предвиђено је да се у наредне три године произведе 40 милиона паковања серума против бактерије црног пришта. Уколико би терористи убацили веће количине ове бактерије нпр. у њујоршки метро, за недељу дана умрло би 140 хиљада људи. Америчке власти такође страхују од убацивања отровних хемијских агенаса у фабрике хране и у воду за пиће. Предузете су поопштрене мере безбедности на многим аеродромима и поштама широм света.

Недавно је основана Агенција за унутрашњу безбедност САД. У надлежности ове агенције спадају: обавештајна служба, безбедност граница и ваздушног простора САД, заштита нуклеарки, јавне здравствене институције и спречавање напада хемијским и биолошким оружјем. ФБИ и амерички Центар за контролу и превенцију зараза испитују која је лабораторија произвела овај бацител са смртоносним последицама.

У градићу Бока Ратон на Флориди, у згради једне издавачке куће, откривени су случајеви антракса. Болести је подлегао уредник таблоида „Сан“. Роберт Стивенс. Иако је зграда детаљно испитана, као и сви запослени, велика паника и даље влада међу житељима овог места.

У згради „Мајкрософта“ у Карсон Ситију, у Невади, пронађено је писмо са спорима антракса. После анализа утврђено је да је пет људи заражено. Заражена је и новинарка ТВ станице НБЦ која ради у згради Рокфелер центра у Њујорку. Више стотина људи је у лекарском карантину у Невади и Њујорку.

Паника је завладала и у Немачкој, где се неколико људи из Берлина и Мај-

нца налази на испитивањима, а који су преко писама у пошти дошли у контакт са сумњивим белим прахом.

Део сиднејског аеродрома за међународне линије је затворен и евакуисан пошто је пронађена сумњива кутија са белим прахом.

На стотине људи евакуисано је из ресторана и кафића у близини железничке станице у Лондону, након што се осморо људи пожалило на симптоме тровања храном. Полиција је реаговала као у случају тровања хемијским оружјем, али још увек није саопштено шта стоји у позадини ових дешавања.

Пошто се у САД готово сваки дан откривају нови случајеви оболелих од антракса, власти почињу све отвореније да говоре да је у питању терористички напад биолошким оружјем. Можда је писмо са бактеријама антракса упућено на адресу сенатора Тома Даша разлог за то. У САД се годишње дистрибуира преко две стотине милијарди поштанских пошиљки. Јављају се и лажна упозорења, која само још више отежавају ситуацију стварањем још веће узнемирености и панике код становништва. Не помажу апели стручњака путем медија да је најважније у оваквим ситуацијама са чувати присебност.

Скандал у САД због вакцине

Масовна потрага за антибиотицима и вакцином против антракса открила је скандал у САД. Америчко министарство одбране је, 1998. године, склопило посао вредан 50 милиона долара са приватном фирмом „Биопорт“ из Мичигена за производњу вакцине против антракса. Планирана је производња серума за 2,4 милиона војника, али и за један део цивилног становништва. Влада тврди да је потрошила најмање 150 милиона долара улажући у фирму „Биопорт“. Већ два пута је „Биопорт“ покушавао да добије дозволу за рад, али инспектори надлежних америчких власти су одбијали њихове захтеве образлажући такву одлуку недостатком испуњавања минимума хигијенских услова за производњу лекова. Према њиховим истраживањима квалитет произведених серума разликује се од ампуле до ампуле.

Из свега овога, лако је извући закључак да САД не могу да произведу вакцину против антракса, као ни да обезбеде довољне количине ампула неопходних за лечење ове болести. Ексклузивно право да производи и продаје у САД најтраженији антибиотик кипробај има немачки „Бајер“ који је најавио да ће утростручити производњу овог лека, али то и даље не задовољава америчко тржиште. Садашње резерве које поседују САД довољне су за лечење само два милиона пацијената.

Антракс је у априлу 1976. године у руском градићу Свердловску изазвао смрт више од 60 људи. Тридесет киломе-

тара од Свердловска, налази се фабрика за производњу биолошког оружја. Сматра се да су одатле бактерије антракса испуштене у атмосферу и да је смртност свих грађана изазвао само 1 грам антракса. Симптоми оболелих су подсећали на грип, али су лекови који се користе

код обољења грипа били неефикасни.

Лажна узбуна на Обилићевом венцу

Марија Ђеранић, станарка зграде на Обилићевом венцу, пријавила је да је на њену адресу стигао коверат у коме се налази бели прах. Након тога стигла је интервентна јединица полиције и неколико особа обучених у наранџасте комбинезоне који су преузели сумњиву пошиљку. Анализом на Војно-медицинској академији утврђено је да прах пронађен у коверти не садржи бактерије, па је даље испитивање било непотребно.

Почетком деведесетих година у нашој земљи било је регистровано десетак пацијената оболелих од антракса. Ова болест се јавила код сточара и људи који раде са животињском кожом. Последњи пут код нас је регистрована 1988. године.

Весна Марковић

Хемијска и биолошка оружја зову „атомском бомбом сиромашних“, јер је њихов потенцијал деструкције на нивоу нуклеарног напада, а коштају много мање од нуклеарне бомбе, лакше се скривају и транспортују, због малих количина које изазивају смртност. Још увек се не зна тачно колико земаља поседује лабораторије за израду биолошког оружја, мада ЦИА сматра да их има седамнаест.

"ПОДАНИШТВО ЗА МИР"

Због чега су последње најаве досовог режима о подношењу молбе за улазак Савезне Републике Југославије у "Партнерство за мир" остале без прецизног објашњења које ће све услове наша земља морати да испуни, да би јој се изашло у сусрет?

Још пре неколико година странка садашњег републичког министра унутрашњих послова Србије Душана Михајловића. Нова демократија, тада чланица "леве коалиције", коју су, сем ње, чиниле још и Социјалистичка партија Србије и Југословенска левица, поднела је предлог Савезном парламенту да наша земља приступи НАТО програму Партнерство за мир. И тада, као и сада, тај предлог је образложен "укључивањем наше земље у европске и светске интеграционе токове".

После неколико година, то јест пре неколико месеци, владајућа коалиција ДС-Социјалистичка народна партија Црне Горе поново је покренула иницијативу о приступу Југославије Партнерству за мир, да би ових дана у јавности поново почело да се шпекулише сличним најавима, овог пута под диригентском палицом савезног министра иностраних послова, Горана Свилановића. Министар Свилановић је, говорећи на међународној конференцији о укључивању Савезне Републике Југославије у Партнерство за мир и Евро-атлантску заједницу 28. септембра ове године рекао да се "очекује много, јер се у јавности пуно говорило у последње време о приступању овом програму НАТО. Разлози за приступање су озбиљни, јер су све суседне земље, осим Босне и Херцеговине, или чланице НАТО, или су приступиле Партнерству за мир.

Приступање Програму није само ствар садашње Владе, већ жеља становништва земље у оквиру приближавања Европској Унији". Свилановић је тада још додао да је уверен да је Савезна Република Југославија врло близу одлуци да приступи Партнерству за мир и оценио да југословенске безбедносне структуре могу лако да се прилагоде том програму. Такође је подсетио и да је на седници Врховног савета одбране разматрана иницијатива да се приступи Партнерству за мир и да се о томе озбиљно размисли.

Новине су тих дана биле препуне

текстова који су позитивно оцењивали тежњу владајуће коалиције о приступању Југославије овом пројекту, али нико од њих није навео услове, које наша земља мора да испуни, као ни то какве би све обавезе, приступањем Партнерству за мир или НАТО, преузела на себе.

Сложена процедура

Према речима Џорџа Кастридакиса, директора Дирекције за партнерство и сарадњу у Одељењу за планирање и операције НАТО, који је учествовао на већ поменутој међународној конференцији, процедура за пријем у Партнерство за мир је следећа: прво Влада Југославије поднесе пријаву генералном секретару НАТО (у овом случају у питању је Џорџ Робертсон) за чланство у овом пројекту. Затим НАТО размотри ту пријаву и Савет Алијансе донесе одлуку о пријему. Међутим, тада НАТО има право да постави одређене, како Кастридакис каже, "политичке и одбрамбене захтеве".

Конкретно, у нашем случају ти услови су "сарадња" са Хашким трибуна-

Од наше земље Америка тражи да, за почетак, испуни три услова: први, да Хашком трибуналу безусловно испоручи све официре Војске Југославије, за које је подигнута оптужница због наводно почињених ратних злочина приликом одбране Републике Српске Крајине и Републике Српске. Друго, да се са функције начелника Генералштаба Војске Југославије хитно смени генерал Небојша Павковић, а за неколицину других генерала, укључујући и генерала Лазаревића, већ се зна да су у немилости досове власти. Треће, да се расформирају одређене јединице Војске Југославије, поготово оне које су се добро показале у борбама током НАТО агресије 1999. године.

Војска Југославије би била у обавези да учествује у свим операцијама НАТО и то о свом тропику. И на крају, поставља се морално питање, пошто је опште познато да у НАТО главну реч води Америка, која је позната по својим агресорским склоностима (што смо осетили и на сопственој кожи), како би се наша земља понашала у улози агресора против неке друге земље, која нам никада никакво зло није нанела, а чија је једина кривица то што смета Сједињеним Америчким Државама?

лом. "демократска" контрола оружаних снага, успостављање добросуседских односа са земљама у региону, активно учешће у програмима за повратак избеглица, стриктно спровођење обавеза преузетих Дејтонским споразумом, укидање тајног финансирања Републике Српске и њено "пребацивање у легалне канале" сарадње са Унијом Босне и Херцеговине. Кастродакис је још истакао да мисли и да ће бити "захтева у вези са Косовом", али о томе ништа конкретно није желео да каже.

Али, није НАТО једини који се пита у вези са пријемом Савезне Републике Југославије у Партнерство за мир. Главну реч у том процесу воде Американци. А што се тога тиче, и они имају своје услове.

Као прво, Сједињене Америчке Државе су се недавно јасно одредиле према било каквом облику војне сарадње

са Савезном Републиком Југославијом. Од наше земље Америка тражи да, за почетак, испуни три услова: први, да Хашком-трибуналу безусловно испоручи све официре Војске Југославије, за које је подигнута оптужница због наводно почињених ратних злочина приликом одбране Републике Српске. Крајине и Републике Српске.

Друго, да се са функције начелника Генералштаба Војске Југославије хитно смени генерал Небојша Павковић, а за неколицину других генерала, укључујући и генерала Лазаревића, већ се зна да су у немилости досове власти.

Треће, да се расформирају одребене јединице Војске Југославије, поготово оне које су се добро показале у борбама током НАТО агресије 1999. године. О томе је, наравно, било мало речи у нашој јавности, првенствено због тога што се актуелна власт плашила ре-

акције грађанства, које баш и није преуређено због војног приближавања оних, који су нам три месеца бацали бомбе на главе, а још кад би сазнали да нас исти на најпрљавији начин условљавају, зна се какав би био одговор просечног Србина.

Поданици НАТО

А шта би се десило ако би наша земља ипак била примљена у НАТО (што је, у суштини, крајњи циљ коме ДОС тежи)? За почетак, командна структура Војске Југославије морала би да се мења и да се усклади са стандардима НАТО. То би још био и најмањи проблем.

Затим, морали би да се ускладимо са шаблоном Северноатлантског савеза, а то значи да би морали да модернизујемо наоружање, које би куповали, наравно, од Сједињених Америчких Држава. Е, то би представљало мало већу потешкоћу, не само због финансијског момента, већ и због тога што су домаћи војни кадрови обучени за руковање оним оружјем, којим наша земља располаже, а које је углавном руске производње. На пример, наши пилоти, који су у најбољем случају обучавани да управљају авионима из серије МИГ или "Сухој", сада би морали поново да пролазе обуку за управљање авионима западне производње. То би начинило "празан ход" и изискивало додатне трошкове по нашу земљу.

Затим, Војска Југославије би била у обавези да учествује у свим операцијама

НАТО и то о свом трошку. И на крају, поставља се морално питање, пошто је опште познато да у НАТО главну реч води Америка, која је позната по својим агресорским склоностима (што смо осетили и на сопственој кожи), како би се наша земља понашала у улози агресор

Вук Фатић

ра против неке друге земље, која нам никада никакво зло није нанела, а чија је једина кривица то што смета Сједињеним Америчким Државама?

Само амерички интереси

Са друге стране, за разлику од онога чиме нам ДОС и његови коалициони партнери на савезном нивоу пуне главу, укључивањем Југославије у пројекат Партнерство за мир, и касније у НАТО, уопште се не би поправила безбедносна ситуација, ни у нашој земљи, ни у балканском региону. Доказ за то је инцидент, који се пре само пар година одиграо између Грчке и Турске, а који заправо да није довео до рата између те две земље, иако су обе одавно већ пуноправне чланице НАТО.

Очигледно је да је Америка за свог пулена на Балкану изабрала Албанију, а исто тако је очигледно и да Америка (и НАТО) шпиту само америчке интересе, тако да се не би требало претерано заносити да би најмоћнија суперсила на свету могла било кад и из било ког разлога да интервенише у корист српског народа. Пре ће се десити супротно.

НАТО је од некадашњег војног савеза за одбрану Запада од надирућег комунизма одавно постао само обична фарса, гротескна маска за остваривање америчких империјалистичких интереса, а пре свега за обезбеђивање тржишта за америчку војну индустрију. Зато, када владајућа коалиција у нашој земљи следећи пут буде говорила о предностима, које би Савезна Република Југославија остварила приступањем Партнерству за мир или НАТО, не дајте се обманути. Ми тамо немамо шта да тражимо.

И КО ЈЕ ТУ САД ТЕРОРИСТА?

Један од војних циљева америчко-британске коалиције при нападу на Авганистан је физичка ликвидација Осаме бин Ладена, и то више нико на Западу не крије. Знајући то, и знајући да је за свега неколико дана ваздушне кампање против талибана од америчких бомби изгинуло више стотина цивила, поставља се оправдано питање: да ли су онда талибани терористи, или су то ипак Американци?

Неколико дана пре почетка америчко-британског напада на Авганистан, британски премијер Тони Блер рекао је да ће мете напада бити војна постројења талибана и кампови за обуку терориста „Ал Каиде“, док ће се строго водити рачуна да цивили не дођу под удар "савезничких" бомби и ракета. Већ првог дана бомбардовања, према вестима са терена, само у Кабулу је изгинуло око 150 авганистанских цивила, претежно жена и деце.

У ноћи између среде, 10. октобра и четвртка, 11. октобра, у бомбардовању два авганистанска села, Кадам и Торгхар крај Џалалабада, погинуло је више од 200 цивила. Ту је, додуше, постојао један камп за обуку "Ал Каиде", али

знајући да ће их Американци сигурно бомбардовати, терористи су отишли. Само неколико дана касније, дејствујући по циљу за који су тврдили да је талибанско радарско постројење, амерички авиони су, успут, бацили бомбу тешку 900 килограма и на оближње село и побили стотинак његових житеља. Колатерална штета поново на делу, рекло би се.

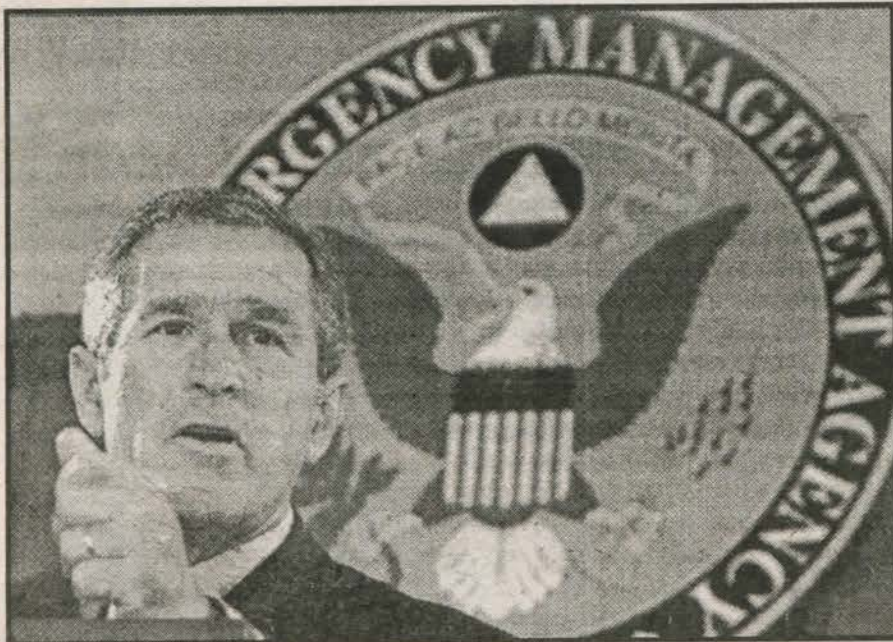
Покољ у најави

За то време, начелник Генералштаба британске војске, адмирал Мајкл

Бојс, рекао је да би војна операција против Авганистана могла да се настави и током зиме, па чак најмање све до лета следеће године, док је британски премијер Тони Блер, током свог боравка у Каиру, истакао да су неопходне додатне мере за подршку ваздушној кампањи. "Сада није погодан тренутак да се расправља о детаљима следећег корака, али ми смо одувек били свесни да ћемо ваздушне нападе морати да подржимо другим видовима акције", рекао је Блер.

Ако сада, на почетку удара на Авганистан, има већ око 1.000 погинулих авганистанских цивила, колико ли ће тек бити након "других видова акције", па још када се та "акција" продужи "све до лета"? У Пентагону тврде да је током досадашњих напада талибанска противваздушна одбрана углавном уништена, што сада дозвољава америчким авионима да нападају даноноћно. Амерички секретар за одбрану, Доналд Рамсфелд, рекао је да то значи да аме-

Дејствујући по циљу за који су тврдили да је талибанско радарско постројење, амерички авиони су, успут, бацили бомбу тешку 900 килограма и на оближње село и побили стотинак његових житеља. Колатерална штета поново на делу, рекло би се.

"Сада није погодан тренутак да се расправља о детаљима следећег корака, али ми смо одувек били свесни да ћемо ваздушне нападе морати да подржимо другим видовима акције", рекао је Блер.

рички војни планери могу да пређу на "другу фазу кампање". "Добро се крећемо ка стварању услова неопходних за спровођење непрекидне кампање за искорењивање терориста", рекао је Рамсфелд.

Војни аналитичари у свету тумаче његове речи тако што претпостављају да "непрекидна кампања" вероватно означава почетак акције и копнених снага Сједињених Америчких Држава, можда убачених помоћу хеликоптера у Авганистан, које би наводно трагале за терористима. Можете ли замислити колике ће невинне жртве изгинути, када још амерички диверзанти почну да траже Осаму бин Ладена по авганистанским селима?

У заглупљеним, испраним и издрогираним мозговима америчких маринача сваки Авганистанац ће бити терориста, сваки мушкарац са брадом Осаму бин Ладен, а сваки муслиман - талибан. Лако је могуће да ће се онда

Можете ли замислити колике ће невинне жртве изгинути, када још амерички диверзанти почну да траже Осаму бин Ладена по авганистанским селима? У заглупљеним, испраним и издрогираним мозговима америчких маринача сваки Авганистанац ће бити терориста, сваки мушкарац са брадом Осаму бин Ладен, а сваки муслиман - талибан.

поновити слика из Вијетнама, када су амерички војници, у својој немоћи и страху, сваког Вијетнамца сматрали припадником Вијетконга. "Чарлијем", како су их погрдно звали, и када су због тога многа вијетнамска села спаљена из чисте америчке обести, док у њима нису били поштеђени смрти чак ни жене и тек рођена деца.

Тако то раде "хумани" људи

Док је обилазио британске јединице стациониране у Оману, Тони Блер је објавио ратне и политичке циљеве америчко-британске коалиције, међу којима су физичка ликвидација Осаме бин Ладена, формирање коалиционе владе у Кабулу и реинтеграција Авганистана у "међународну заједницу". Према писању листа "Тајмс", реч је о некој врсти америчко-британске "политичке Библије".

Невероватно је, међутим, да највиши државни званичници Америке и Велике Британије јавно представљају као свој ратни циљ убиство једног човека, па макар био он и Осаму бин Ладен. Тако то раде "хумани" људи.

Ко је терориста

Не желећи да стажемо ни на једну страну у овом сукобу, ипак се мора скренути пажња на једну чињеницу. И поред стотина и стотина невиних авганистанских жртава, ниједан амерички ни британски пилот није одговарао за убијање цивила у Авганистану, као што нису одговарали ни за жртве у Савезној Републици Југославији, као што никад нису одговарали ни за убијање цивила у Ираку, Вијетнаму, Кореји и свуда, где су умепали своје прљаве прсте. И када је то већ тако, оправдано се поставља питање: ко је ту сад терориста?

Вук Фатић

НА НИШАНУ "СОВА"

У време, док нам досов режим проби уши причама о пријатељским односима и неслућеним размерама привредне сарадње између наше земље и Републике Словеније, откривено је да централна словеначка обавештајна агенција СОВА врши надзор рада фирми које послују са трговачким предузећима из Савезне Републике Југославије. Одговарајући на оптужбе посланика словеначког парламента, Змага Јелинчича, да нема правног основа за такав однос према инкриминисаним словеначким предузећима, председник словеначке Владе Јанез Дрновшек кратко је рекао да СОВА делује у складу са законима и прописима и да је рад те агенције у циљу заштите словеначких националних интереса

Пре десет година окончан је краткотрајни рат са нашом бившом браћом из некадашње најсеверније југословенске социјалистичке републике. Окончан са срамним резултатом по српску војничку традицију, захваљујући издаји и неспретности тадашњег комунистичког државног и војног руководства, означио је почетак распада тадашње Социјалистичке Федеративне Републике Југославије. Данас се актуелни режим, у склопу своје "помиритељске" мисије под називом "за сва зла овога света су искључиво Срби криви", свакодневно хвали како је превазишао "размирице из прошлости" и како су Савезна Република Југославија и Република Словенија сада у врло пријатељским, малтене поново "братство-јединственим" односима. Ту се, наравно, посебан акценат ставља на перспективе "привредне сарадње Словеније и Југославије", на нама врло "приступачно" словеначко тржиште, на нове инвестиције и томе слично.

Просечни, неупућени посматрач по-

мислио би да између наше земље и Словеније сада заиста цветају руже, поготово када на улицама Београда види аутобусе са крупним латиничним натписом "Љубљана Београду", или "Рдечи криж

Словеније", који су упућени као хуманитарна помоћ новој, "демократској" београдској власти. Истовремено, новине су препуне реклама различитих словеначких производа, које убеђују Србе да ће најбољи избор направити ако купе робу, баш са знаком "маде ин Словенија".

У писму Влади Словеније Јелинчич упозорава да инспектори Словеначке обавештајне агенције "прикупљају различите податке у предузећима чији су партнери југословенске трговачке куће". Јелинчич је такође од Владе Словеније захтевао образложење "правне основаности" надзора пословања тих фирми. Председник словеначке Владе Јанез Дрновшек у одговору на Јелинчичеве оптужбе, на седници словеначког парламента је само кратко рекао да СОВА "ради у складу са законима и прописима", као и да се мора имати у виду да је словеначка централна обавештајна агенција "институција која штити словеначке националне интересе".

СОВА у акцији

Е па, сви који су тако мислили сигурно су доживели шок, ако су ових дана читали овдашњу штампу. Скоро све новине су објавиле, 26. октобра, Танјугову вест да словеначка служба државне безбедности помно мотри на пословање свих словеначких фирми чији су партнери југословенске трговачке куће. О чему је реч?

Како јавља Танјуг, председник Словеначке националне странке Змаг Јелинчич оптужио је централну државну службу безбедности СОВА да надзиру фирме које послују са Савезном Репу-

бликом Југославијом. У писму Влади Словеније Јелинчич упозорава да инспектори Словеначке обавештајне агенције "прикупљају различите податке у предузећима чији су партнери југословенске трговачке куће".

Јелинчич је такође од Владе Словеније захтевао образложење "правне основаности" надзора пословања тих

**Скоро све новине су објавиле, 26. октобра, Та-
нјугову вест да словеначка служба државне без-
бедности помно мотри на пословање свих словеначких фирми чији су партнери југословенске трговачке куће.**

У суштини, словеначка Влада је на најбољи начин демонстрирала како се мора односити према, ипак, не баш пријатељској држави. Можда не би било згорег, када би се и ови наши, домаћи сатрапи на власти, којима су изгледа само Срби мрски, побринули мало о националној безбедности наше земље, па боље размислили следећи пут када им на памет падне било каква "привредна сарадња". Ко зна, можда би онда ова земља и избегла покоје понижење.

тини, словеначка Влада је на најбољи начин демонстрирала како се мора односити према, ипак, не баш пријатељској држави.

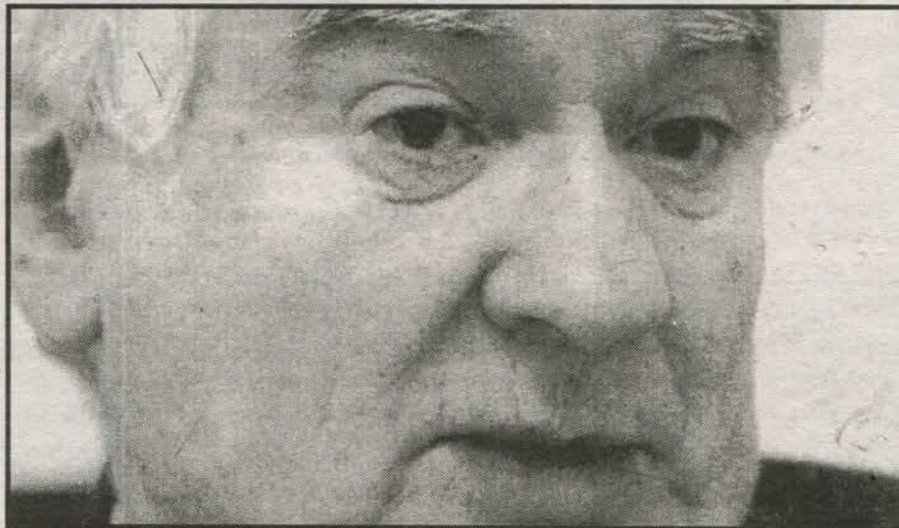
Можда не би било згорег, када би се и ови наши, домаћи сатрапи на власти, којима су изгледа само Срби мрски, побринули мало о националној безбедности наше земље, па боље размислили следећи пут када им на памет падне било каква "привредна сарадња". Ко зна, можда би онда ова земља и избегла по које понижење.

Вук Фатић

фирми. Председник словеначке Владе Јанез Дрновшек у одговору на Јелинчичеве оптужбе, на седници словеначког парламента је само кратко рекао да СО-ВА "ради у складу са законима и прописима", као и да се мора имати у виду да је словеначка централна обавештајна агенција "институција која штити словеначке националне интересе".

Други поглед на "билатералну привредну сарадњу"

Овакав однос словеначких власти према "привредној сарадњи" са нашом земљом је, барем по мишљењу потписника ових редова, сасвим очекиван и ту није ништа чудно ни шокантно. У суш-

ОСТРВО СА БЛАГОМ

Да ли се иза фамозне потраге за такозваним "тајним рачунима", које су функционери бившег режима наводно поотварали у швајцарским, канадским, кипарским, луксембуршким и другим банкама заиста крије жеља ДОС-а да се тај новац, ако постоји, врати у нашу земљу, или је можда у питању нешто друго? Како ствари стоје, у питању је, ипак, нешто друго

Након јурњаве гувернера Народне банке Југославије Млађана Динкића за наводним "тајним рачунима" бившег режима у иностранству пре неколико месеци, која је трајала недељама, и приликом које је о трошку државе млади гувернер видео света, а није нашао ни жуте банке, једно време се о томе није говорило, да би, пре само десетак дана, прича о "приватним рачунима" овог или оног бившег функционера поново почела да засипа овдашње досове медије.

Тако је објављено да су, на пример, швајцарске власти замрзле 45 милиона франака на рачунима, чији су власници, како кажу, "блиски сарадници бившег југословенског председника Слободана Милошевића". Реч је, наводно, о два тајна рачуна, једном у Цириху, а другом у Тесину. Међутим, никако се не наводи који су то "блиски сарадници" и о којим се сумама ту ради, које је њихово порекло и, поготово, због чега се о томе није раније говорило, ако је истина.

Оптужбе и контраоптужбе

Александар Радовић, досов директор Републичке управе јавних прихода тврди да тачно зна ко је и колико новца изнео из земље у протеклих десет

година, па да тако, на пример, Драган Томић, бивши директор "Симпа - Врање" на три рачуна у Швајцарској има шест милиона швајцарских франака. Драган Томић, бивши председник На-

родне скупштине Србије има милион и по франака (швајцарских). Томислав Јанковић, бивши директор Фонда за здравство такође милион и по, а Мирко Марјановић, бивши председник Републичке владе, милион и двеста хиљада швајцарских франака.

Међутим, након што је Радовић јавно изрекао ове тврдње, реаговао је Мирко Марјановић, који је изјавио да је све то лаж, да Александар Радовић не поседује никакве доказе и да ће против њега поднети тужбу надлежном суду у Београду, што је недуго затим

Хашки трибунал је због својих потреба и разлога тражио да се открију тајни рачуни појединих наших грађана у иностранству, а нова, "демократска" досова власт је решила да им изађе у сусрет, па макар лично морала да створи те рачуне. То се зове спремност на сарадњу.

заиста и учинио. Марјановић је рекао како "рачун нема, нити је полагао средства у било који рачун у иностранству". Списку оних, који су тужили Александра Радовића због његових "веселих" изјава ускоро ће се придружити и Драган Томић.

Томићев адвокат Душан Машкић је изјавио да је његов клијент "спреман да поднесе на увид чак и свој пасош, у којем се види да он у последњих десет година није био у Швајцарској и да нема швајцарску визу, па, према томе, није могао ни да отвори било какав рачун". Александар Радовић је, после оваквог наступа Марјановића и Томића, покушао да се одбрани факсимилом документа, који му је швајцарско Министарство правде упутило 26. септембра ове године, којим се, наводно, доказује постојање рачуна, али и тај документ, а и добар део Радовићеве теорије, нису улили баш много поверења грађанима.

Вероватно је томе допринела и чињеница да су пословне банке у свету обавезне да пријаве све сумњиве рачуне, али се ни данас, након годину дана од досовог преузимања власти, не зна тачно да ли "тајни" рачуни уопште постоје, а сигурно је да банке у свету, поготово швајцарске, никако не могу да се оптуже за неажурност.

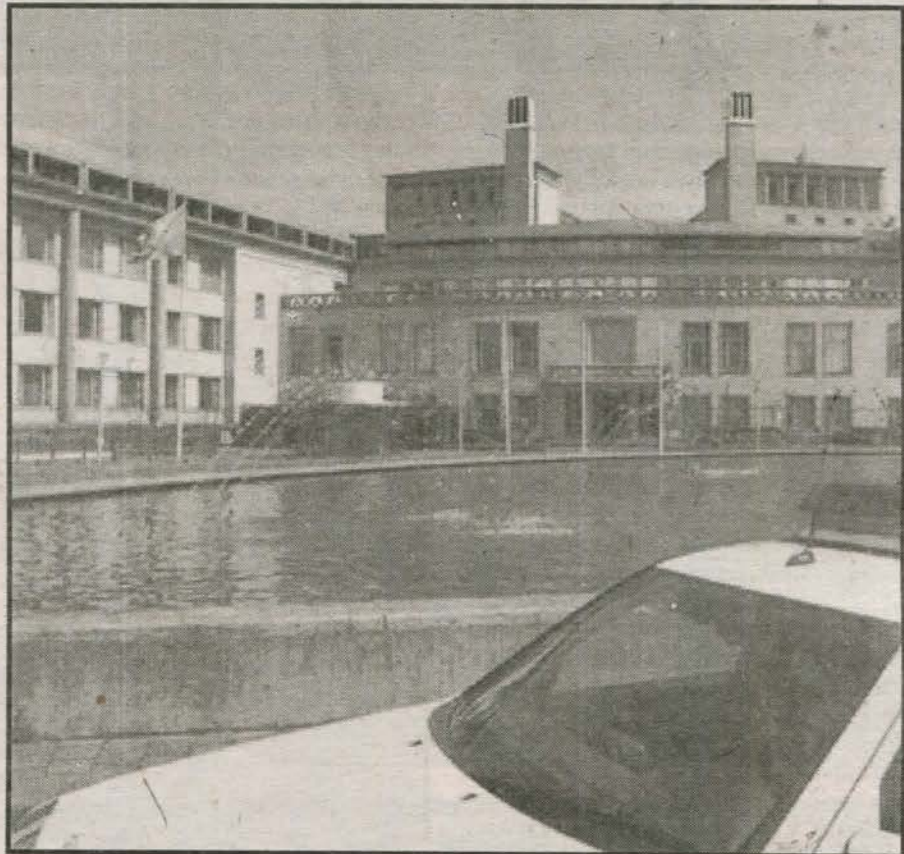
Дакле, због чега онда ДОС толико инсистира на тој причи о тајним рачунима у иностранству?

Спремност на сарадњу

У оптужници Хашког трибунала против бившег председника Републике Србије и Савезне Републике Југославије, Слободана Милошевића, број ИТ-01-XXX од 27. септембра 2001. године, тачка 26, пише да се Милошевић оптужује јер је "делујући сам или у спрези са другим учесницима заједничког злочинског подухвата, учествовао у заједничком злочинском подухвату", пружајући, поред осталог, финансијску подршку "регуларним и нерегуларним војним снагама, неопходним за преузимање власти на тим подручјима и касније, приликом уклањања хрватског и другог неспрског становништва" (тачка 26/б), као и да је "таква подршка давана као потпора заједничком злочинском подухвату почињењем злочина који представљају повреду чланова 2, 3. и 5. Статута Међународног суда"

Што се Динкића и његових поступака тиче, они су због свог, хајде да кажемо не баш уверљивог садржаја, наишли на критике чак и у редовима ДОС-а, који је, неспретно покушавајући да се "опере" од масе глупости које је гувернер изрекао и/или учинио, истом упутио благи прекор.

Пропаст свог "лова на закопано благо" гувернер Народне банке Југославије, Млађан Динкић, покушао је да оправда наводном "неефикасношћу наших правосудних органа". Он је изјавио да наше правосудје сноси кривицу јер још увек новац Милошевићевих сарадника лежи у иностраним банкама, као и да је разочаран, јер је "сазнао да судије у Окружном суду у Београду једноставно нису желеле да напишу један такав захтев, па нам је истекао рок". Динкић је, сем тога, истакао да "наше судије можда не знају да напишу оно што се од њих тражи да би задовољили међународну правну норму, али било је случајева да смо имали судије или уплашене, или корумпиране од стране прошлог режима, које нису хтеле да напишу захтев, тако да је овај случај веома занимљив". Очито, најлакше је када је за све неко други крив.

(тачка 26/е), те да је пружао финансијску подршку "јединицама ТО и српским добровољним јединицама, познатим и као шешелевци или четници,

које су деловале у САО Славонија, Барања и Западни Срем, САО Западна Славонија, САО Крајина и Дубровачкој Републици" (тачка 26/х) и да је "финансирао српску војску, полицију и нерегуларне снаге у Хрватској, које су починиле злочине који се наводе у оптужници" (тачка 26/л).

Да поједноставимо, Слободан Милошевић је, значи, поред осталог оптужен и да је финансирао ратове вођене на територији бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.

Дакле, Хашки трибунал је због својих потреба и разлога тражио да се открију тајни рачуни **појединих** наших грађана у иностранству, а нова, "демократска" досова власт је решила да им изађе у сусрет, па макар лично морала да створи те рачуне. То се зове спремност на сарадњу.

Где су паре?

Дакле, као што смо видели, потрага за "тајним рачунима", или, како још досовци воде да кажу, за "опљачканим новцем", доживела је потпуни неуспех. Неуспех, јер, ако је операција била успешна, где су те паре? Зашто нису у земљи? Пропао свог "лова на закопано благо" гувернер Народне банке Југославије, Млађан Динкић, покушао је да оправда наводном "неефикасношћу наших правосудних органа". Он је изјавио да наше правосудје сноси кривицу, јер још увек новац Милошевићевих сарадника лежи у иностраним банкама, као и да је разочаран, јер је "сазнао да судије у Окружном суду у Београду једноставно нису желеле да напишу један такав захтев (о повраћају финансијских средстава, прим. В.Ф.), па нам је истекао рок".

Динкић је, сем тога, истакао да "наше судије можда не знају да напишу оно што се од њих тражи да би задовољили међународну правну норму, али било је случајева да смо имали судије или уплашене, или корумпиране од стране прошлог режима, које нису хтеле да напишу захтев, тако да је овај случај веома занимљив". Очито, најлакше је када је за све неко други крив.

Наравно, Окружни суд у Београду се осетио прозваним, па је на Динкићеву изјаву одговорио да гувернер Народне банке, очигледно, не познаје судски поступак и не уважава систем поделе власти, нити о њему води рачуна.

Динкићева "изјава је крајње произвољна, увредљива, правно неодржива и пре свега неистинита", истиче се у одговору Окружног суда.

ДОС против ДОС-а

Што се Динкића и његових поступака тиче, они су због свог, хајде да кажемо не баш уверљивог садржаја, наишли на критике чак и у редовима ДОС-а, који је, неспретно покушавајући да се "опере" од масе глупости које

је гувернер изрекао и/или учинио, истом упутио благи прекор. Тако Владан Батић, актуелни министар правде Србије у изјави датој недељнику "НИН" каже: "То је потпуно паушална изјава господина Динкића, који се меша у ствари које недовољно разуме. Та његова изјава нема никакве везе са реалношћу..

Прича господина Динкића као и његове активности на Кипру су контрапродуктивне. Био сам на Кипру и видео шта је направио својим исхитреним реакцијама. Господин Динкић треба да се бави Народном банком а да правосудним органима препусти њихов посао. Таквим својим изјавама он само обмањује јавност".

Међутим, истом приликом Батић је потврдио и да су наши правосудни органи успоставили "тесну сарадњу" са представницима Хашког трибунала, што нас само враћа на мотив целе акције - обезбедити Хашком трибуналу доказе, па макар они били и измишљени, којима ће се подржати оптужнице против свих оних Срба, који су на било који начин помагали српском народу у Републици Српској Крајини и Републици Српској да се одбрани од усташке и муслиманске агресије.

На тај начин актуелни досов режим још једном је отворено стао на страну српских непријатеља и практично ставио оружје у руке српским целатима, оличеним у Хашком трибуналу. Због тога, када следећи пут укључите телевизор, а на њему се појави Млађан Динкић или неко други од перјаница досове власти, па још почне да прича како је овај или онај власник неког тајног рачуна на Кипру, у Швајцарској, Канади, Новом Зеланду и тако даље, замислите се мало више и запитајте се на којој Србина је Хашки трибунал сада бацио око.

Вук Фатић

НИ НА НЕБУ, НИ НА ЗЕМЉИ

Све, што УНМИК, ДОС и Сједињене Америчке Државе у последње време чине не би ли приволели косовскометохијске Србе да учествују на Хакеруповим изборима, заказаним за 17. новембар ове године, чине у циљу да по сваку цену обезбеде легалитет отцепљењу јужне српске покрајине од Србије и Савезне Републике Југославије. Посебну улогу има ДОС, који се из петних жила труди да докаже нашем народу, како је самоубиство државе бољи начин да се изађе из кризе

Све шиптарске политичке организације на Косову и Метохији, које су се пријавиле код окупаторских власти за изборе, које ће УНМИК у јужној српској покрајини спровести 17. новембра, имају само један циљ: независно Косово. Многобројни предизборни каравани шиптарских "кандидата", који ових дана обилазе јужну српску покрајину уздуж и попреко (сем, наравно, оних места у којима и даље живе Срби), обећавају исто, а то је иступање Косова и Метохије из сфере утицаја српске државе.

Мисија Уједињених Нација на Косову и Метохији (УНМИК) званично не подржава независност Косова, али није ништа учинила ни да демантује Шиптаре, да их упозори да својим наступима отворено крше резолуцију 1244 Савета безбедности, а камоли да такве поступке санкционише. На тај начин УНМИК је још једном показао да једно говори, друго ради, а шта мисли, то само Американци знају.

Легализација доминације

На првом "предизборном" промотивном митингу Демократске лиге Косова Ибрахима Ругове речено је да је званични циљ ове странке да "ради на званичном признавању независности Косова". Из тога проистиче да није више никаква тајна да би предстојећи УНМИК-ови избори пре свега требало да легализују шиптарску доминацију на Косову и Метохији, а врло брзо и њихову политику отцепљења ове покрајине од Србије и Савезне Републике Југославије.

Да ли би се такозвана "међународ-

Све шиптарске политичке организације на Косову и Метохији, које су се пријавиле код окупаторских власти за изборе, које ће УНМИК у јужној српској покрајини спровести 17. новембра, имају само један циљ: независно Косово. Многобројни предизборни каравани шиптарских "кандидата", који ових дана обилазе јужну српску покрајину уздуж и попреко (сем, наравно, оних места у којима и даље живе Срби), обећавају исто, а то је иступање Косова и Метохије из сфере утицаја српске државе.

На првом "предизборном" промотивном митингу Демократске лиге Косова Ибрахима Ругове речено је да је званични циљ ове странке да "ради на званичном признавању независности Косова". Из тога проистиче да није више никаква тајна да би предстојећи УНМИК-ови избори пре свега требало да легализују шиптарску доминацију на Косову и Метохији, а врло брзо и њихову политику отцепљења ове покрајине од Србије и Савезне Републике Југославије.

на заједница" супротставила таквим настојањима може се, пре свега, видети и по игнорантском ставу УНМИК-а, коме се све то дешава пред носом.

Самоубиство из заседе

На "изборима" 17. новембра бираће се посланици у такозваној "Скупштини Косова", која ће имати 120 места. Од тог броја 100 места је резервисано за Шиптаре, а само 20 за Србе и националне мањине. Таква "скупшти-

на" ће бирати "председника Косова" (Шиптара) и "Владу Косова" (шиптарску). Покрајини ће, без обзира на став наше државе, бити дата велика аутономија, иако ће се и даље званично налазити под контролом УНМИК-а и КФОР-а.

Међутим, само на један начин се може у потпуности обезбедити легалитет изборима 17. новембра и каснијем отцепљењу Косова и Метохије: уколико косовскометохијски Срби изађу на такве изборе и уколико их српска држава призна. Свако друго ре-

шење бацало би превелику сенку сумње на целокупну акцију. Чак и ако би се једнострано прогласила независност Косова, било би јасно да је у питању силом изнуђен потез.

Ето због чега и амерички амбасадор у Београду, Вилијам Монтгомери и УНМИК, али и не мали број странака из ДОС-а толико инсистирају на учешћу Срба на УНМИК-овим изборима, убеђујући грађане како је то тобоже једини начин да се заштите права српског народа на Косову и Метохији.

Двојица према хиљаду седамсто

Да би приводела Србе да "прогутају мамац" и изађу на новембарске изборе, али и да би ублажила рђав утисак, који је ових дана оставила малтретирајући Србе у Грачаници, којом приликом су ухапшени Славко и Милан

У УНМИК-овим затворима на Косову и Метохији налази се још 40 невино утамничених Срба, које Шиптари оптужују за наводне ратне злочине. Требао би напоменути да је досов режим за годину дана из затвора у Србији ослободио укупно 1.700 правоснажно осуђених шиптарских терориста, од којих се једна (Фљора Бровина) чак нуди и за новог "председника Косова", док су Мишић и Јовановић једини Срби које је УНМИК, после скоро две и по године, пустио на слободу.

Данчетовић, окупациона власт је одлучила да привремено ослободи из својих затвора двојицу Срба, неправедно оптужених за ратне злочине: Стојана Јовановића и Богољуба Мишића из Зочишта код Ораховца. Њих двојица су "условно" пуштени из затвора, у коме су провели 22 месеца, од чега 12 ме-

Само се Српска радикална странка јасно и недвосмислено изјаснила против изласка Срба на УНМИК-ове изборе.

сеци и седам дана без било какве оптужнице, дакле мимо свих права и правде.

У УНМИК-овим затворима на Косову и Метохији налази се још 40 невино утамничених Срба, које Шиптари оптужују за наводне ратне злочине. Требало би напоменути да је досов режим за годину дана из затвора у Србији ослободио укупно 1.700 правоснажно осуђених шиптарских терориста, од којих се једна (Фљора Бровина) чак нуди и за новог "председника Косова", док су Мишић и Јовановић једини Срби које је УНМИК, после скоро две и по године, пустио на слободу.

Хорор у Грачаници

Да направимо малу дигресију. Ситуација у Грачаници је, после дивљачког претреса српских кућа и хапшења Славка и Милана Данчетовића од стране КФОР-а, веома напета. У Грачаници се тренутно налази 50 припадника КФОР-а, 20 припадника УНМИК полиције и 15 агената такозване "косовске полиције". Да подсетимо, у петак, 19. октобра, припадници шведског контингента КФОР-а извршили су претрес српских кућа у Грачаници и том приликом малтретирали локални српски живаљ.

Забележено је чак и да су, приликом претреса куће породице Николе Арсића, у двориште дивљачки избацили бебу, стару свега 15 дана. При том, наравно, нису дозвољавали њеној мајци Јелени Арсић да јој приђе, нити, што је она молила, да је одведе код

комшија док траје претрес. Након што је преметачина завршена, бебу су родитељи одвели у Дом здравља у Грачаници, где је под лекарским надзором провела цео следећи дан. Приликом претреса, из чисте обести окупатора, ухапшени су горе споменути Славко Данчетовић и његов шеснаестогодишњи син Милан, који су следећег јутра ослобођени.

Мензис разоткрива ствар

Иза кулиса је промакла вест о ин-

тервјуу, који је шеф канцеларије Сједињених Америчких Држава у Приштини, Џон Мензис, дао шиптарском листу "Бота сот". У том интервјуу, говорећи о УНМИК-овим изборима и будућности Косова и Метохије, Мензис је рекао да је још увек рано да се говори о независности Косова, а да ће о том питању, када дође време, одлучивати Сједињене Америчке Државе, али пре свега народ који на Косову живи и који би требало да преузме на себе одговорност за будућност покрајине. Та одговорност ће, према Мензисовим речима, бити на најбољи начин преузета након толико очекиваних општинских избора за посланике скупштине Косова.

Другим речима, о независности Косова ће, како Мензис рече, одлучивати Американци и Шиптари. Срби би требало ту само да послуже као параван легалитета, маска демократије и мултиетничког Косова.

Српски радикали недвосмислено против

Само дан након што је амерички амбасадор у Београду, Вилијам Монтгомери, затражио да Срби узму учешће на предстојећим изборима, огласиле су се и странке из ДОС-а, тражећи исто то. Чак се и потпредседник Владе Србије, Небојша Човић, јавно изјаснио као заговорник изласка Срба на УНМИК-ове изборе. Не може се баш са прецизношћу утврдити да ли су функционери актуелне власти заиста толико наивни, па не схватају "шта се иза брда ваља", или једноставно не маре за српске националне интересе и за опстанак Косова и Метохије у саставу Србије.

Шта год да је од ова два у питању, став ДОС-а о овој теми је из дана у дан све јаснији грађанима. Што се домаће опозиције тиче, само се Српска радикална странка јасно и недвосмислено изјаснила против изласка Срба на УНМИК-ове изборе, док је Српски покрет обнове наговестио чак и своје учешће на њима, у оквиру некакве фантомске коалиције "Повратак".

На чијој страни је историја

Како се 17. новембар приближава, постаје све јасније какви су ставови политичких актера са ових простора, и српских, и шиптарских, и иностраних. Од тог датума много ствари ће зависити, пре свега на чију ће се страну приклонити историја. Надамо се, на српску.

Вук Фатић

ЧЕТИРИ РАФАЛА У "ТИГРА"

Док се овдашња полиција хвали својим методама у сузбијању кривичних дела, по градовима Србије се и даље пуца, а све више људи губи животе у уличним обрачунима и заседама. Не може да прође ни месец дана, а да јавност изнова не буде шокирана неким спектакуларним убиством. Међутим, оно што би још више шокирало грађане била би информација да је Министарство унутрашњих послова Републике Србије, овакво какво је, под контролом ДОС-а, успело да реши неко убиство и да злочинце приведе правди. Наравно, уколико се пре тога починиоци сами не предају

Славко Мијовић - Мија, старости 49 година, отац двоје малолетне деце, убијен је у четвртак, 18. октобра, 15 минута пре поноћи испред билијар клуба "Балантајн" (бивши "Црни мачак") на Бановом брду у Београду, близу стадиона Фудбалског клуба Чукарички - Станком. Непознати нападачи испалили су из заседе на Мијовића тридесетак хитаца, у тренутку док је покушавао да отвори врата свог шипа. У пуцњави је тешко рањен и гост клуба "Балантајн" Жарко Петронијевић, кога је залутали метак погодио у око, а срећним случајем се са нишана нападача, само неколико тренутака пре напада, уклонио фудбалер "Сарагосе", а некада "Црвене звезде", Горан Друлић. Након злочина, убице су, под окриљем ноћи и магле, аутомобилом побегле ка Пожешкој улици.

Покојни Славко Мијовић био је пријатељ Жељка Ражнатовића Аркана, убијеног пре скоро две године. Једно време је био и заменик команданта Српске добровољачке гарде, а био је и близак пријатељ са Миланом Ђорђевићем Бомбоном, убијеним марта ове године.

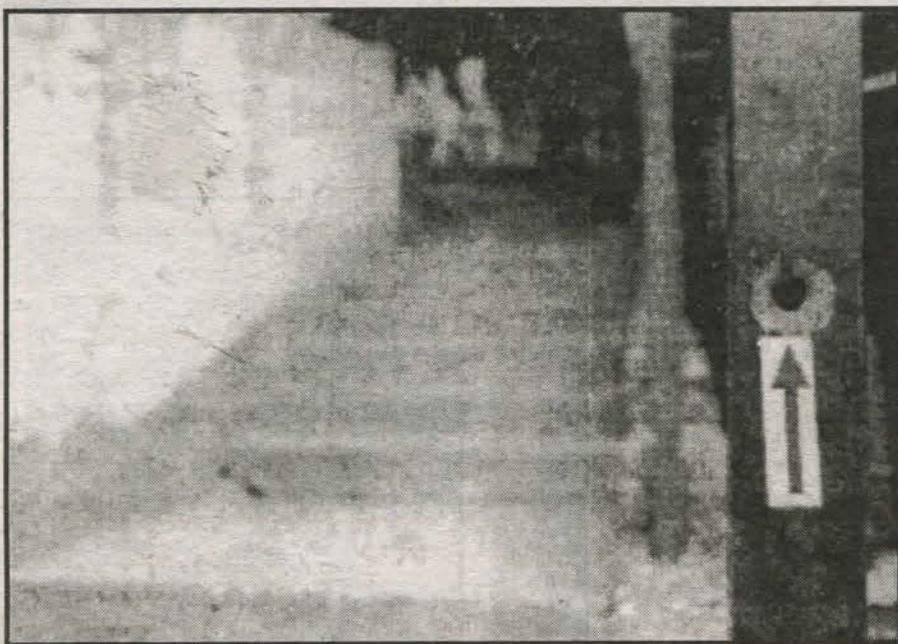
Начелник београдске полиције, Бошко Буха, поводом овог случаја је изјавио да је Мијовић од раније познат полицији и да је више пута био осуђиван. Према писању појединих медија, Мијовић се бавио пословима са обе стране закона. За Мијовића се зна да је био грађевински предузимач. Куповао је плацеве, на њима градио куће и локале, а потом их продавао. Међутим, наводно је имао и екипе момака које су

Начелник београдске полиције, Бошко Буха, поводом овог случаја је изјавио да је Мијовић одраније познат полицији и да је више пута био осуђиван. Према писању појединих медија, Мијовић се бавио пословима са обе стране закона. За Мијовића се зна да је био грађевински предузимач. Куповао је плацеве, на њима градио куће и локале, а потом их продавао. Међутим, наводно је имао и екипе момака које су преузимале предузећа у Београду. Са друге стране, покојникови пријатељи тврде да се најмање 15 година није бавио "сумњивим" пословима.

И док је Митићев убица одмах откривен (јер се својевољно предао полицији), убице Славка Мијовића још увек нису откривене, а по свему судећи неће ни бити. Тиме се наставља низ нерешених убистава, која се у све већем обиму догађају од 6. октобра прошле године, то јест само дан након што је ДОС пучем преузео власт у нашој земљи. У суштини, мало које убиство, почињено у периоду од 5. октобра 2000. године до данас, захваљујући "способностима" нових власти, је решено.

преузимале предузећа у Београду. Са друге стране, покојникови пријатељи тврде да се најмање 15 година није бавио "сумњивим" пословима.

Убиства по укусу власти

У последње време убиства Славка Мијовића у Београду и Братислава Мигића Лулета у Нишу најснажније су потресла домаћу јавност. И док је Митићев убица одмах откривен (јер се својевољно предао полицији), убице Славка Мијовића још увек нису откривене, а по свему судећи неће ни бити. Тиме се наставља низ нерешених убистава, која се у све већем обиму догађају од 6. октобра прошле године, то јест само дан након што је ДОС пучем преузео власт у нашој земљи. У суштини, мало које убиство, почињено у периоду од 5. октобра 2000. године до данас, захваљујући "способностима" нових власти, је решено.

Као што смо већ писали у "Великој Србији", извесно је да је велики број убистава управо и извршен по налогу функционера ДОС-а, како би се елиминисала "конкурентција" или неугодни сведоци, а да је Министарство унутрашњих послова, захваљујући досовој

негативној кадровској селекцији, а пре свега свесној саботажи рада, онемогућено да на озбиљан начин решава случајеве који су му поверени. Без обзира на хвалоспеве званичника полиције о све већем проценту решених кривичних дела, чињеница је да велики број најтежих кривичних дела, пре свега убистава, остаје нерешен и да тренд почињених најтежих кривичних дела бележи пораст од 15 одсто месечно.

Можда је најбољи доказ да је актуелна власт до гуше умешана у криминалне радње у Србији и да Министарство унутрашњих послова то покушава на све начине да сакрије, случај када

Министарство унутрашњих послова, захваљујући досовој негативној кадровској селекцији, а пре свега свесној саботажи рада, онемогућено је да на озбиљан начин решава случајеве који су му поверени. Без обзира на хвалоспеве званичника полиције о све већем проценту решених кривичних дела, чињеница је да велики број најтежих кривичних дела, пре свега убистава, остаје нерешен и да тренд почињених најтежих кривичних дела бележи пораст од 15 одсто месечно.

је др Војислав Шешељ, председник Српске радикалне странке, јавно саопштио имена починилаца појединих убистава. Да подсетимо, Министарство унутрашњих послова Србије, то јест министар, Душан Михајловић, обећали су награду у висини од 300.000 немачких марака у динарској противвредности свакоме, ко полицији пружи на увид информације о починиоцима више убистава током протеклих неколико година. На конференцији за новинаре Српске радикалне странке др Шешељ је јавности ставио на увид, да је Министарству унутрашњих послова Републике Србије доставио информације у вези идентитета починиоца три убистава: новинара Славка Ђурувије, бившег функционера Ресора државне безбедности Момира Гавриловића и некадашњег заменика министра унутрашњих послова Радована Стојичића Баце.

Иако су информације, које је доставио др Шешељ биле поткрепљене врло убедљивим доказима, ниједан од починилаца, које је др Шешељ навео, није ухапшен, нити је Српској радикалној странци икада исплаћена обећана награда. Напротив, Министарство унутрашњих послова Србије учинило је све како би се наводи др Војислава Шешеља заташкали пред домаћом јавношћу, што довољно говори о томе колико је ДОС-у заиста стало до обрачуна са криминалом у нашој земљи.

Обрачун следи

Уколико ни убиство Славка Мијовића - Мије не буде решено, оправдано ће се поставити питање има ли у свему томе и прљавих прстију актуелне власти? Да ли је и он сметао неком из ДОС-а из ко зна каквих разлога? У сваком случају, оно, у шта дефинитивно нема сумње је да ће до озбиљне борбе са организованим криминалом доћи тек након што ова оваква крајње искриминализована дружина, која себе назива ДОС, једном заувек оде са власти.

Вук Фатић

ДУШАН МИХАЈЛОВИЋ У ЛОВУ НА ВЕШТИЦЕ

Хапшење гатара, видовњака, пророка, вештица и њима сличних превараната постало је, изгледа, приоритет Министарства унутрашњих послова Републике Србије. Није ни чудо, када се показало да су им пљачкаши, отмичари и убице недо-стижни

Да ли вам се икада десило да у друштву окренете шољу за кафу, или да неког од пријатеља, који зна да "гледа у карте", замолите да обрне један круг и за вас? Ако није, ником ништа. Ако јесте, то није ништа страшно. А ако сте поверовали у то, прича је већ другачија.

"Она открива вашу судбину", "некрупна краљица међу пророцима", "откријте шта вас очекује", "звездано око" и сличне рекламе постале су заштитни знак свих оних, који су решили да на лак начин дођу до великих пара, користећи несрећну околност што ће се увек наћи одређени број лаковерних, које ће моћи да преваре. Међутим, историјат наивности и оних који су спремни да ту наивност искористе није директна тема овог текста, већ догађај, који делимично има везе са тим, али у који се умешала и наша полиција.

На конференцији за новинаре Министарства унутрашњих послова Републике Србије, 27. септембра ове године, саопштена је информација о невероватном успеху органа реда, који ће сигурно

Видовитој Зорки 25 дана затвора

Робијом забрањено и осталим видовњацима

БЕОГРАД - Зорка Пуцар (49) познатија као Видовита Зорка ухапшена је због прекршајне пријаве, а градски судија Бобан Главоњић прекуће јој је изрекао казну од 25 дана затвора.

Видовита Зорка бавила се

Лековита трава за 100 марака

Видовита Зорка је у писменој форми давала клијентима упутства како да реше проблеме. Једном мушкарцу који јој се обратио за помоћ рекла је да доњи веш веже у 15. чворова и да сваки дан одвезује по један чвор. Полиција је у агенцији пронашла амајлије односно замотуљке у којима се налазила лековита трава а које је пророчица продавала за 100 марака. Видовита Зорка је

Фото: В. Милошевић

Зорка Пуцар (доле) и предмети за враџбину у МУП-у

хиљада марака - рекао је пуковник Драган Живаљевић, начелник Управе полиције СУП Београд.

Живаљевић је рекао да у овом случају има елемената за дело преваре јер је Видовита Зорка наплаћивала услуге али да, док се не јаве оштећени, она одговара за прекршај којим је забрањено враџбање и пророчице судбине

остати (не)забележен у аналима светске криминалистике.

Наиме, чувена Видовита Зорка, назовипророчица и назовивидовита, ухап-

шена је, јер је, између осталог, неког несрећника (чије име у целој причи није ни битно) наговорила да на свом доњем вешу веже петнаест чворова и да сваки

Ако се у ову сложену истрагу укључио и лично господин министар, онда дилеме нема: по систему "клин се клином избија" вероватно је у том случају ангажован неки други "видовњак", близак полицији, који је усмерио истрагу на прави пут, а успут себи делимично елиминисао конкуренцију. Епилог: Видовита Зорка је "иза браве", полиција води један-нула.

Капетан-пуковник-генерал (и шта још све не) Драган Карлеуша овај пут се није медијски експонирао (на сву срећу). Да је још и он био умешан у све ово, пародија би била комплетна, па би домаће филмације могле да сниме наш филмски серијал, попут холивудске "Полицијске академије", само што у "Полицијској академији" на крају негативци ипак буду похапшени, за разлику од случаја овдашњег.

дан одвезује по један (!), док је изванредан број "лица", користећи своје преварантске (читај пророчке) способности, успела да "опелеши" за солидну суму марака, динара и ко зна чега све не. Тиме је наша полиција, под вођством "храброг" и "честитог" министра Душана Михајловића, званично објавила рат разноврсним пророцима, видовњацима, гатарама, вештицама, парасихолозима, вртачима прстења и осталим хошпаћерима сличне врсте, који су се, користећи наивност, сујеверје и необразованост једног броја грађана наше земље, опасно намножили у последње време.

Додуше, полиција новинарима није саопштила каквом се то мајсторијом ушло у траг "опасном криминалцу", као што је Видовита Зорка? Да ли су можда припадници МУП-а гледали телевизију, на којој се могу видети рекламе ухапшене госпође, са све адресом, бројем једног, другог мобилног телефона, пејџера, и-мејл адресом, фотографијом, отвореним признањем кривичног дела и ко зна чиме све не? Или су можда ове младе, модерне генерације полицајаца склониле софистицираним методама, па су податке о госпођа Зорки потражили "сурфујући" по интернету, јер дотичној тако добро иде "посао", да је себи приуштила чак и веб-сајт.

Међутим, ако се у ову сложену истрагу укључио и лично господин министар, онда дилеме нема: по систему "клин се клином избија" вероватно је у том случају ангажован неки други "видовњак", близак полицији, који је усмерио истрагу на прави пут, а успут се делимитично елиминисао конкуренцију. Епизод: Видовита Зорка је "иза браве", полиција води један-нула.

Кад мајстер тера своје

Пошто су напослетку успели неког и да ухапсе са разлогом, функционери Министарства унутрашњих послова су брже-боље пожурили и да се похвале пред новинарима. Како и не би, када их је у последње време пратио само негативан публицитет. Прво су ухапсили бившег министра културе, па организовали поводом тога "свечану биоскопску премијеру" за новинаре, што је на крају изазвало супротан ефекат од очекиваног, јер је цела ствар оцењена као притисак на јавност и прејудуцирање истраге.

Затим су, приликом једне пљачке у Београду, десетак дана пре акције против Видовите Зорке, ухапсили погрешне људе, само зато што их је било двојица (као и пљачкаши), што су се возили белим таксијем (као и пљачкаши) и што су били мушког пола (као и пљачкаши). На страну то што полиција и даље "тапка у мраку" у вези са истрагама везаним за спектакуларна убиства тридесетак особа, која су се догодила у претходних годину дана, затим неколико отмица, пљачки и тако даље. О раскривању и уништењу дуванске мафије, наркомафије, аутомобилске мафије и нафтне мафије, наравно, не вреди ни причати.

Капетан-пуковник-генерал (и шта још све не) Драган Карлеуша овај пут се није медијски експонирао (на сву срећу). Да је још и он био умешан у све ово, пародија би била комплетна, па би домаће филмације могле да сниме наш филмски серијал, попут холивудске "Полицијске академије", само што у "Полицијској академији" на крају негативци ипак буду похапшени, за разлику од случаја овдашњег.

Неефикасна полиција је досова заслуга

Генерална неспособност Министарства унутрашњих послова резултат је негативне селекције кадрова, зашта је "заслужан" искључиво актуелни режим. Због сада већ јавне тајне да су лидери владајуће коалиције умешани до гуше у послове организованог криминала у нашој земљи, ДОС-у је одговарало да, превентиве ради, контролише полицију на тај начин што су на најодговорније функције довођени најнеспособнији људи, или људи, који су и сами умешани у бројне криминалне афере (попут малопре спомињаног Карлеуше).

На тај начин режим се обезбедио да у Србији буду решени само злочини типа "човек убио жену у наступу љубоморе, па се потом предао полицији", то јест они који нису у вези са ДОС-ом и његовим пословима. Након решавања сваког од тих злочина Министарство унутрашњих послова ће, наравно, организовати конференцију за новинаре на којој ће себи певати хвалоспеве, у нади да ће грађани ипак помислити како сада полиција боље функционише, него "у време претходног режима", иако је то далеко од истине.

Тако, у суштини, испада да је и Видовита Зорка у ствари само жртвено јагње, које би требало да покаже народу како је полиција спремна и одлучна у намери да криминалу стане у крај. И ако оставимо по страни разматрања да ли јесте или није заслужила казну на коју је осуђена, и неугодна питања, типа "ако је стварно видовита, како није предвидела да ће је ухапсити", остаје чињеница да је она "ситна риба", према многим из ДОС-а и блиских ДОС-у, који су многу пре ње заслужили да се нађу "иза браве".

Вук Фатић

Због сада већ јавне тајне да су лидери владајуће коалиције умешани до гуше у послове организованог криминала у нашој земљи, ДОС-у је одговарало да, превентиве ради, контролише полицију на тај начин што су на најодговорније функције довођени најнеспособнији људи, или људи, који су и сами умешани у бројне криминалне афере.

Трошкови живота у Србији порасли су у односу на август прошле године за 114 одсто

ОБЕЋАЊЕ ИСПУЊЕНО: У ЕВРОПИ СМО, АЛИ САМ О С А Ц Е Н А М А

Досова власт наставља са поскупљењима свих производа, под изговором да мора све да поскупи. Очигледно нису схватили да и ми морамо да живимо

Пошто је бивша власт крива за све, поставља се питање како смо успели да преживимо. ДОС нам је ставио до знања да је то немогуће, јер се још нису решили остатака бивше власти у свим областима, па и у привреди. Титов кадар слободно шета на важним државним функцијама, научивши оно најважније - како остати на власти, под било којим именом. Није важно уверење, странка, важно је владати, односно старим функцијама придодати по коју нову. Питање надлежности је сувишно, јер свакако неће бити одговора, нико низашта не одговара осим претходне власти. Ђелић има објашњење за све: „Морамо радити више и производити више, а свету понудити препознатљиве робне и духовне „марке“. Никако резон - све је лоше, зато што све још није добро - јер тако се не пале машта и ентузијазам људи”.

Економски програм ове владе нико није видео, само се чује - мора да поскупи струја, намирнице и ко зна шта све још, а све због неких међународних организација које ће нас прихватити само ако уједначимо цене са њиховима. Садашња власт је, судећи по брзини скакања цена, помислила да ћемо са ценама вишим него у свету можда престићи тај свет коме тежимо. Не знам да ли постоји било каква логика у увозу производа из иностранства по знатно нижим ценама од домаћих, осим што се тиме уништава домаћа производња, са крајњим циљем распродаје предузећа. Како са балканским платама да купимо производе који су скупи чак и за житеље било које земље у свету, нико нам не даје објашњење.

Од почетка ове године трошкови живота су порасли за 34,7 одсто и растли брже од цена на мало, које бележе раст од 31,1 одсто. По проценама стручњака Института економских наука овогодишња инфлација, уколико не дође до значајнијих промена на тржишту, кретала би се између 35 и 45 одсто. Раст реалних зарада у проте-

клих годину дана је 20 одсто. Просечна стопа раста цена у овој години је три одсто, а у односу на 2000. годину 42 одсто. Иде ли томе у прилог чињеница да су само за комуналије, струју и храну потребне две просечне месечне плате?

Исхрана четворочлане породице у септембру ове године коштала је 11.963,38 динара. Потрошачка корпа пуна је поскупљења, готово да нема намирнице која није поскупела у односу на претходни месец, нпр. месо од 5 до 6 одсто, чајна кобасица 13,9 одсто, сува сланина 16 одсто, уље 12,6 одсто, боранија 24,8 одсто.

У августу просечна зарада износила је 9.423,00 динара, што је мање од десет марака дневно. Са две просечне плате четворочлана породица има на располагању нешто више од сто динара по члану дневно. Стручњаци упозоравају да су зараде пробиле дозвољену границу само због новог начина обрачунавања, односно зарачунавања тоглог оброка и маркице за превоз уз плату.

Најниже плате у августу примили су запослени у производњи одевних предмета и крзна 2.336,00 динара (запослено је око 50.000 радника), на дру-

За утрошак 3.000 киловат - сати домаћинства ће издвајати 7.600, односно 12.500 динара, у зависности од тога да ли користе струју у вишој или нижој тарифи. Да ли је ова цена обрачуната без пореза на промет, који износи 20 одсто, и без 10 одсто поскупљења киловата обрачунске снаге, остаје да се види. У ЕПС-у предлажу да је најбоље, ради уштеде, електричну енергију трошити ноћу од 23 сата до 8 ујутру!

Доказано је да човек може да преживи само на хлебу и води. Садашња власт је очигледно упозната са тим јер је много труда уложила у по-скупљења намирница, које ускоро нико неће моћи да купи. Са просечном месечном платом биће могуће задовољити потребе за хлебом. Изгледа да су у праву, још увек смо живи!

Месечни трошкови потрошача који не воде рачуна о нижој тарифи

Редни број	Месечна потрошња BT+HT (kWh)	Обрачунска снага (kW)	Трошкови за енергију (дин)	Трошкови за снагу (дин)	Порез (дин)	МЕСЕЧНИ РАЧУН (дин)	Процент повећања (%)
1.	150 (130+20)	0.50	166,4	16,9	38,7	220,0	10,0
2.	300 (250+50)	0.50	323,4	16,9	68,1	408,4	10,0
3.	450 (375+75)	2.50	485,1	84,7	114,0	683,8	10,0
4.	600 (500+100)	4.50	646,8	152,5	159,9	959,2	10,0
5.	750 (630+120)	6.50	894,5	220,2	222,9	1337,6	10,0
6.	900 (770+130)	8.50	1153,4	288,0	288,3	1729,7	10,0
7.	1000 (860+140)	9.83	1323,1	333,2	331,3	1987,6	10,0
8.	1200 (1000+200)	12.50	1617,0	423,5	406,1	2448,6	10,0
9.	1600 (1380+220)	17.83	2320,4	604,2	584,9	3509,5	10,0
10.	1800 (1600+300)	24.50	3173,6	830,1	800,7	4804,4	17,7
11.	2000 (1740+260)	27.17	4211,8	920,4	1026,4	6158,6	23,0
12.	2400 (2110+290)	32.50	6135,0	1101,1	1447,2	8683,3	29,6
13.	3000 (2660+340)	40.50	9027,3	1372,1	2079,9	12479,3	35,0
14.	4000 (3630+370)	53.83	14019,7	1823,9	3168,7	19012,3	39,6
15.	5000 (4600+400)	61.17	19048,1	2275,6	4264,7	25588,4	42,0
16.	6300 (5800+400)	84.50	25735,9	2862,9	5719,8	34318,6	43,8

гом месту су запослени у производњи радио, ТВ и комуникационе опреме са просечним примањима од 2.847,00 (запослен 6.751 радник), на трећем месту

послени у области осигурања са просечним примањима од 13.461 динар (запослено 3.683 радника), затим следе запослени у авиообраћају са просечном зарадом од 13.157 динара (запослено 4.826 радника), запослени у пословима финансијског посредовања са просечном зарадом од 12.479 (запослено је 2.423 радника).

Дирекција за путеве донела је одлуку, уз сагласност ресорног министарства и Владе Србије, о поскупљењу путарине за домаћа возила од 91,8 одсто.

су запослени у производњи текстилних пређива и тканина са просеком од 2.942 динара (запослено 39.061 радник), на четвртном месту су запослени у производњи предмета од коже и обуће са просеком од 3.428 динара (запослено око 17.000 радника), а на петом месту запослени у преради и производњи предмета од дрвета и плуте са просеком од 3.438 динара (запослено око 16.000 радника). Прво место на листи највећих примања заузимају запослени у производњи дувана са просечном зарадом од 13.584 динара (запослено око 4.280 радника), на другом месту су за-

Колико је стварно струја поскупела ?

Потрошачи су подељени на црвене и плаве, односно на оне који троше до 1.600 киловат-часова и оне који прелазе ту границу. Струја је поскупела за 10 одсто за домаћинства која троше ис-

под 1.600 киловат-часова, а за остале 54,7 одсто. За десет одсто поскупео је и киловат обрачунске снаге који уместо 30,8, сада износи 33,88 динара. У ову цену није урачунат порез на промет од 20 одсто. За индустријске потрошаче струја је поскупела 15 одсто.

По речима Мирољуба Јабуса, на конференцији одржаној поводом биланса једногодишње владавине, у Србији је, према подацима тржишта рада, регистровано 778.000 незапослених лица, од којих 53.000 лица користи новчану накнаду од 3.143 динара, која касни три месеца. Нагласио је да је број незапослених у сталном порасту. Као највећи успех је издвојио пријем наше земље у међународне институције (финансијске и политичке), као и учешће на донаторским конференцијама. Заборавио је да напомене да донације нису поклони, већ кредити које ће неко морати да врати са каматом, као и да је приликом уништавања домаће производње без посла остало неколико хиљада радника. Штрајкови који попримају све веће размере се изгледа не убрајају у успехе Владе, па је најбоље игнорисати их.

Божидар Белић, министар финансија у Републици Србији, сматра да ће његов највећи „инвестициони успех“ бити уколико издејствује три до четири милијарде долара из иностранства у виду донација. Док је премијер Зоран Ђинђић и овога пута визионар, па је одржао презентацију „Стратешких праваца развоја Србије од 2005. до 2010. године“. Само, шта ћемо радити у међувремену, пре 2005. године? Да ли ће бити преживелих сведока овако „успешних“ реформи ?

Остаје нам само да чекамо нова поскупљења, нове статистике, које нас само упозоравају да не бацамо паре на луксузну робу попут чоколаде, зимнице, меса, када је научно доказано да човек може да живи на хлебу и води. Имајући то у виду, власт у Србији је повећала цену хлеба у складу са платама, тако да је могуће са просечном месечном платом задовољити потребе за хлебом. Изгледа да су у праву, јер смо још увек живи.

Весна Марковић

Уље од 72 динара најскупље у Европи
Цена уља на нашем тржишту износи 2,4 марке за литар, док је литар уља у Мађарској од 1,9 до 2,2 марке, а у Црној Гори од 1,2 до 1,8 марака. Увозно уље је могуће купити у "Це-маркету" по цени од 36,50 за литар. Коначну вредност јестивог уља у продавницама одређује маржа, која износи 20 процената.

ПОСЛЕДЊИ ЧИН ДОСОВЕ КОМЕДИЈЕ, КОЈА СЕ ТРАГИЧНО ОДРАЗИЛА НА СРПСКИ НАРОД

Војислав Коштуница вероватно није живео у овој земљи када је Небојша Човић седам година био један од челних људи СПС-а. После једанаест година дружења са Зораном Ђинђићем, по разноразним коалицијама, још увек није упознат са његовим криминалним аферама. Заборавио је и да је Владан Батић био потпредседник његове странке. Може да се оправда само уколико има проблема са видом и слухом

Годину дана од доласка ДОС-а на власт одавно је прошло. Лидери садашњег режима честитају једни другима „мирну“ победу на демократски начин. Медији су преплављени јунацима револуције. Успут је поменуто двоје мртвих, а преко сто повређених остало је забележено у статистикама београдских здравствених установа. Демократе освајају Савезну скупштину, уништавајући стилски намештај, статуе, слике од непроцењиве вредности, библиотеку, салон кнеза Павла, односно, све што је дотакла рука претходне власти. И све то је за њих мирно. У знак сећања отворена је изложба мотки, палица и других природних средстава коришћених у ноћи између 5. и 6. октобра, сакупљених на локацијама код Савезне скупштине, РТС-а...

Паника међу лидерима ДОС-а због драстичног пада рејтинга њихових странака

Драстичан пад животног стандарда, штрајкови радника који попримају све веће размере, неконтролисан и необјашњив раст цена остају, не у сенци, већ у мраку; док на светлост „нових“ телевизија и „независних“ медија израњају председник СРЈ који глуми опозицију и премијер Републичке владе који је у сталном ишчекивању пара из иностранства. Имају и нешто заједничко, а то је забринутост за рејтинг својих странака, који драстично опада због незадовољства управо оних којима се за њих борили. Демократска странка Србије је изашла из Републичке владе, али ће се можда вратити под извесним околностима (након испуњења постављених захтева). Помислили су у тренутку да су преварили овај народ, и да би у случају обарања

владе гласао за њих.

Схвативши да су у великој заблуди, тј. да никад нису ни били ни популарни, већ само да је Слоба био омражен, завукоше се у мишију рупу на огромну радост

Демократске странке. Избори им свакако не иду у прилог баш сада кад треба да стигну толике донације. Ко ће, осим њих, знати на прави начин да располаже са толиким новцем. Боље је, ипак, за до-

Драстичан пад стандарда, штрајкови радника који попримају све веће размере, неконтролисан и необјашњив раст цена остају, не у сенци, већ у мраку, док на светлост "нових" телевизија и "независних" медија израњају председник СРЈ који глуми опозицију и премијер Републичке владе који је у сталном ишчекивању пара из иностранства. Имају и нешто заједничко, а то је забринутост за рејтинг својих странака, који драстично пада.

бробит ове земље и народа да се они за то постарају, наравно само из патриотских разлога.

Пошто опозиционим странкама не дозвољавају да се било где појаве и говоре, мисле да, ако их они не слушају, да их не слуша ни народ. Због тога наш председник Коштуница, с времена на време, глуми опозицију критикујући рад Републичке владе, у коме учествују и његови министри у оставци. Шта су представници његове странке предузели да се побољша рад Републичке владе и какви су њихови конкретни предлози, осим предлога скушттинског ценовника и сазивања састанака ДОС-а о којима нас медији редовно информичу.

Свађе лидера садашњег режима почеле су пре једанаест година

Садашња неслагања између лидера ДОС-а не представљају никакву новост, чак се ни разлози слагања, односно неслагања нису променили. Током претходних једанаест година, за све су кривили режим Слободана Милошевића, иако су многи од њих били блиски Милошевићевим сарадници. Не постоји неко у оквиру ДОС-а ко је остао веран својим принципима.

Демократска странка је основана у фебруару 1990. године, али две године касније, са формирањем опозиционе коалиције ДЕПОС, долази до разлаза. Мићуновић и Ђинђић остају на једној страни, а Коштуница на другој. Коштуница формира Демократску странку Србије где је један од потпредседника био Владан Батић. Ђинђић и Коштуница су већ тада почели да оптужују један другог. Ђинђић је 1993. године успео да потисне из ДС Мићуновића који 1994. године оснива Демократски центар.

Коалиција „Заједно“ формирана је 1996. године (Грађански савез Србије – Весна Пешић, Демократска странка – Зоран Ђинђић, Српски покрет обнове – Вук Драшковић) којој се после дугог (данас нимало необичног) премишља-

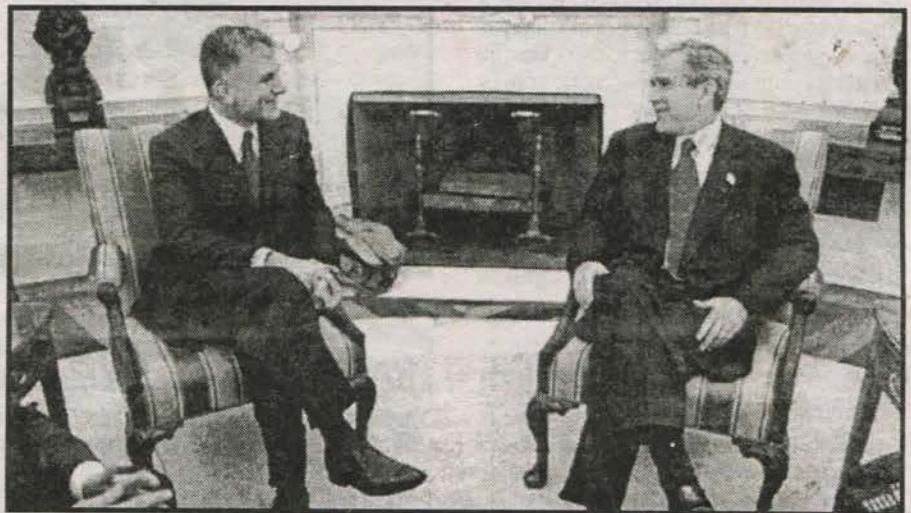
ња придружио и Војислав Коштуница. У априлу 1997. Владан Батић је основао Демокришћанску странку Србије након иступања из ДСС-а. Разлаз ове коалиције уследиће услед неслагања око учешћа на изборима 1997. године. Било је још покушаја удруживања у мање коалиције које су брзо пропале. Последња коалиција Демократска опозиција Србије или скраћено ДОС настала је 2000. године. Дошло је до логичног развоја ситуације: свађа и нетрпељивости између коалиционих партнера. Ако се историја понавља, бићемо сведоци формирања нових коалиција, наравно захваљујући доследности лидера ДОС-а. Војислав Коштуница је иступио из ДС оптужују-

ћи Ђинђића за сарадњу са Милошевићевим режимом, док је данас ситуација обрнута: Ђинђић оптужује Коштуницу за сарадњу са челним људима Милошевићевог режима.

Сарадњу започету у коалицији „Заједно“ настављају у ДОС-у, где Коштуница постаје носилац предизборне листе испред осамнаест странака, од којих су неке већ биле на власти, и то у два мандата. Често су вођене полемике које кога довео на власт: Коштуница Ђинђића, или обрнуто. То уопште није важно, јер између њих двојице нема разлике. Коштуница, после једанаестогодишњег дружења по разноврсним коалицијама, не може сада да тврди да не познаје довољно Зорана Ђинђића и да никада није чуо за његове криминалне афере. Можда није био у земљи док је Небојша Човић седам година био један од челних људи СПС-а, или је заборавио да је Батић био потпредседник његове странке.

Пласирана је прича да ће нови избори успорити започете реформе. Вероватно се мисли на реформе странака на власти, јер је годину дана сувише дуг период за њихова слагања. Досовски лидери себично решавају само проблеме који су у интересу њихових странака. Паника и страх од избора које су најавили у својој предизборној кампањи, завладала је у њиховим редовима управо због драстичног пада рејтинга странака, које још увек називају опозиционим.

Весна Марковић

Једва да су за ових годину дана успели да набаве довољно обезбеђења, аутомобила, одећа, мобилних телефона, да подигну довољно високе зидове око кућа, а неко тражи нове изборе, потцењујући њихову способност организације. Не смемо бити толико критични, јер они своје организаторске способности управо приводе крају, остао им је само још понеки, али далеки рођак, незапослен.

ДОС КОЧИ РЕФОРМЕ

Захваљујући погрешним потезима актуелне власти у сфери економије, не само да су домаће фирме истиснуте са страних тржишта на којима су традиционално добро пословале, попут Русије на пример, већ се врло лако може десити да и у сопственој земљи, на домаћем тржишту претрпе пораз, што ће створити додатну армију незапослених

По доласку на власт, али и пре тога, ДОС је дан и ноћ обећавао грађанима наше земље многобројне економске реформе, хитну приватизацију, капиталне инвестиције у домаћу привреду, реформе пореског система и шта још све не. Лаицима је тада деловало као да ће се врло брзо ова санкцијама и ратом исцрпљена земља поново дићи на ноге, а да ће западноевропски стандард, о коме смо до тада могли само да сањамо, убрзо постати наша реалност.

За потребе реформи ДОС је чак у Србију увезао гомилу својих експерата, које су режимски (то јест, сви) медији представљали малтене као свеце који су послати на земљу да нас спасу. Међутим, није прошло много времена, а показало се да се неке ствари баш и не одвијају онако, како нам је било обећано. Пошто се много говорило о политици цена, паду привредне производње и тако даље, у овом тексту ћемо се осврнути на поље, о коме је до сада мало речено. На спољну трговину.

Експерти за пропаст

Под експертском Владом, коју је српском народу подарио ДОС, наша земља је, на пример, само у првих осам месеци ове године, према подацима Привредне коморе Југославије, остварила спољнотрговински дефицит од укупно 1,93 милијарде америчких долара. У односу на исти период прошле године, извоз бележи раст за свега 2,1 одсто, док је са друге стране увоз повећан за чак 20,4 одсто.

Интересантан је податак да је покривеност извоза увозом у истом периоду прошле године, дакле пре него што је ДОС дошао на власт, била 44,6 одсто, док је ове године 37,8 одсто. То довољно говори о способности, или можда боље

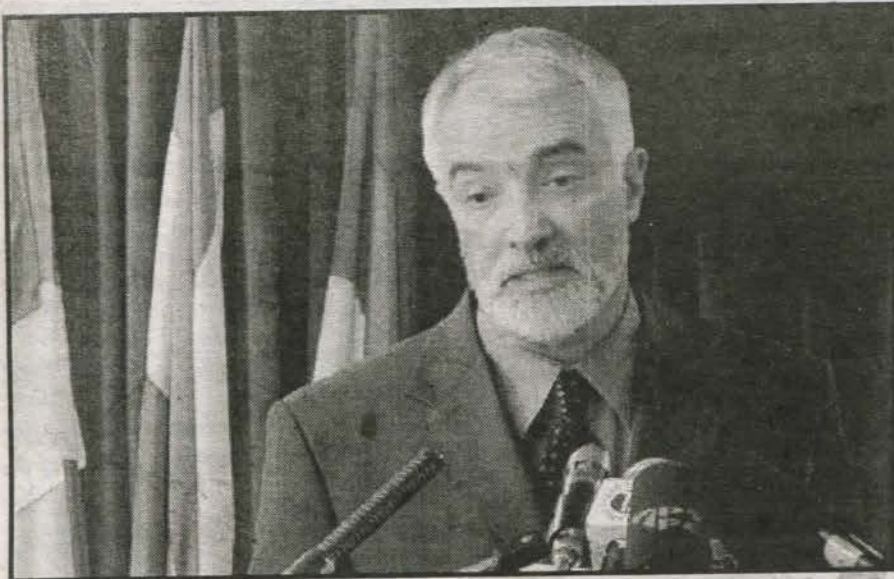
неспособности стручњака из редова актуелног режима да уравнотеже спољнотрговински биланс. Из Привредне коморе Југославије такође сазнајемо да су

се у нашу земљу највише увозили предиво, тканина, друмска возила, индустријске машине, гас, нафта и нафтни деривати.

Под експертском Владом, коју је српском народу подарио ДОС, наша земља је, на пример, само у првих осам месеци ове године, према подацима Привредне коморе Југославије, остварила спољнотрговински дефицит од укупно 1,93 милијарде америчких долара. У односу на исти период прошле године, извоз бележи раст за свега 2,1 одсто, док је са друге стране увоз повећан за чак 20,4 одсто. Интересантан је податак да је покривеност извоза увозом у истом периоду прошле године, дакле пре него што је ДОС дошао на власт, била 44,6 одсто, док је ове године 37,8 одсто. То довољно говори о способности, или можда боље способности стручњака из редова актуелног режима да уравнотеже спољнотрговински биланс.

У овом тренутку Влада Србије је камен спотицања неминовног реформисања домаће нафтне привреде, њеног брзог прилагођавања тржишним условима, што једнодушно оцењују и многе домаће фирме које се баве овим послом.

Проблем звани ДОС

А што се нафте и нафтних деривата тиче, евидентно је да ни Влада Србије ни Нафтна индустрија Србије не чине ништа да би заштитили интересе своје земље и интересе домаћих фирми које се баве производњом и прометом нафте и њених деривата. Влади Србије је изгледа било најважније само да формирањем многобројних агенција успостави строгу контролу, чиме је практично потпуно одбацила све корисне иницијативе других домаћих привредних субјеката у овој области. Очигледно је да је ДОС тиме свима хтео да јасно стави до знања како мисли да је најпапетнији на свету и како сматра да има ексклузивно право на реформе, које је до сада успешно накарадно изводило.

У овом тренутку Влада Србије је камен спотицања неминовног реформисања домаће нафтне привреде, њеног брзог прилагођавања тржишним условима, што једнодушно оцењују и многе домаће фирме које се баве овим послом. Неспособност Владе ефикасно су искористиле многе највеће светске нафтне компаније, које су, користећи "празан простор", већ почеле да освајају наше тржиште. А можда је то и био циљ ДОС-а?

Међутим, не би требало сметнути са ума да ће, у једној таквој неравноправној утакмици, многе домаће фирме пропасти, стварајући додатну армију незапослених, социјално угрожених грађана, што нашој земљи свакако није потреб-

но. Компанија "Лук оил", која је већ купила пет пумпи у нашој земљи, најавила је да ће својом продајном мрежом покрити једну трећину овдашњег тржишта, док чувени "Шел" и аустријски "ОМВ" желе да за себе приграбе барем по 25 одсто. Велике планове имају и мађарски "Мол" и румунски "Петрум", који је недавно отворио представништво у Вршцу. Све у свему, ускоро се лако може десити да се и НИС продајна мрежа и "Југопетрол" и "НАП" најуцатерани уза зид.

Изгубљена битка за инострана тржишта

И пошто, захваљујући досовим накарадним реформама, наше фирме губе битку и за домаће тржиште, не би требало очекивати ни да ће боље проћи на иностраним. Чак и она тржишта, на којима су многе српске фирме традиционално имале јако упориште, попут ру-

ског тржишта, сада су за нас неостварени сан. Улогу, коју су не тако давних дана у Русији имале фирме са наших простора, сада су преузеле компаније из Пољске, Чешке и Словеније.

Главни проблем проистиче из погрешне, потцењивачке представе, коју актуелна власт има према руском тржишту, на коме су већ годинама присутне највеће светске фирме. Предност за нас је била та, што је ранијих година између Савезне Републике Југославије и Руске Федерације био на снази споразум о слободној трговини, који је нашим фирмама омогућавао повољнији положај у односу на све друге "стране" фирме, јер се за наше производе није плаћао порез, па су самим тим били много конкурентнији.

Али сада је, по повлачењу наших фирми са руског тржишта, простор који смо ми заузимали попуњен фирмама из неких других земаља, па ће нам, чак и ако актуелна власт уопште схвати предности руског тржишта, бити потребно много времена да се тамо вратимо. Највеће послове би у Русији и даље могли да имају грађевинари. За осам месеци ове године 100 највећих домаћих извозника извезли су у Русију робе у вредности свега 50,37 милиона америчких долара. У исто време увоз је износио 307,36 милиона, дакле шест пута више.

"Реформе" по глави становника

Све у свему, барем што се тиче спољне трговине, "реформе", које је до сада начинила нова власт допринеле су само да се постојеће рђаво стање додатно погорша. О економско-социјалној ситуацији у нашој земљи и о генералном стању наше привреде много је већ речено, а грађани су и на својој кожи могли да осете како изгледа "шок терапија" коју ДОС заговара, тако да не би о томе ништа више додавали.

Годину дана после преврата и досовог доласка на власт јасно је да су реформе целокупног привредног система нашој земљи потребније него икада, али такође је јасно да ова власт дефинитивно није у стању да их спроведе.

Вук Фатић

Неспособност Владе ефикасно су искористиле многе највеће светске нафтне компаније, које су, користећи "празан простор", већ почеле да освајају наше тржиште. А можда је то и био циљ ДОС-а? Међутим, не би требало сметнути са ума да ће, у једној таквој неравноправној утакмици, многе домаће фирме пропасти, стварајући додатну армију незапослених, социјално угрожених грађана, што нашој земљи свакако није потребно.

Веровали или не...

Министар Белић постигао „запажене“ резултате

Тешко је описати неизмерну радост нашег Боже Дерикоже, како га народ од милоште зове, када је сазнао да је Џефри Овенс, велики економски стручњак, пристао да уђе у Савет за реформу јавних финансија, који се формира при Министарству финансија. Радости нема краја, јер ће у тим ући и, како кажу, чувени Џозеф Стиглиц, главни економски саветник Била Клинтона. Белић као основни мотив свог доласка у нашу земљу наводи, не материјалну корист, већ патриотизам. Могуће да су и горе поменути „стручњаци“ дошли из патриотских разлога и да ће нам помоћи без икакве финансијске надокнаде. На крају, хвала Божи што је пружио прилику нашим

провереним пријатељима да нам докажу колико нас воле. Остаје нада да ћемо овог пута проћи са што мање људских жртава, или по њима, колатералне штете

Премијер није заборавио

Чедомир Јовановић је, изгледа, најкомпетентнији да тумачи захтеве ДСС који се односе на реконструкцију Владе. Најпре је оправдао премијера Ђинђића, истичући да он није заборавио реконструкцију Владе најављену за октобар, али је план одложен због прилика у владајућој коалицији. „То је најпре било техничко питање, онда је постало политичко када је ДСС одлучила да се дистанцира од Владе и не можемо, пре него што се оконча тај

конфликт, разговарати о формирању нових министарстава, јер нам је за тако нешто потребна стабилна политичка ситуација“, каже Чеда уз напомену да је Влада била заузета активностима у економској трансформацији, па није стигла да се позабави реконструкцијом премијеровог кабинета.

Нама остаје једино да и даље путем медија који ревностно обављају свој задатак, пратимо даље свађе унутар коалиције на власти. Нестала је наша нада да ће ипак једнога дана схватити да нису више опозиција. Ако им за тако нешто није довољна година, колико ће им тек времена требати да смисле озбиљан програм развоја Србије који спомињу само у паузама препуцавања?

Отпор добио награду „Фридрих Еберт“ за људска права у вредности од 20.000 ДЕМ

Награда за људска права „Фридрих Еберт“ додељује се последњих осам година, а добила је назив по првом немачком председнику после Другог светског рата. Сада је јасно да се људска права бране палицама и моткама, и то уз похвале и подршку западног демократског света који се увек залагао за мирна решења уз помоћ дијалога. Наградно питање: пронаћи демократу.

Један од чланова делегације Отпора на конференцији за штампу рекао је да је главна тема током њихове посете у Берлину био став Немачке да мора да се пронађе решење модела заједничке државе између Србије и Црне Горе. Да ли свака организација у Србији може да даје сама себи право и овла-

шћење да говори као представник српског народа?

Фестивал образовања одраслих

На заједничкој конференцији за новинаре Института за педагогију и андрагогију Филозофског факултета у Београду и Друштва за образовање одраслих истакнут је значај компанијског образовања, јер су центри учења данас на Западу породица и предузећа.

Веровали или не...

„Расправљаће се о темама из области астрономије, екологије, комуникологије, кулинарства, уз помоћ менаџмента, цреко рачунарства и родитељства, учења страних језика, нових и старих заната, до уметности и здравства”, нагласила је мр Катарина Пејатовић.

Похваљен је премијер Ђинђић који поседује „визију друштва које стално учи”. У организацији Фестивала образовања одраслих учествовали су и Институт за међународну сарадњу Немачког удружења за образовање одраслих, као и Конрад Аденауер фондација. Судићи по овим најавама и објашњењима наш необразовани народ (изостављено гладни), уз помоћ пријатељске Немачке научиће како да има визије (попут премијера) у којима ће редовно примати плату са којом ће моћи да преживи. А можда ће га научити да уз помоћ астрономије најлакше одлети у свемир где су можда већи изгледи да преживи него овде.

Српске личне карте неважеће на Косову

Заменик цивилног администратора Косова Том Хенингс је рекао да са југословенском личном картом пунолетни становници Косова, независно од националне припадности, више неће моћи да остваре било које право код цивилне администрације на Косову, као и да им је за убудуће неопходна идентификациона картица УН-

МИК-а, без које је немогуће стицати било каква права на Косову.

За све ово требало би да захвалимо Небојши Човићу на залагању уз молбу да не мора да улаже баш толики труд да би заштитио српски народ на Косову.

Фљора Бровина кандидат за председника Косова и Метохије

Све шиптарске партије које су се кандидовале на косовско-метохијским изборима имају исти циљ – независно Косово и Метохију. Командант ОВК и председник Демократске странке Ко-

сова, Хашим Тачи, сигуран је да би Фљора Бровина била најбољи председник покрајине.

Ова песникиња осуђена за тероризам, пуштена је из затвора актом о по-

миловању чији је потписник председник СРЈ, Војислав Коштуница. У Приштини после помиловања, Шиптари су јој приредили дочек за памћење. А нама остаје да се сећамо „добронамерности” нашег председника и да се надамо да ће је применити и на понеког Србина.

Без коментара – Сребреница данас

У селу Поточанима, неколико километара испред Сребренице, 1997. године започета је изградња српске цркве. Око места где је започето зидање цркве налази се 65 српских домаћинства, која ће ту и остати. После постављених темеља цркве 1997. године и њиховог освештавања након две године, наставак радова планиран је за 2000. годину. Тада је општински грађевински инспектор Добрисав Миловановић издао налог за обуставу зидања цркве, позивајући се на Закон Волфганга Петрича од 27. априла 2000. године. На путу патролира полиција Републике Српске и надгледа да неко случајно не настави изградњу. Фотографисање овог места није дозвољено.

Недалеко од овог места на површини од 50 хектара гради се велики муслимански меморијални и верски центар. Постављен је три тоне тежак бели камен темељац близу кога се налазе две полицијске стражарске кућице означене српском тробојком. Задатак полицајаца је да чувају овај простор. У јулу ове године полагању камена темељаца присуствовали су готово сви представници водећих исламских земаља.

Весна Марковић

Државна каса се не може пунити из празних џепова и са празних жиро рачуна, а њени случајни наследници је не могу тражити као сопствену дедовину

"ДОНАТОРИ" БИРАЈУ СТРАТЕШКОГ ПАРТНЕРА НАШИМ ПРЕДУЗЕЋИМА

Обимне девизне резерве, којима се хвали гувернер, немају везе са приредом, оне су из "донација" и сламарица становништва које је принуђено да сигурносне залихе "продаје за пуко преживљавање".

Нема више новинских текстова, ни конференција за штампу, којима је тема новац, колико га има у оптицају, колико се штампа. Чак и престижни стручни часописи у својим статистичким извештајима више немају податке о новчаној маси

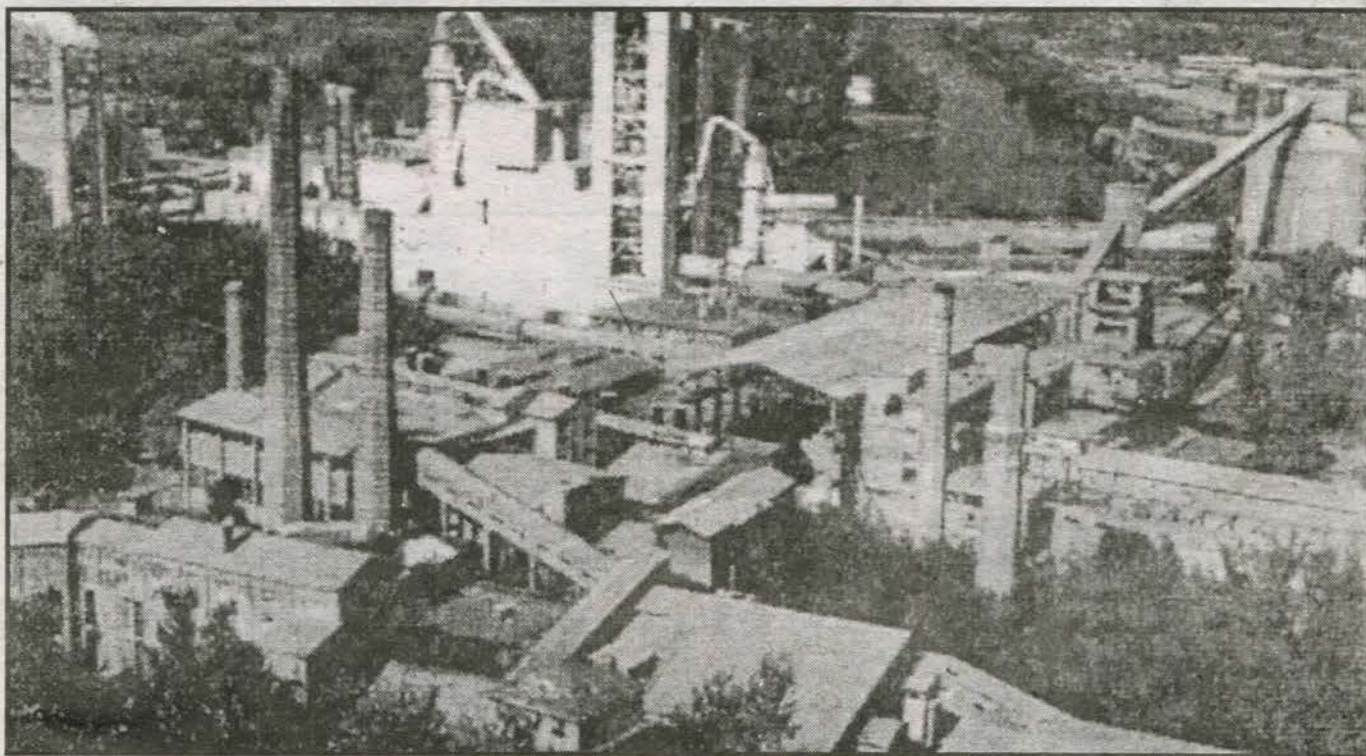
Јоргованка Табаковић, члан Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке, говори о „донацијама“, односно кредитима које ћемо морати да вратимо (са износима који су пристигли упознат је само мали круг људи око Ђинђића и Лабуса), о трошковима приватизације које сноси предузеће, о непостојању социјалних програма, о задужењима садашње власти код ММФ-а, Европске заједнице, Европске инвестиционе банке.

Нико, сем вероватно врло уског круга људи око Ђинђића и Лабуса, нема увид у то шта је ова држава добила у виду „донација“ за ових година дана

Манипулација је заједнички имени-тељ досовске власти. Ширење лажи врши се не само извртањем чињеница, већ и изостављањем информација на које

јавност има право, и то више није питање моралног интегритета лидера ДОС-а и предизборне кампање, већ питање законитости рада Владе.

Практично, обежавати у предизборној кампањи 6 милијарди долара стране помоћи, добијање донација, узимање кредита, узимање новца унапред за каснију продају кроз приватизацију, привлачење директних инвестиција је нешто друго.

Јасно је само једно: нико, апсолутно нико, сем вероватно врло уског круга људи око Ђинђића и Лабуса, нема увид у то шта је ова држава добила у виду донација за ових годину дана. Челне институције које би по природи посла и по законским надлежностима морале имати увид (НБЈ на пример) у ове токове, не откривају ништа.

Још чуванију тајну представљају услови за добијање одређених донација. Када је реч о донацијама јавним предузећима, потпуно отворено се испоставља захтев за одређивање економских цена комуналних услуга!

Донације су резултат одређеног политичког понашања, а не солидарности.

У Савезној скупштини је усвојен закон којим је потврђен споразум о донацији, још увек необјављен у „Службеном листу СРЈ“

Врло речито о донацијама говори и пројекат техничке помоћи за развој приватних сектора, склопљен између СРЈ и Међународне банке за обнову и развој и Међународног удружења за развој. Наиме, у Савезној скупштини је усвојен закон којим је потврђен споразум о донацији за те намене. Материјал је подељен на дан одржавања седнице, где је по хитном поступку, без образложења предлагача, без расправе, прихваћен вољом већине још један налог на-

водних донатора – за 6 милијарди долара наводне донаторске помоћи преузете су недопустиве обавезе.

Пре свега, од 6 милијарди долара, 4.730.000 \$ вратиће се земљама донаторима преко консултантских услуга појединаца (890.000 \$) и услуга консултантских и ревизорских фирми (3.840.000 \$). Ангажовање консултаната банка донатор одобрава у прецизно дефинисаној процедури, чак и у фази „планирања одабира“.

Агенције за страна улагања, за при-

ватизацију, за развој малих и средњих предузећа нису само замишљене, већ и прецизно одређене тим пројектом (сада већ споразумом) као полазни рачуни тих називи донатора.

То је део истине о „донацијама“ који је доступан јавности, јер је Савезна скупштина морала ратификовати тај споразум међународног карактера. А он је уговорен у тој форми, не због уважавања Савезне скупштине, већ због гаранција које држава даје „донаторима“ за испуњење налога, по захтеву дародаваца.

Међутим, он још није објављен у „Службеном листу СРЈ“, иако је још 27. септембра усвојен. Нимало случајно, јер садржина споразума говори о начину комуникације представника власти наше земље са међународним финансијским институцијама и будућим инвеститорима, што ће врло скупо коштати нашу земљу.

Донатор има право да бира стратешког партнера нашим предузећима

Приватизација јесте наша и нужност и будућност, али како ће је спроводити они који, примајући донације за рад Агенције за приватизацију, прихватају обавезу ангажовања страних консултантских кућа приликом приватизације наших предузећа. И то није никаква претпоставка нас радикала, већ сасвим јасно дефинисано, право донатора да бира и стратешког партнера нашим предузећима!

Па, ко још жели да верује у причу о донацији као поклону? Сасвим је јасно да су донације специфичан вид улагања и да су потпуно условљене сасвим одређеним политичким понашањем и са прецизно израчунатом стопом повраћаја на улагање.

Коме то није јасно да, сем ситних износа донација (Грчке и Норвешке) за

У Савезној скупштини усвојен је Закон којим је потврђен споразум о донацији, који још увек није објављен у "Службеном листу СРЈ", иако је још 27. септембра усвојен. Нимало случајно, јер садржина споразума говори о начину комуникације представника власти наше земље са међународним финансијским институцијама и будућим инвеститорима, што ће врло скупо коштати нашу земљу.

Од 6 милијарди долара, 4.730.000\$ вратиће се земљама донаторима преко консултантских услуга појединаца (890.000) и услуга консултантских и ревизорских фирми (3.840.000 \$). Ангажовање консултаната банка донатор одобрава у прецизно дефинисаној процедури, чак и у фази "планирања одабира".

Јасно је само једно: нико, апсолутно нико, сем вероватно врло уског круга људи око Ђинђића и Лабуца, нема увид у то шта је ова држава добила у виду донација за ових годину дана. Челне институције које би по природи посла и по законским надлежностима морале имати увид (НБЈ на пример) у ове токове, не откривају ништа.

Још чуванију тајну представљају услови за добијање одређених донација. Када је реч о донацијама јавним предузећима, потпуно отворено се испоставља захтев за одређивање економских цена комуналних услуга!

Донације су резултат одређеног политичког понашања, а не солидарности.

У Савезној скупштини је усвојен закон којим је потврђен споразум о донацији, још увек необјављен у „Службеном листу СРЈ“

Врло речито о донацијама говори и пројекат техничке помоћи за развој приватних сектора, склопљен између СРЈ и Међународне банке за обнову и развој и Међународног удружења за развој. Наиме, у Савезној скупштини је усвојен закон којим је потврђен споразум о донацији за те намене. Материјал је подељен на дан одржавања седнице, где је по хитном поступку, без образложења предлагача, без расправе, прихваћен вољом већине још један налог на-

ватизацију, за развој малих и средњих предузећа нису само замишљене, већ и прецизно одређене тим пројектом (сада већ споразумом) као полазни рачуни тих називи донатора.

То је део истине о „донацијама“ који је доступан јавности, јер је Савезна скупштина морала ратификовати тај споразум међународног карактера. А он је уговорен у тој форми, не због уважавања Савезне скупштине, већ због гаранција које држава даје „донаторима“ за испуњење налога, по захтеву дародаваца.

Међутим, он још није објављен у „Службеном листу СРЈ“, иако је још 27. септембра усвојен. Нимало случајно, јер садржина споразума говори о начину комуникације представника власти наше земље са међународним финансијским институцијама и будућим инвеститорима, што ће врло скупо коштати нашу земљу.

Донатор има право да бира стратешког партнера нашим предузећима

Приватизација јесте наша и нужност и будућност, али како ће је спроводити они који, примајући донације за рад Агенције за приватизацију, прихватају обавезу ангажовања страних консултантских кућа приликом приватизације наших предузећа. И то није никаква претпоставка нас радикала, већ сасвим јасно дефинисано, право донатора да бира и стратешког партнера нашим предузећима!

Па, ко још жели да верује у причу о донацији као поклону? Сасвим је јасно да су донације специфичан вид улагања и да су потпуно условљене сасвим одређеним политичким понашањем и са прецизно израчунатом стопом повраћања на улагање.

Коме то није јасно да, сем ситних износа донација (Грчке и Норвешке) за

водних донатора – за 6 милијарди долара наводне донаторске помоћи преузете су недопустиве обавезе.

Пре свега, од 6 милијарди долара, 4.730.000 \$ вратиће се земљама донаторима преко консултантских услуга појединача (890.000 \$) и услуга консултантских и ревизорских фирми (3.840.000 \$). Ангажовање консултаната банка донатор одобрава у прецизно дефинисаној процедури, чак и у фази „планирања одабира“.

Агенције за страна улагања, за при-

У Савезној скупштини усвојен је Закон којим је потврђен споразум о донацији, који још увек није објављен у "Службеном листу СРЈ", иако је још 27. септембра усвојен. Нимало случајно, јер садржина споразума говори о начину комуникације представника власти наше земље са међународним финансијским институцијама и будућим инвеститорима, што ће врло скупо коштати нашу земљу.

Од 6 милијарди долара, 4.730.000\$ вратиће се земљама донаторима преко консултантских услуга појединача (890.000) и услуга консултантских и ревизорских фирми (3.840.000 \$). Ангажовање консултаната банка донатор одобрава у прецизно дефинисаној процедури, чак и у фази "планирања одабира".

социјалу, све остало само прође преко наших рачуна, без пореза и царина?

Добијамо компјутере Пентријум 100 који могу служити само као писаће машине, а Београдски универзитет их је добио 160 комада на поклон. Није ли то помало увредљиво?

У приватизацији донаторство подразумева да ће донатори давати изричиту сагласност чак и на листу предузећа која ће се приватизовати. Такође, донатори су и „агенти продаје” у лику консултаната и инвестиционих банака, који ће спроводити тендерску процедуру у име Агенције за приватизацију. Накнада за успех у поступку приватизације ће бити исплаћена из средстава остварених продајом предузећа и неће бити финансирана из донације.

Организују скупове затворене за јав-

ност, на којима представљају своје пројекте, извештавају шта су од постављених услова испунили и добијају – похвале. Хвале их амбасадори и стране бирократе.

Улагање приватног капитала представљало би највреднију похвалу, али тога још нема.

Страни инвеститори чекају решење проблема: односа Србије и Црне Горе, Париског клуба и репрограма дугова, реформе банкарског сектора, Закона о директним инвестицијама... Ко зна шта још?

После таквих скупова, округлих столова и конференција остаје истина да нису уговорена улагања и послови са српским предузећима. Трљају руке само они у Хајату, Интерконтиненталу и Сава центру где је скуп организован.

Премијер нас онда уверава да нашој земљи и не треба новац, може бити сум-

У приватизацији донаторство подразумева да ће донатори давати изричиту сагласност чак и на листу предузећа која ће се приватизовати. Такође, донатори су и „агенти продаје” у лику консултаната и инвестиционих банака који ће спроводити тендерску процедуру у име Агенције за приватизацију. Накнада за успех у поступку приватизације ће бити исплаћена из средстава остварених продајом предузећа и неће бити финансирана из донације. Организују скупове затворене за јавност, на којима представљају своје пројекте, извештавају шта су од постављених услова испунили и добијају – похвале. Хвале их амбасадори и стране бирократе.

њивог порекла, требају нам компаније које имају марку, традицију, морал...?!

О моралу говори власт која је покушала да обмане читаву јавност и прода фабрику која има и марку и традицију дугу 160 година, и производ, и тржиште, а наводно, по закљученом послу претходне владе. Транспарентно.

Бинђић будуће инвеститоре уверава да не треба да се плаше наших синдиката, спрема Закон о раду по мери тих будућих инвеститора да лако отпуштају, јефтино шаљу у пензију и на тржиште рада. Нека кошта државу и њене пореске обвезнике, само да страни купац буде задовољан.

Државна каса, као ни сама држава, нема наследство које случајни наследници могу тражити као сопствену дедовину

Кажу, дали су предност економским реформама и зато нису обавили неке

друге реформе. У успехе убрајају: пореску реформу која није ни праведна ни ефикасна, ако се уопште може назвати реформом, либерализацију цена и отклањање диспаритета и то уредбама и увођењем монопола у трговини нафтом, отварање према свету, бољи стандард и стабилан курс!

Кажу, наследили празну касу. Буџету Републике се Законом о буџету у скупштинској процедури одобравају приливи – приходи и трошења за једну календарску и буџетску годину. Ни државна каса, као ни сама држава, нема наследство које случајни наследници могу тражити као сопствену дедовину. Ни државна каса се не може пунити из празних џепова и са празних жиро рачуна.

А повећали су порез на промет и порез на зараде, опорезовали лекове и књиге, и со, и минималне плате, и регрес, и дневнице, и аутомобиле, и чамце... повећали порез на промет непокретности.

МИНИСТАР АЛЕКСАНДАР ВЛАХОВИЋ О ПРИВАТИЗАЦИЈИ У НАРЕДНЕ ЧЕТИРИ ГОДИНЕ

**СТЕЧАЈ ЗА
4.000 ФИРМИ**

Очекује се да ће 7.500 предузећа ући у процес власничке трансформације, а предвиђа се да ће отприлике половина бити обухваћена стечајем. Држава ће, уз стратешког партнера, финансирати социјалне програме

Од пореза на промет и права на зараде треба да стигне 80% прихода буџета Републике Србије. А само од акциза на цигарете могло би да се скупи 750 милиона марака, колико је предвиђено за све акцизне производе.

Али министар финансија каже да би то био удар на стандард, јер пушачи представљају 60% одрасле популације. А није удар на стандард кад покуши хлеб, млеко, уље, струја! Ова власт не зна да ли порези имају и улогу стварања услова за производњу и стварања добити, да има од чега да се живи и да има шта да се опорезује.

Постоји порез на финансијске трансакције, уведен у време санкција, од чега се годишње спије у буџет 9 милијарди динара. Порез из доба санкција постоји још увек! Порез који поскупљује легални промет новца преко рачуна и који се на све нас превали кроз камате и цене производа и услуга које плаћамо. И то је део пореске реформе.

Буџет Републике је остао непокривен за 22 милијарде динара (700 милиона марака) и било је предвиђено да се дефицит покрије са 12 милијарди динара донација и 10 милијарди од приватизације. Већ данас је потпуно јасна нерезалност тог покрића, а поред тога и инфлација планирана на 30% већ је достигла цифру од 45%, што је 50% више од плана.

Гувернер изјављује да се Србија од августа до 20. септембра задужила код централне банке 3,4 милијарде динара, објашњавајући да ММФ оставља простор од 7 милијарди динара за ту сврху. А Мирољуб Лабус изјављује да Божа Пироћанац неће да се задужује! Још једна од бројних и нимало безазлених манипулација.

Не говори се о простору за задуживање за покриће буџетског дефицита који даје Закон о НБЈ, већ о оном простору који омогућаје ММФ.

Кад треба повећати цене, ограничити плате, увек се позивају на ММФ – кажу одобрава, захтева, не дозвољава!

Лако је њима приписивати мере чију примену неће осетити. А шта смо ми као друштво, као држава, као грађани, као привреда добили мерама које је ова власт предузела? Шта то боље функционише, која фабрика ради? Кажу, 40% грађана живи горе него раније – ја само такве срећем. Оних 10% људи који живе боље крећу се у неким другим градовима.

Критикује се неодговорно задуживање 80-тих, а по истом принципу задужује се садашња власт код Европске заједнице, Европске инвестиционе банке, ММФ-а, Европске уније

Отворили смо се према свету – враћамо се у финансијске институције као потпуно нова држава, само су дугови стари и остали су нам као претходно питање које се решава као приоритетно. Правни континуитет нам не признају, али је враћање старих дугова први услов за разговор са свим институцијама.

Наодговорно задуживање 80-тих година се критикује, а по готово истом принципу задужује се данашња власт код Европске заједнице, Европске инвестиционе банке, ММФ-а, Европске уније... Без икакве стратегије задуживања, готово без свести о тежини гаранција које се данас издају, али потпуно свесно остављају нове дугове, признајући да ни сами не верују у своје дуготрајније вршење власти.

Наши проблеми су само оно што они дозволе да буде предмет полемике и анализе

Обимне девизне резерве којима се хвали гувернер немају везе са привредом, оне су из донација и сламарица становништва које је принуђено да сигурносне залихе „продаје за пуко преживљавање“.

Нема више новинских текстова, ни конференција за штампу којима је тема новац, колико га има у општинама, колико се штампа. Чак и престижни стручни часописи у својим статистичким извештајима више немају податке о новчаној маси.

Колико се и да ли задужује Републичка влада код НБЈ, можемо чути само упут у личним разматрањима лидера и експерата преко „независне штампе“. Нема више анализе зашто је данас (готово немогуће) зарадити 100 марака за које се реално може купити два и по пута мање роба него пре годи-

ну дана, док власт званично признаје пад курса за 21,4% реално(!) Сви они који су до јуче предњачили у оценама и анализама данас нешто раде за Владу – саветују, истражују, организују друге да истражују, анкетирају или објављују анкете.

Данашња власт зна од кога је добијала информације, са којих места и зато се данас пише о прецизно фиксираним проблемима економије. Као да су наши проблеми само оно што они дозволе да буде предмет полемике и анализе.

Једна од највећих објављених неистина (али не и најтежих) је да је бивша влада одобрила 1998. године склопљен Уговор о продаји Београдске фабрике цемента.

Од уласка у Владу, марта 1998. године, радикалски део Владе се, између осталог, борио за измену Закона о приватизацији, либерализацију цена цемента и за другачији начин плаћања пореза на цемент – у кругу фабрике. Наш циљ је био да елиминисамо сиво тржиште цемента у којем је цементни лоби профитирао на рачун фабрике и државе и то преко ниских – ограничених цена и неплаћањем пореза уз коришћење познатих „Изјава“. Закон о приватизацији нисмо успели да изменимо, променили смо начин плаћања пореза, а у либерализацији смо, уз велики труд и још веће отпоре, постигли делимичан успех.

Од јуна 1998. актуелизује се питање приватизације БФЦ-а. У Владу поново почињу да навраћају раније заинтересовани представници француске компаније „Лафарж“ и енглеске „Редимикс“. Управни одбор је разматрао 29. октобра 1998. године понуде пристигле 23. августа од „Лафарж“ и „Редимикс“. Све предности су на страни „Редимикс“: брзина улагања, висина докапитализације, динамичност улагања у заштиту животне средине. „Лафарж“ обећава улагања тек у четвртој години, а управа БФЦ-а сматра да је фабрика зрела и спремна за улагања одмах. „Редимикс“ је за разлику од „Лафарж“ велики потрошач цемента, има дефицит у цементу, поготово због постојања „бетонерки“ којима је цемент основна сировина. „Лафарж“ је у Чешкој препродао купљену цементару, изостало је улагање у купљене цементаре у Бугарској.

Састанак Управног одбора, на којем сам и ја присуствовала, дефинисали смо као „бирање партнера са којим ће се разговарати“. Управни одбор и Извршни одбор директора, 16. децембра, доносе одлуку о избору стратешког партнера који ће поднети Влади на сагласност. До краја децембра одржана је и Скупштина БФЦ-а и одлука о избору стратешког партнера прошла је процедуру и у Влади. Тек тада је започео пра-

ви посао за министарство и фабрику. Преговори су се одвијали у згради Владе, уз педантне преводиоце, службенике који су уредно водили стенограмске белешке и уз уређаје за снимање. Затим, 19. фебруара 1999. био је спреман и усаглашен са представницима „Лафаржа“ текст Уговора о међусобним правима и обавезама из стратешког партнерства у докапитализацији, кредиту и продаји акција БФЦ-а.

Уговором са анексима од А до М (око 150 страна), прецизно су дефинисани: инвестициони програм, социјални програм, статут предузећа, Уговор о коришћењу рудног блага, заштите животне средине... Укупна вредност Уговора износила је 355 милиона марака. Оно на шта сам лично посебно поносна, јесте тачка 2.5 Уговора: стратешки партнер за преузете обавезе из Инвестиционог програма везаног за модернизацију, у складу са Анексом Б, у износу од 155 мил. ДЕМ, гарантоваће стеченим акцијама Предузећа које у складу са Анексом М остају заложене код Ескроу агента за период од 10 година, с тим да се пропорционално реализацији ових инвестиција ослобађа износ заложених акција, а у противном, пропорционални износ акција преузима Влада. Током претходно наведеног периода од 10 година стратешки партнер ће уживати имовинска права из акција изузев права располагања, која ће стећи када их Ескроу агент ослободи, у складу са претходним ставом. Уговор је био заснован на понуди „Лафаржа“ и био је плод двомесечног рада њихових представника и тима у Влади.

Уместо потписивања усаглашеног текста Уговора, 10. марта добијамо нову верзију Уговора, одобрену од стране њиховог Борда, вредну свега 135 милиона ДЕМ, без социјалног пакета, без инвестиција, без улагања у животну средину. Према том уговору „Лафарж“ проценује вредност друштвеног капитала БФЦ на 106.5 милиона ДЕМ, иако је у том теренутку вредност друштвеног капитала према процени вредности капитала (у складу са Законом) коју је усвојила Скупштина БФЦ, износила 124.2 милиона ДЕМ. „Лафарж“ је више пута

инсистирао да се вредност капитала умањи за износ капитала губитака остварених у пословању током 1998. године, иако је очигледно да је у својој процени БФЦ то већ урадио. Влада је 15. марта 1999. године, послала писмо „Лафаржу“ у којем је навела да разговоре сматра окончаним.

Када је почело бомбардовање, све је било много јасније. Постављало се питање која је разлика између Енглеза и Француза?

Чиме је мотивисана лажна одговорност према страном партнеру и никад преузете обавезе од стране Владе Републике Србије?

Јуна месеца 2000. године, приступило се пословима приватизације фабрике цемента у Беочину и Новом Поповцу, истовремено, и по истим критеријумима.

Установљене су, пре свега, полазне величине, процена вредности капитала ревалоризована на дан 30. 6. 2000. године, за БФЦ био је износ од 219 милиона ДЕМ у динарској противвредности, а за фабрику цемента Нови Поповац 290 милиона ДЕМ у динарској противвредности.

Половином августа 2000. године између БФЦ-Владе и иностраног партнера (Алас Интернационализ Аустрије) постигнута је сагласност око страте-

шког партнерства и продаје 70% акција БФЦ за цену од 131 милион ДЕМ. Правом садашњих и бивших запослених радника БФЦ 30% акција је било „заузето“. И онда када је био договорен термин за склапање Уговора обавештени смо 28. августа 2000. године, да је „једино конкурентско предузеће извршило пријаву планираног посла Одељењу за санкције у Бриселу“ о чему је сведочио и допис Савезног министарства за рад и привреду Републике Аустрије.

А онда су дошли избори, 5. октобар, и више ништа не важи: Устав постоји да би се кршио, судови постоје да се не би поштовали, само „важи“ никада потписан Уговор са компанијом „Лафарж“.

Чиме је мотивисана лажна одговорност према страном партнеру за никад преузете обавезе од стране Владе Републике Србије?

Да ли је посао са „Лафаржом“ започет још 1997. године са истим актерима (Ђинђић – „Лафарж“) само преко посредника који више није ни власт ни опозиција, а издавао се чак за онога који наводно никоме не припада?

Да ли је случајно да је правни саветник „Лафаржа“ био одборник Демократске странке у Градској скупштини у Београду, Радоје Прица – актуелни председник Управног одбора ЈП ПТТ „Србија“?

Има ли везе она „мала тајна Владе“ вредна 50 милиона ДЕМ, које је Влада уложила у финансирање извозних програма са избегавањем новог тендера за БФЦ и журбом да се овај посао заврши? Министар за привреду и приватизацију Александар Влаховић упорно прети руководству БФЦ ревалоризацијом дугова, заборављајући на законску обавезу ревалоризације укупне проценене вредности капитала предузећа на дан доношења одлуке о приватизацији. Министар назива својом професионалношћу (ТВ „БК“) то што је као запослен у „Дилојт – Тулу“ (саветник – консултант „Лафаржа“ за БФЦ) тврдио да БФЦ вреди 100 милиона ДЕМ, а да је данас као министар у Влади постигао вредност БФЦ од 190 милиона ДЕМ.

Истина је да је та цена од 190 милиона ДЕМ усаглашена између фабрике, Владе и ино-партнера у 2000. години, августа месеца, под санкцијама!

Министар је још изјавио да провизија – накнада за успех од 0.5-1% од укупне вредности посла јесте опште позната накнада за фирму саветника по успешном окончању посла.

Ако БФЦ вреди 190 милиона ДЕМ, питање је шта ће „професионалац“, одан ономе ко га плаћа, учинити. Нову власт очигледно једино занима ко и колико плаћа. Послодавце су већ изабрали.

Весна Марковић

А онда су дошли избори, 5. октобар, и више ништа не важи: Устав постоји да би се кршио, судови постоје да се не би поштовали, само „важи“ никада потписан Уговор са компанијом „Лафарж“. Да ли је случајно да је правни саветник „Лафаржа“ био одборник Демократске странке у Градској скупштини у Београду, Радоје Прица – актуелни председник Управног одбора ЈП ПТТ „Србија“?

ОТИМАЧИНО, ИМЕ ТИ ЈЕ ДОС

Када су многобројни досови економски "експерти" учили те силне школе којима се хвале, да ли су под појмом "привредне реформе" изучавали и како да уцењују, да "ударају рекет", да киднапују привреднике или да отимају туђу имовину? Ако јесу, може се рећи да су добро овладали градивом. Ако нису, онда се ту постављају и многа додатна питања, од којих је главно следеће: како мисле да уз такву праксу било ко више уложи иједан динар у Србију и њену привреду?

"Моја породица и ја били смо принуђени да напустимо земљу и ставимо се под заштиту једне стране државе. Живот нам је био непосредно угрожен. Људи наоружани снајперским оружјем и инфрацрвеним нишанима примећени су синоћ крај наше куће." Тако је започињало писмо, које је Богољуб Карић упутио јавности, непосредно након одласка (читај: бекства), из наше земље.

Притисак на браћу Карић

Није ни чудо што се Карић уплашио за свој живот и животе чланова своје породице, када се има на уму да је протеклих неколико месеци трајала оркестрирана хајка највиших досових званичника против пословања фирми из састава БК Групе, зачињена и захтевом за исплату 67,8 милиона немачких марака пореза на такозвани "екстра-

Није ни чудо што се Карић уплашио за свој живот и животе чланова своје породице, када се има на уму да је протеклих неколико месеци трајала оркестрирана хајка највиших досових званичника против пословања фирми из састава БК Групе, зачињена и захтевом за исплату 67,8 милиона немачких марака пореза на такозвани "екстрапрофит". Онда ДОС-у ни то није било довољно, јер су Карићи изјавили да су спремни да плате, па је напрасно измишљено још једно потраживање од нових 134 милиона динара.

профит". Онда ДОС-у ни то није било довољно, јер су Карићи изјавили да су спремни да плате, па је напрасно измишљено још једно потраживање од нових 134 милиона динара.

Власт је посебан "пик" имала управо на она предузећа из састава БК Групе, која су остваривала и највећу добит, попут Астра банке и Мобтела, а ту се, због свог стратешког значаја, наша и "телевизија отворених очију", БК Телеком. Притисци на Кариће посебно су кулминирали када је досов гу-

Власт је посебан "пик" имала управо на она предузећа из састава БК Групе, која су остваривала и највећу добит, попут Астра банке и Мобтела, а ту се, због свог стратешког значаја, нашла и "телевизија отворених очију", БК Телеком. Притисци на Кариће посебно су кулминирали када је досов гувернер Народне банке Југославије, гитариста Млађан Динкић, пред медијима објавио да су "забележене неправилности" у раду Астра банке, а само пар дана након тога исто је поновио и министар финансија, Божидар Ђелић.

вернер Народне банке Југославије, гитариста Млађан Динкић, пред медијима објавио да су "забележене неправилности" у раду Астра банке, а само пар дана након тога исто је поновио и министар финансија, Божидар Ђелић.

Радило се, наиме, о наводном изношењу финансијских средстава депоната Астра банке преко оф шор фирме на Кипар, одакле су се враћала (или

се нису враћала, саме формулације Динкића и Ђелића су доста контрадикторне) у нашу земљу, где су их, како кажу властодршци, Карићи користили за сопствене потребе.

Кадија те тужи, кадија ти суди

Без обзира да ли су наводи Божидара Ђелића и Млађана Динкића у вези

пословања Астра банке тачни, невероватно је и нечувено да се високи државни функционери, какви су Динкић и Ђелић, на тај начин јавно изјашњавају о једном тако осетљивом питању, и то пре него што је против Астра банке, БК Групе или одговорних појединаца из породице Карић макар и покренута истрага.

Дакле, по принципу "кадија те тужи, кадија ти суди", ако ДОС каже да су криви, онда су криви. Није ту потребна ни истрага, ни подизање оптужнице, ни суђење. Што да се троши време на "глупо" поштовање закона? А Карићи нека докажу да су невини. Ако смеју. У суштини, они и немају чему да се надају.

Како сила Бога не моли, ако је ДОС решио да отме Астра банку, Мобтел, а вероватно и БК Телеком, то ће тако и бити. Међутим, онда се поставља оправдано питање, ако је у овој земљи могућа једна таква беспощедна оптимачина, а афера око Карића недвосмислено указује да је у питању чиста оптимачина и ништа више, шта се десило са силним досовим предизборним, постизборним и каквим све не обећани-

ма, да ће приватна својина бити неприкосновена, да то мора бити тако, јер свет то захтева од нас и тако даље?

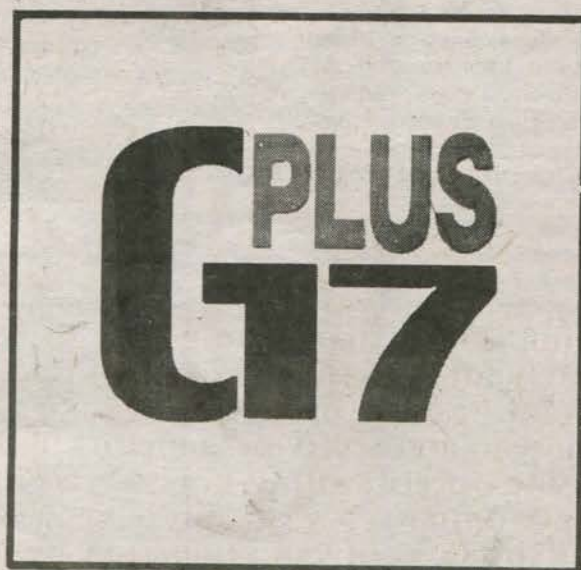
Како ће Србија у Европску унију, које су ДОС-у већ месецима пуна уста, ако државна власт преко ноћи може да узурпира, без икакве судске одлуке, било чију приватну својину?

Ко још сме да улаже паре?

Нису само у питању Карићи. Ставите се ви у положај власника неке вели-

Пре него што се острвила на породицу Карић и њихове фирме, актуелна власт је ликвидирала десетак пословних банака, којима су такође "утврђене одређене неправилности у раду". Тиме је акционарима и штедишама директно нанет финансијски губитак, који је збирно већи од оног који су проузроковале афере "Југоскандик" и "Дафимент банка", али о томе се у нашој јавности није смело говорити.

Како сила Бога не моли, ако је ДОС решио да отме Астра банку, Мобтел, а вероватно и БК Телеком, то ће тако и бити. Међутим, онда се поставља оправдано питање, ако је у овој земљи могућа једна таква беспштедна отимачина, а афера око Карића недвосмислено указује да је у питању чиста отимачина и ништа више, шта се десило са силним досовим предизборним, постизборним и каквим све не обећањима, да ће приватна својина бити неприкосновена, да то мора бити тако, јер свет то захтева од нас и тако даље?

inicijator promena

ке фирме из иностранства, који је вољан да улаже у привреду наше земље. И онда се деси овако нешто. Да ли би и даље били вољни да улажете новац? Да ли би желели да, кад унесете новац у ову земљу, сваки дан живите са страхом да ће неко да вас рекетира, да ће вас брат министра унутрашњих послова киднаповати ради уцене, да ће вам ДОС преко ноћи одузети тешко стечени капитал, да ће лоповска парламентарна већина да изгласа неки ретроактивни порез, па чак и да ли ћете ујутру осванути? Да ли бисте се и тада усудили да уложите средства?

Истини за вољу, Карићи су "рекет" плаћали и раније, левичарима. Познати су чак и покушаји једног дела претходне власти, пре свега појединих кадрова из Југословенске левице, да се цео БК универзитет отме од БК Групе. Тада је то спречено само правовременом интервенцијом министра за економску и власничку трансформацију, Јоргованке Табаковић. Али овакве крупне отимачине, као што је замислила нова, "демократска" власт, никада до сада није било.

Како уопште режим замишља да нико икада више уложи макар један динар у овдашњу економију, после овога што се догодило Карићима? И како режим мисли да обезбеди привредни развој, ако нема нових улагања? Са друге стране, пословни систем БК Група броји преко пет хиљада запослених. Да ли је ДОС размишљао о њима и њиховој судбини, када је покренуо хајку против Карића? Додатна војска од пет хиљада (не дај, Боже) незапослених опасно би уздрмала и овако упропашћену социјалну слику Србије. Заштима, у нашој земљи има много фирми које су директно везане за пословање предузећа из система БК Групе. Колико ће дуго моћи такве фирме да опстану, уколико БК Група пропадне? Шта ће онда и њихови радници?

О поверењу и сличним причама

Пре него што се острвила на пороцицу Карић и њихове фирме, актуелна власт је ликвидирала десетак пословних банака, којима су такође "утврђене одређене неправилности у раду". Тиме је акционарима и штедишцама директно нанет финансијски губитак, који је збирно већи од оног који су проузроковале афере "Југоскандик" и "Дафимент банка", али о томе се у нашој јавности није смело говорити.

Кажу да се Богољуб Карић вратио у Србију, јер "верује новим властима". О том поверењу, не сумњамо, чуће се још много прича.

Вук Фатић

Неколико хиљада радника протествовало је на Тргу Николе Пашића, поручујући Влади Србије да ће наставити са протестима док не повуче Закон о раду

ШТРАЈКОВИ - РЕЗУЛТАТ СПРОВОЂЕЊА ДОСОВИХ ОБЕЋАЊА

Садашња власт одбија сваку врсту разговора са својим радницима, одбијајући да реши виталне интересе радника запослених у Србији, уништавајући српске фабрике и индустрију у целини. У антирадничкој борби предњачи бивши синдикални лидер и педесетогодишњи студент, а садашњи министар Драган Миловановић

Транзиција је дуготрајан процес који није лако спровести. Наша земља је у процес транзиције ушла без прецизног и јасног плана економског развоја, што је основни проблем садашње власти - одсуство спровођења најављених реформи. Нису сагледане последице овог процеса по становништво, које једино плаћа цену. Због тога се јављају социјална незадовољства и штрајкови.

Економски програм не може бити добар уколико куповна моћ становништва опада, што се управо сада дешава. По истраживању Центра за економска истраживања Института друштвених наука, сиромашних је 70 одсто, задовољавајуће живи 25 одсто, а екстремно богатих је 5 одсто. То значи да 10 одсто богатих слојева са врха лествице троши готово једну трећину националног дохотка, док 10 одсто сиромашних са дна лествице троши само 2,4 одсто националног дохотка.

Порески систем није прилагођен социјалном стању већине становништва, где порезе плаћају више сиромашни (са малим примањима), него богати слојеви.

Наша земља је последња ушла у процес транзиције у односу на остале бивше комунистичке земље. То може да буде предност само уколико буде учила на њиховим искуствима, како би на тај начин избегла понављање истих грешака. Прелазак из једног економског система у други руши постојеће институције и могуће је једино ако се приликом рушења старих одмах формирају нове. Зато је неопходно постојање добрих закона којима би детаљно био одређен овај изузетно сложен процес.

Долазак страног капитала је условљен убрзаном приватизацијом, која може довести до још већих социјалних немира, а и стабилност националне валуте би била доведена у питање. Богати би постајали све богатији, а сиромашни сиромашнији.

Недавно је одржан округли сто на Златибору о Предлогу Закона о раду. Учествовали су премијер Зоран Ђинђић, републички министар за рад и запошљавање Драган Миловановић, као експерт је учествовала мајка гувернера НБЈ Миросинка Динкић, као и страни експерти. Сви су се сложили само у једном - да је овај предлог закона сачињен по европским стандардима, али и у томе да велики број запослених радника само отежава започете реформе. Ђинђић је нагласио да Закон о раду омогућава

радничка права која имају радници у већини европских земаља, док Драган Миловановић не верује да ће доћи до потпуне обуставе рада у земљи.

Пошто имамо европске плате, и права радника треба да буду таква. То је логичан развој. Онда је заиста чудно што су округли сто на тему Предлога закона о раду бојкотовали представници УГС Независност и Савеза синдиката Србије. Критеријум доношења овог Предлога закона о раду је променити све што је примењивано за време претходне власти. Примаран би требало да буде положај радника који су у изузетно тешком материјалном положају, а свакодневна поскупљења и даље драстично утичу на пад стандарда. Од донација, односно кредита нема ништа, а садашња власт се надала да ће само уз њихову помоћ успети да створи социјални мир. Њихови пријатељи су их оставили на цедилу, јер су сами неспособни да одрже било какав социјални мир. Неуморно се позивају на страну помоћ. Нама не треба помоћ, већ радна места и редовне плате којима би могле да се задовоље основне животне потребе.

Штрајкови који су обележили октобар

Чланови Савеза синдиката Србије и Уједињених гранских синдиката „Неза-

”Најупорнији у протурању овог антирадничког и антисиндикалног закона је управо министар Миловановић, председник такозване Асоцијације слободних и независних синдиката, политичке организације која се само представља као синдикат, а у ствари је тројански коњ синдикализма који покушава да буде гробар синдикалног покрета”, Савез синдиката Србије.

заостале плате.

Рудари копа глине „Врбница“ у Аранђеловцу штрајкују у јамама рудника 80 метара под земљом. Захтевају исплату плате за април, аконтажију за другу половину августа и регрес. Директор Холдинг компаније „Шамот“, која има две и по хиљаде радника, изјавио је да су захтеви рудара „неиспуњиви, јер Холдинг нема могућности за то“. Штрајк се наставља, иако су рудари добили кромпир за зимницу, а ускоро би требало да добију месо и друге намирнице уместо заосталих плата.

Од 9. октобра, 800 радница модне конфекције „Рудник“, налази се у генералном штрајку. Раднице су незадовољне платама које у просеку износе 3.000 динара и које нису исплаћене за претходна три месеца.

Запослени у Комбинату бакра „Бор“ од 9. октобра су ступили у штрајк истичући да се Влада Србије до сада није укључила у решавање проблема 20.000 запослених, и да руководство Комбината није успело да нормализује производњу, тако да је она сада тек половина од планиране и неопходне за позитивно пословање. Захтеви штрајкача су исплата свих заосталих примања (априлска плата, пола августовске и септембарске плате), редовност исплате свих наредних примања, повећање зараде за 100 одсто, као и учешће синдиката у договорима о приватизацији РТБ „Бор“.

Савез синдиката Србије: „Шта нам се спрема“

„Закон о раду са лошим решењима, понижавајући закон, неконзистентан закон, закон пун рупа, нелогичан, фаличан и рогобатан закон који припада 19. веку.

Закон који поништава институцију колективних уговора, јер их суспендује и ставља у факултативан режим, чиме се

умањују сва значајна, раније стечена права радника, нарочито приликом запошљавања, отпуштања и утврђивања зарада.

Закон који све запослене ставља у једнако неповољан положај, јер сужава досадашњи обим радних права.

Закон који форсира само уговоре о раду између послодавца и радника-појединца, чиме у ситуацији беде у којој се налазимо уводи оштру и нелојалну конкуренцију између радника исте струке. Увек ће се наћи неко ко ће бити спреман да ради и за мање паре, а можда и за цабе...

Закон који запослене претвара у робове, закон у коме су права радника драстично умањена, а који фаворизује само права послодавца и власника капитала.

Закон који нуди скандалозна решења. Закон по коме се годишње, без икаквог образложења, може отпустити до 10 одсто радника, а да се при том не консултује ни синдикат ни чланство, а у фирмама до 50 запослених могу се без речи објашњења отпустити сви радници, без могућности да их неко заштити или да се некоме жале.

Закон који све запослене претвара у обесправљене појединце који ће, без могућности да их неко штити, појединачно долазити за милостину на шалтер директора и власника.

Закон који као репрезентативан синдикат форсира чак и парасиндикат министра Миловановића, који је у већини предузећа и установа само у траговима.

Најупорнији у протурању овог антирадикалног и антисиндикалног закона је управо министар Миловановић, председник такозване Асоцијације слободних и независних синдиката, политичке организације која се само представља као синдикат, а у ствари је тројански коњ синдикализма који покушава да буде гробар синдикалног покрета.

Једину корист од овог Закона могу имати директори друштвених и парадржавних фирми који су до сада имали превелика овлашћења и министар Миловановић, који ће сам одлучивати да ли ће се, када ће се, и на кога односити поједине одредбе колективног уговора“.

У четвртак, 18. октобра, одржани су протестни митинзи радника у Новом Саду, Зрењанину, Чачку, Крагујевцу, Аранђеловцу, Ужицу, Краљеву, Лесковцу, Нишу. На конференцији за штампу Штрајкачки одбор је саопштио да је у штрајку било више од 150.000 запослених, 50.000 у Војводини, а више од 250 фирми је радило са минимумом процеса производње. „Премијер се понаша као да је Србија приватна фирма чији је он власник, а министри функционери тог предузећа“, наглашено је на конференцији.

Радници београдских предузећа протестовали су на Тргу Николе Пашића, одакле су кренули у протестну шетњу до зграде Републичке владе и Скупштинне Београда. На паралама је писало: „Доста сте продали, радници нису на продају“, „Да нас више не би дирио, министра на биро“.

Весна Марковић

По истраживању Центра за економска истраживања Института друштвених наука сиромашних је 70 одсто, задовољавајуће живи 25 одсто, а екстремно богатих је 5 одсто. То значи да 10 одсто богатих слојева са врха лествице троши готово једну трећину националног дохотка, док 10 одсто сиромашних са дна лествице троши само 2,4 одсто националног дохотка.

ГАЗДА ЈЕЗДА УЗВРАЋА УДАРАЦ

Одлуком Врховног суда Србије на слободу је пуштен Јездимир Васиљевић, контроверзни бизнисмен, чије се име везивало за једну од највећих афера у нашој земљи у протеклих десет година. По изласку из београдског Централног затвора, газда Језда је саопштио окупљеним новинарима да је преварен од стране министра правде Србије, Владана Батића, који му је обећао да ће се по Васиљевићевом повратку у земљу све учинити како би се открила права позадина приче о "Југоскандику", као и да су му неки људи из врха актуелног режима обећали да неће бити ухапшен, уколико положи суму од 189 милиона немачких марака

Одлуком Врховног суда Србије, која је многе обрадовала, али многе и шокирала. Јездимир Васиљевић, алиас газда Језда, власник штедионице "Југоскандик", пуштен је 29. октобра ове године из београдског Централног затвора да се брани са слободе, уз јемство од милион немачких марака. Говорећи тада бројним новинарима, који су се окупили да пропрате ту згоду, Васиљевић је истакао: "Тражићу од Владе Србије да се оснује анкетни одбор, а иницијативу ће поднети посланик у републичкој Скупштини Војислав Шешељ, како би се утврдила права истина о „Југоскандику“. Без обзира да ли ће одбор бити основан или не, наћи ћу начин да исплатим штедише које су оштећене, а из којих фондова, то је мој проблем, али од правосудних органа тражим да се утврди ко је лопов, ко се окористио и да се имовина плати".

За др Војислава Шешеља је газда Језда рекао да намерава баш њега да замоли за помоћ око покретања иницијативе за оснивање анкетног одбора за "Југоскандик"; јер су он и Српска радикална странка једини, који му никада ништа нису тражили и да само у њих има поверења, као у искрене и честите људе. Међутим, интересантна је чињеница да тај део Васиљевићеве изјаве ниједан медиј, ни писани ни електронски, није пренео.

Коме смета разрешење афере "Југоскандик"?

"Пре него што сам дошао у Југославију четири пута сам се чуо са министром правде Владаном Батићем и рекао сам му да желим да се вратим, како би се утврдило стварно стање и да сам

спреман да понудим сву пратећу документацију. Добио сам Батићево обећање да ће ми све то омогућити, а уместо

тога сам ухапшен", рекао је Васиљевић и додао "неки људи из врха ове власти су ми тражили рекет. Поручено ми је да,

"Тражићу од Владе Србије да се оснује анкетни одбор, а иницијативу ће поднети посланик у републичкој Скупштини Војислав Шешељ, како би се утврдила права истина о "Југоскандику". Без обзира да ли ће одбор бити основан или не, наћи ћу начин да исплатим штедише које су оштећене, а из којих фондова, то је мој проблем, али од правосудних органа тражим да се утврди ко је лопов, ко се окористио и да се имовина плати".

Ако је истина оно што власник "Југоскандика" говори, онда се оправдано поставља питање коме из ДОС-а смета откривање праве позадине афере "Југоскандик", у којој је оштећено неколико хиљада грађана? Да ли ДОС то поново покушава да заташка цео случај, а ако је тако, који им је мотив?

ако уложим 189 милиона марака, нећу бити ухапшен. Против таквих намерава да поднесем пет кривичних пријава".

Ако је истина оно што власник "Југоскандика" говори, онда се оправдано поставља питање коме из ДОС-а смета откривање праве позадине афере "Југоскандик", у којој је оштећено неколико хиљада грађана? Да ли ДОС то поново покушава да заташка цео случај, а ако је тако, који им је мотив?

Невероватно је да актуелни режим, који у последњих годину дана не ради ама баш ништа, сем што пуни новине и телевизијске екране углавном измишљеним аферама бивше власти, сада, када је у питању евентуални расplet једне од највећих афера у нашој земљи у протеклих десет година, покушава цео случај да провуче са што мање буке. То наводи на закључак да се и ДОС поприлично упетљао у аферу "Југоскандик".

Да ли Човић стоји иза свега?

"Дошао сам у земљу са жељом да докажем истину, да је имовина „Југоскандика“ коју сам оставио далеко већа од оне суме која је потребна да се исплате штедише. Имам петоро деце и двоје унучади и не желим да их ико окриви да сам покрао толике људе. Они који су то мени учинили уживају сада привилегије

и неко их очито штити. Ради се о особама из бивше власти који се налазе у садашњем режиму", открива газда Језда.

Ко би то могао бити? Ако се мало присетимо, након спектакуларног бекства Јездимира Васиљевића из наше зе-

мље сада већ далеке 1993. године због, како је тврдио, немогућности да изађе на крај са претњама, рекетирањем и уценама које је добијао, откривено је да је новац од штедионице "Југоскандик", између осталих узимао и Небојша Човић, тада функционер Социјалистичке партије Србије и председник Извршног одбора Скупштине града Београда, а сада један од лидера ДОС-а и потпредседник Владе Србије. Да ли би Човић можда могао бити тај? Ако и јесте сигурно није једини, јер у редовима садашњег режима има много оних, који су чак и протеклих година, док су били у опозицији, показали да уопште нису гадљиви на паре, а успут и да немају ни трунке скрупула.

"Шта је урађено за осам месеци које сам провео у затвору", пита се Васиљевић, а и сам зна одговор. Међутим, оно, за шта и даље одговора нема је кул се деде 30.000 квадратних метара "Југоскандиковог" пословног простора, зашто је продат београдски хиподром, који је био власништво "Југоскандика", шта се десило са 75 милиона немачких марака у нафти, које је Васиљевићева фирма имала у Црној Гори и још 11 милиона марака у Банци приватне привреде и много тога приде.

Одговоре на сва ова питања очигледно нећемо добити докле год ДОС буде на власти. Надамо се само да никоме из актуелне власти неће пасти на памет да би газда Језда могао да буде прилично незгодан сведок, па да се ускоро поново уверимо у усиљену неспособност овдашње полиције.

Вук Фатић

ВЕРБАЛНИ ДЕЛИКТ ПОНОВО МЕЂУ СРБИМА

Некада наводно најжешћи противници вербалног деликта, сада, када су на власти, на велика врата га враћају на српску политичку сцену. Покушавајући да у Народној скупштини Републике Србије угуши сваки глас критике и заплаши све који другачије мисле, ДОС се није либио да заведе невиђену тортуру над народним посланицима из редова опозиције, изричући драконске новчане казне за сваку изјаву, која владајућим посланичким групама није по вољи. Тако се десило да је само током једног дана скупштинског заседања посланицима Српске радикалне странке на најбахатији начин отето скоро 80.000 динара. Досови медији су, наравно, по свом старом обичају, за све окривили жртву

Онога дана, када је председник Српске радикалне странке др Војислав Шешељ, уз речи: "Ево, да те мало оперем", упутио воду из чаше са скупштинске говорнице пут актуелног председника Народне скупштине Републике Србије, скоро сви медији у овој земљи оркестрирано су данима извештавали о још једном "дивљаштву српских радикала", о томе како "Шешељ од Скупштине прави циркус", како је Маршићанин "достојанствено поднео вандализам" и тако даље.

Међутим, ниједна телевизијска станица, ниједна дневна новина није смела да извести о осционом понашању председника Народне скупштине, о томе, како је посланицима Српске радикалне странке изрицао опомене из чисте обести, не би ли их што више кињео, наравно, успут им, максимално користећи "предности" новог, "демократског" пословника о раду Народне скупштине, одређујући драконске новчане казне.

Опомена "тешка" сто марака

Само због тога што је са скупштинске говорнице јавно констатовао да парламентарна већина (ДОС) отказује седницу Народне скупштине због страха од протеста синдиката, посланику Српске радикалне странке Александру Вучићу изречена је опомена, која подразумева и новчану казну од 3.000 динара. Посланичкој групи Српске радикалне странке тог дана је укупно изречено око 80.000 динара казне. На тај начин је актуелна власт јасно ставила до знања да неће толерисати ни најмањи глас критике, а да немилосрдној цензури сваког другачијег мишљења неће измаћи чак ни народни посланици.

Нови пословник о раду Народне скупштине, који је предложила Демократска странка Србије, а изгласао га цео ДОС, елегантно је на велика врата по-

ново у наш политички живот увео вербални деликт, којим се покушава затрти сваки глас критике против актуелне власти. После неуспешног покушаја да

Ниједна телевизијска станица, ниједна дневна новина није смела да извести о осционом понашању председника Народне скупштине, о томе, како је посланицима Српске радикалне странке изрицао опомене из чисте обести, не би ли их што више кињео, наравно, успут им, максимално користећи "предности" новог, "демократског" пословника о раду Народне скупштине, одређујући драконске новчане казне.

Нови пословник о раду Народне скупштине, који је предложила Демократска странка Србије, а изгласао га цео ДОС, елегантно је на велика врата поново у наш политички живот увео вербални деликт, којим се покушава затрти сваки глас критике против актуелне власти. После неуспешног покушаја да се укину директни телевизијски преноси скупштинских заседања, ДОС је очигледно одлучио да промени тактику и да крене у отворени обрачун са опозицијом унутар самог парламента. У немогућности да силом аргумената одбрани своју политику, власт се одлучила за аргумент силе и голу репресију према посланицима опозиције, пре свега имајући на уму посланике Српске радикалне странке, који су, то више нико и не покушава да сакрије, највећа претња овој накарадној власти.

се укину директни телевизијски преноси скупштинских заседања, ДОС је очигледно одлучио да промени тактику и да крене у отворени обрачун са опозицијом унутар самог парламента.

У немогућности да силом аргумената одбрани своју политику, власт се одлучила за аргумент силе и голу репресију према посланицима опозиције, пре свега имајући на уму посланике Српске радикалне странке, који су, то више нико ни не покушава да сакрије, највећа претња овој накарадној власти.

Само због тога што је са скупштинске говорнице јавно констатовао да парламентарна већина (ДОС) отказује седницу Народне скупштине због страха од протеста синдиката, посланику Српске радикалне странке Александру Вучићу изречена је опомена, која подразумева и новчану казну од 3.000 динара. Посланичкој групи Српске радикалне странке тог дана је укупно изречено око 80.000 динара казне.

Досови медији су се чак хвалили износом новца, који су за само један дан отели српским радикалима. Поливање водом председника Народне скупштине, кадије, који и тужи и суди народним посланицима, тај оправдани револт председника Српске радикалне странке заменом теза, којом се досови медији свакодневно служе, представљен је као ничим изазвани напад.

Кажњени они који желе да раде

Тако долазимо до ансурда, да посланици, који највише раде у парламенту, који најозбиљније разматрају све акте који су предложени, који подносе бројне амандмане, који су редовни на свим скупштинским заседањима на крају имају најмање приходе, јер се председнику Народне скупштине не свиђа шта имају да кажу, док, са друге стране, они посланици, који служе искључиво као гласачка машина актуелне власти (наравно, и то под условом да се уопште појаве на седници) бивају награђени за свој аутизам и нерад.

Колико пута се десило да у скупштинској сали нема кворума за рад, иако ДОС има 176 народних посланика? Наравно, и тада су досови медији оптуживали српске радикале за опструкцију и саботажу рада Народне скупштине, иако ова посланичка група има само 23 посланика. Да ли је то нормално?

Да се вратимо на оно чувено поливање Маршићанина водом. Замислите ка-

ко би се ви осећали да вам је неко, због једне једине реченице, којом чак никога

нисте ни увредили, већ само констатовали чињенично стање, одредио казну од 100 немачких марака. За наше услове, признаћете, то нису мале паре, иако их је ДОС свакодневним покушењима за ових годину дана поприлично обезвредио.

Сад замислите колика је била Маршићанинова осиноост, када је за само један дан износ казни посланика Српске радикалне странке достигао скоро 80.000 динара. Да ли је иједна телевизија, да ли је иједан дневни лист рекао макар реч против таквог става према народним посланицима, који, не заборавите, представљају грађане Србије?

Напротив, досови медији су се чак хвалили износом новца, који су за само један дан отели српским радикалима. Поливање водом председника Народне скупштине, кадије, који и тужи и суди народним посланицима, тај оправдани револт председника Српске радикалне странке заменом теза, којом се досови медији свакодневно служе представљен је као ничим изазвани напад.

"Демократске" промене

Ни у најцрње време комунистичке диктатуре није се десило овако нешто. У жељи да влада вечито, ДОС-у никакав проблем не представља ни повратак вербалног деликта, ни отворена хајка на радикале Србије који се не слажу са предложеним Законом о раду и радним односима, ни кршење Устава и закона. Притом последице нису битне, као ни истина.

Ако је потребно, жртва ће бити кривац, ако је потребно, јаво ће бити анђео. Само уколико је у интересу ДОС-а.

Тако изгледају демократске промене, које су нам обећане.

Вук Фатић

ШИФРА "УРАГАН"

Да ли ће сада, након напада терористичке организације "Ал Каида" на Америку, Запад престати да скрива истину о судбини више стотина Срба, несталих 1995. године на планини Озрен током офанзиве муслиманских снага, у оквиру којих су се борили и исламски добровољци, организовани у одред "Ел муџахедин"?

Када је у јулу 1995. године почела офанзива муслиманских војних снага на српске положаје на планини Озрен, заједно са такозваним Другим и Трећим корпусом Армије Босне и Херцеговине у борбама против Срба учествовали су и бројни исламски добровољци, организовани у одред под називом "Ел муџахедин". Они су директно одговорни за злочине над десетинама српских заробљеника и цивила, за клања, мучења и убиства на најсвирепије начине.

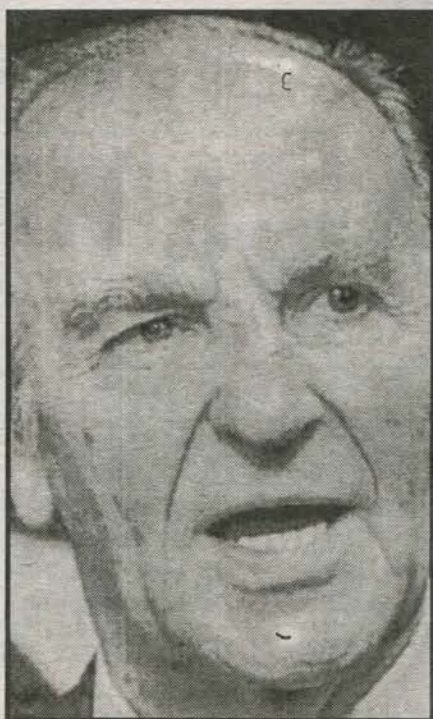
Оперативна дејства јединице "Ел муџахедин" имала су тада шифровани назив "Ураган". Три године касније, такозвана "међународна заједница", то јест Запад, глумила је да је попустила пред притисцима српске стране, те се почело са ексхумацијом масовних гробница на Озрену, где је само у месту Главница ископан 21 српски леш, од тога 19 без глава.

Међутим, недуго након тога свака даља истрага је заустављена. Узалуд је било чак и то што је јавности представљена пропагандна касета одреда "Ел муџахедин", која је у Швајцарској произведена у две хиљаде примерака, а на којој се јасно види како муџахедини заробљеним Србима одсецају главе, што је представљено као доказ храбрости. Ова видео касета је обишла цео свет као сведочанство онога што су у рату против Републике Српске чинили добровољци из Саудијске Арабије, Јемена, Ирана, Туниса, Марока, а све у име "оданости исламу".

Увертира злочина

Циљ офанзиве коју су муслиманске снаге тог јула 1995. године предузеле било је овладавање комуникацијом Женева-Тузла. Муслиманима су командовали генерали Сеад Делић и Сахиб Махмуљанин, док је лично Алија Изетбеговић одредио стимулативни фонд од 300.000 немачких марака, за оне борце који "покажу највише храбрости".

Убрзо по отпочињању операције

муџахедини Трећег корпуса, који су ишли први, освајају Подјелово, које се налази на надморској висини од 2.000 метара и стварају претпоставке за наставак офанзиве. Током те битке погинуо је и муџахедински емир (командант) Абдулах Либи. Битке се воде и током целог августа 1995. а у септембру муџахединима пристиже појачање, па успевају да 10. септембра, после овладавања котом Паленик, окруже градић Возућу и за-

робе више од 400 Срба. Тада гине и новопостављени муџахедински емир, Ал Машри.

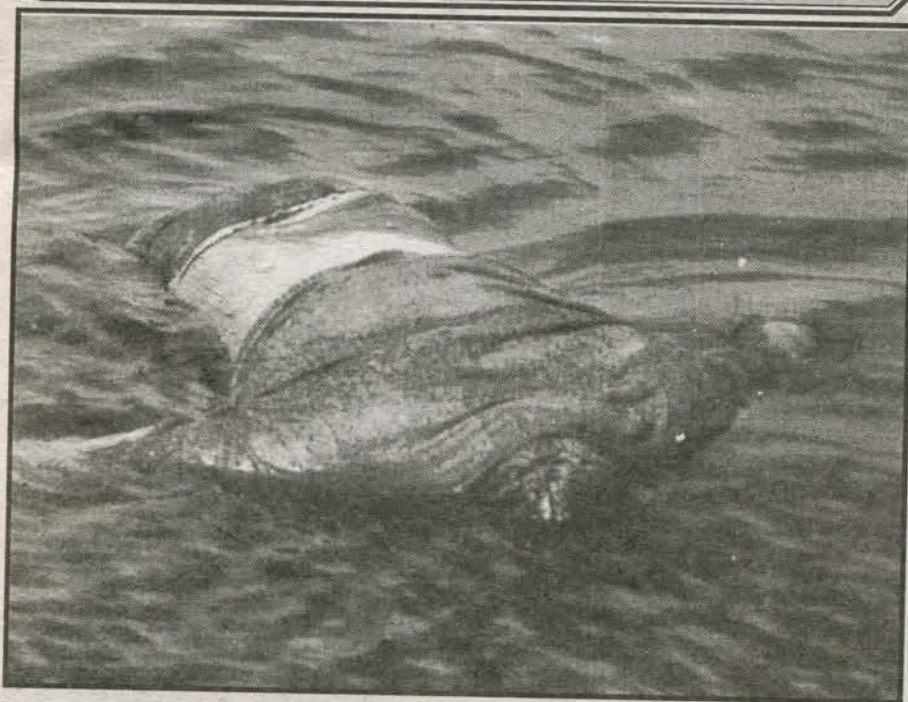
Доказ верности

Од 463 нестала Србина са Озрена, након рата се вратило кућама само 157, а међу њима и осам бораца Треће озренске и србичке бригаде, које је само Бог спасао клања у муџахединском кампу

Циљ офанзиве коју су муслиманске снаге тог јула 1995. године предузеле било је овладавање комуникацијом Женева-Тузла. Муслиманима су командовали генерали Сеад Делић и Сахиб Махмуљанин, док је лично Алија Изетбеговић одредио стимулативни фонд од 300.000 немачких марака, за оне борце који "покажу највише храбрости".

Од 463 нестала Србина са Озрена, након рата се вратило кућама само 157, а међу њима и осам бораца Треће озренске и србичке бригаде, које је само Бог спасао клања у муџахединском кампу Гостовци, који се налазио између Завидовића и Зенице.

Да би показали своју лојалност према вођи, Алији Изетбеговићу, послали су му 28 одсечених српских глава, а исто толико је послато и у Иран, одакле је стигло највише новца за финансирање муџахедина.

Гостовци, који се налазио између Завидовића и Зенице. Након рата, 1996. године, испред удружења несталих са Озрена "Вијенац" и "Возућа" у Зеницу су отишли Милан Иванчић и Горан Крчмар да се распитају о судбини несталих земљака. Генерал Сахиб Махмуљанин тада им је признао да су муџахедини, након заузимања Возуће, заробљене Србе одвели у свој камп у Гостовце, где су их клали и мучили.

Да би показали своју лојалност према вођи, Алији Изетбеговићу, послали су му 28 одсечених српских глава, а исто толико је послато и у Иран, одакле је стигло највише новца за финансирање муџахедина. Међутим, 1997. године су у зеничком затвору пронађени живи официри Војске Републике Српске, Ненад Шкрбић и Душан Шкробић, који су нестали током борби на Озрену.

Немајући куд, генерал Махмуљанин је био принуђен да призна како их је лично држао заробљене, па није до краја јасно колики је део одговорности других муслиманских бораца у егзекуцијама и тортурама над Србима.

Прикуцани за дрво

Муџахедини су имали разне методе "рада". Најблажа мука, којој су заробљеници били подвргнути, је одсецање главе сатаром и ритуално клање ножем. Како се може видети на пропагандној видео траци одреда "Ел муџахедин", неки заробљеници су живи прикуцавани за дрво, други су потапани у бачве са водом, а више њих је ритуално заклано. Операцијом заузимања Возуће директно је командовао пуковник Рефик Лендо, под чијом командом су били и муџахедини.

Наравно, врховну команду над свима

њима имао је Алија Изетбеговић, који је са свим што се дешавало од почетка био упознат.

Постоји процена да се на Озрену тренутно налази још око 240 обезглављених српских лешева, закопаних у масовним гробницама, али ни СФОР, ни Канцеларија високог представника нису дозвољавали да се обаве ексхумације, нити било каква истрага о томе.

"Ал Каида" је савезник Америке

Према неким информацијама, у борбама на Озрену, у оквиру одреда "Ел муџахедин" борили су се и припадници организације "Ал Каида", чији је вођа најтраженији светски терориста, Осама бин Ладен. Међутим, то није сме-

тало ни Американцима ни Западу, већ су издашно помагали борбу против српског народа, а, као што се јасно види, покушавали су и да заташкају њихове злочине. Ко зна, сада када је мечка заиграла и пред америчким вратима, можда ће се напослетку сазнати истина о несталим Србима са Озрена.

Вук Фатић

Према неким информацијама, у борбама на Озрену, у оквиру одреда "Ел муџахедин", борили су се и припадници организације "Ал Каида", чији је вођа најтраженији светски терориста, Осама бин Ладен. Међутим, то није сметало ни Американцима ни Западу, већ су издашно помагали борбу против српског народа, а покушавали су чак и да заташкају њихове злочине.

СЛЕДИ ЛИ ЗАБРАНА ДЕМОКРАТСКЕ СТРАНКЕ?

У наступу на нишкој телевизији "Белами", актуелни савезни министар унутрашњих послова Зоран Живковић најавио је да би због стварања паравојних формација и злоупотребе службеног положаја могле бити забрањене три политичке партије. Иако није прецизно рекао о којим се странкама ради, постоје индиције да би то могле бити Демократска странка, Демокришћанска странка Србије и Нова демократија

Према писању дневног листа "Блиц" од четвртка, 25. октобра ове године, савезни министар унутрашњих послова и потпредседник Демократске странке, Зоран Живковић, изјавио је да на основу важећег Закона о политичким организацијама, у Србији три партије могу бити забрањене.

У наступу на нишкој телевизији "Белами" он није тачно навео на које то партије мисли, али је додао да разлози за забрану рада тих странака могу бити стварање паравојних формација и злоупотреба положаја. "За три странке у

Србији постоје индиције да су неким својим активностима стекле услове да им рад буде забрањен", рекао је Живковић.

Демократска странка на удару

На кога ли је мислио савезни министар полиције? Чекајући да видимо да ли министар озбиљно збори или се само спрда са светом, нама, грађанима, остаће само она вечита, слатка могућност шпекулација. "кога то чека досов катул ферман"? Ако мало пресаберемо ко је шта радио свих ових година, до каквог би за-

кључка могли да дођемо?

Теорија број један: министар полиције Живковић, као морално исправан човек, зна да мора да забрани своју, Демократску странку, али га је срамота да то призна, па зато намерно неће отворено да каже о коме се ради.

Зашто би забранио баш Демократску странку? Ако је у питању формирање паравојних формација, има основа за забрану. Да не грешимо душу. Сетимо се само да су приликом петоктобарског пуча прошле године паравојне формације Демократске странке, предвођене Ђинђићевом подрепном мушицом по имену Чедомир Јовановић и наоружане дугим цевима, преузимале један по један медиј, једну по једну фирму.

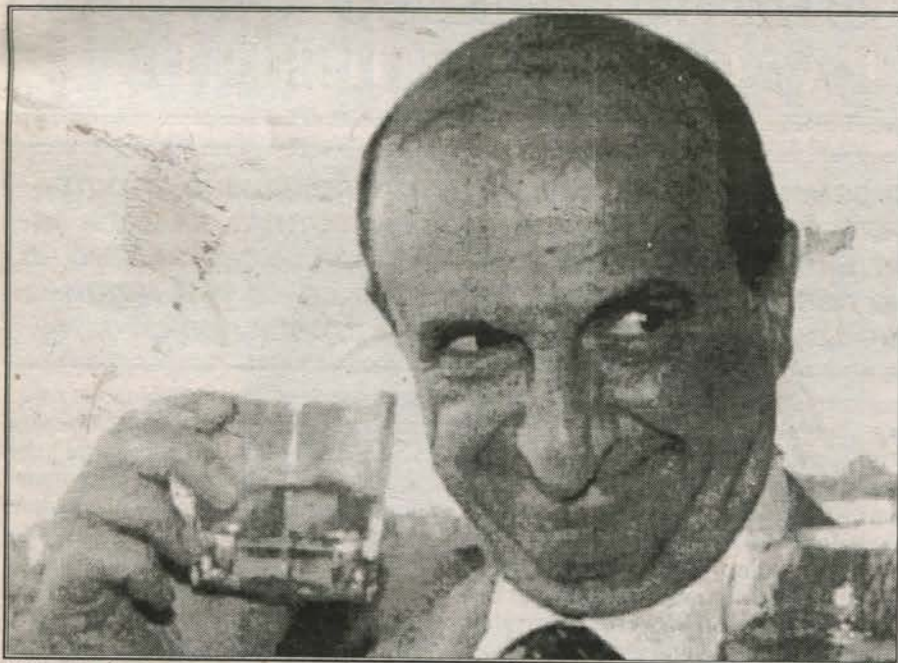
Додуше, они се можда и не би могли назвати паравојним формацијама, пре наоружаном бандом, али ипак одговарају дефиницији. Било је, наравно и злоупотреба положаја од стране функционера Демократске странке. Шта ће те веће злоупотребе положаја од повезаности председника Демократске странке и председника Владе Србије, Зорана Ђинђића лично, са организованим криминалом на Балкану?

Иако је та веза доказана и већ свима позната, ни Ђинђић ни његови ортаци из мафије нису још одговарали пред законом за свој хоштаплерај, из чега про-

Сетимо се само да су приликом петоктобарског пуча прошле године паравојне формације Демократске странке, предвођене Ђинђићевом подрепном мушицом по имену Чедомир Јовановић и наоружане дугим цевима, преузимале један по један медиј, једну по једну фирму.

Паравојне формације Владана Батића и његове "странке" су у октобарским "догађањима" искористиле прилику да заузму фармацеутску фирму "Галеника" у Земуну, Групу "Застава" у Крагујевцу и још неколико других фирми. Сем тога и у случају Демохришћанске странке Србије и Владана Батића дошло је до грубог кршења закона и злоупотребе положаја.

излази да је у питању злоупотреба положаја, то јест да је Зоран Ђинђић искористио свој положај да не би он и његови пријатељи били оптужени. Јадна Демократска странка, следи јој забрана. Суров ли је министар Живковић.

Правда против министра правде

Теорија број два: на тапету је и нешто, што се зове Демохришћанска странка Србије. Њен председник је актуелни српски министар правде и локалне самоуправе, Владан Батић. Зашто би Зоран Живковић забранио рад странци свог пријатеља Батића? Зато, што је Живковић принципијелан и непоткупљив човек. Паравојне формације Владана Батића и његове "странке" су у октобарским "догађањима" искористиле прилику да заузму фармацеутску фирму "Галеника" у Земуну, Групу "Застава" у Крагујевцу и још неколико других фирми.

Сем тога, и у случају Демохришћанске странке Србије и Владана Батића дошло је до грубог кршења закона и злоупотребе положаја. Прва злоупотреба положаја уследила је када они, који су наоружани упали у напред поменуте фирме, нису због тога кривично одговарали. Где чуда, Батић је министар правде!

Друга злоупотреба се огледа у томе, што у Закону о политичким организацијама лепо пише да је за оснивање странке потребно најмање сто грађана, колико их у целој тој назови странци никада није било. Али министар Батић је очигито злоупотребио свој службени положај, па није хтео да своју странку избрише из регистра. Суров ли је министар полиције Живковић, али све је по закону и ништа му не промиче.

Полицајац против полицајца

Теорија број три: министар Живковић се наврзао и на чувену Нову демократију, странку свог колеге са републичког нивоа, Душана Михајловића. Зашто баш на тако "моћну" странку, упитаће наивни посматрач? Не због стварања паравојних формација, таман посла. За паравојне формације потребна је макар трунка храбрости, тако да нико у Новој демократији није у опасности да за тако неш-

то буде икада оптужен.

У случају Нове демократије може се искористити само злоупотреба службеног положаја. Републички министар унутрашњих послова Душан Михајловић искористио је своју функцију да саботира истраге о кривичним делима која су почињена по налогу и у интересу челника ДОС-а. Тиме је директно прекршио закон, иако је министар полиције. Вероватно би због тога Живковић могао да забрани Нову демократију. Суров ли је он. Суров, али праведан.

У небраном грождју

Ако се ове три теорије покажу као истините, Савезна Република Југославија ће се моћи похвалити да има министара унутрашњих послова, коме ништа није прече од поштовања закона. Наравно, ми, српски радикали, нисмо баш толико оштри и сурови, да би због грешака појединаца укидали целе странке.

Али, ако је министар Живковић намерио овако да се обрачуна са крими-

налцима, ко га у томе може спречити? Међутим, када заврши са њима, могао би мало да размисли и о својим поступцима, о својим злоупотребама, о непотизму, по којем је чувен у Нишу, а могао би и да простудира и поступке своје супруге и свог брата. Ни по бабу, ни по стричевима.

Вук Фатић

Републички министар унутрашњих послова Душан Михајловић искористио је своју функцију да саботира истраге о кривичним делима која су почињена по налогу и у интересу челника ДОС-а. Тиме је директно прекршио закон, иако је министар полиције.

Регистровано је 60.000 привремених објеката. Ако се тај број помножи са најмање три запослена (два пријављена радника и власник који издржава породицу), добија се више од 180.000 људи којима је ово једини извор прихода

ВЛАСНИЦИ ПРИВРЕМЕНИХ ОБЈЕКТА НАЈАВИЛИ ПРОТЕСТ ИСПРЕД ГРАДСКЕ СКУПШТИНЕ

Удружење власника привремених објеката више пута је покушало да оствари бар дијалог са надлежним градским и општинским властима, како би заједнички пронашли прихватљиво решење за обе стране. Све се свело само на покушаје и на свакодневна селективна рушења, како би се на тим местима створио простор за отварање великих маркета са робом стране производње

Савез удружења власника привремених објеката основан је 28. фебруара 2001. године, када је уписан у Регистар удружења, друштвених организација и политичких организација, који се води код Савезног министарства правде, као удружење грађана, на регистарском листу број 865 под редним бројем 2020. Савез удружења власника привремених објеката основан је ради

заштите права на рад и својину власника привремених објеката (тегзе, киосци и зидани објекти), као и заштиту егзистенције власника, и то од стране надлежних органа власти. Ово удружење захтева од надлежних да се прекину све акције рушења свих привремених објеката, да надлежни органи власти у решавању постојеће ситуације прихвате активније учешће Удруже-

ња, како би се што пре дошло до најбољег могућег решења за привремене објекте, да се прихвате предлози Удружења око критеријума за легализацију, да општине (централне београдске) озбиљно приступе решавању проблема легализације привремених објеката и, у сарадњи са Удружењем, што пре дођу до најбољег могућег решења, да би сви власници и закупци привремене-

SAVEZ UDRUZEŃA VLASNIKA PRIVREMENIH OBJEKATA

1.	Удружење "Кнез"	Председник	Mirko Pejc
2.	Удружење "Сауски Венач"	Председник	Branislav Zec
3.	Удружење "Београд"	Председник	Srdjan Kolaric
4.	Удружење "Враџар"	Председник	Sreten Vukovic
5.	Удружење "Булевар"	Председник	Dusan Knezevic

Савез удружења власника привремених објеката основан је ради заштите права на рад и својину власника привремених објеката (тегзе, киосци и зидани објекти), као и заштите егзистенције власника, запослених и њихових породица

Јавност је упозната са проблематиком привремених објеката који егзистирају десет годинама на територији Београда. До сада у медијима се могао чути само једнострано виђење проблема и то од стране надлежних органа власти.

Суочени са досадашњом ситуацијом где као Савез удружења привремених објеката и поред многобројних, вишемесечних покушаја договора са надлежним органима власти, нисмо успели да решимо постојеће проблеме, примудјери смо да се на демократски, транспарентан начин боримо за нашу праву код надлежних органа власти.

ZAHTEVANJE

1. Да се прекину све акције уклањања (рушења) свих привремених објеката (тегзе, киосци, зидани објекти)
2. Да надлежни органи власти у решавању постојеће ситуације прихвате активније учешће удружења, како би се што пре дошло до најбољег могућег решења за привремене објекте
3. Да се прихвате предлози удружења око критеријума за легализацију (процедура регистрације привремених објеката, тегзе, киосци, зидани објекти)
4. Да општине (централне београдске) озбиљно приступе решавању проблема легализације привремених објеката и у сарадњи са удружењем што пре дођу до најбољег могућег решења да би сви власници и закупци привремених објеката имао исто право на рад и егзистенцију.

Мишић

Савез удружења власника
Привремених објеката

Председник
Branislav Zec

Zec

САВЕЗНА РЕПУБЛИКА СРБИЈА
САВЕЗНО МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ

Број: 31.322/8-2001.07

28.02.2001 године
Београд

На основу члана 13. Закона о удружењу грађана у удружење, друштво, организацију и политичку организацију који се формира за територију Србије ("Службени лист СРП", бр. 49/01 и члана 102. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРП", бр. 33/97), по прилици Удружења власника привремених објеката из Београда за упис у Регистар удружења, друштвених организација и политичких организација, Савезно министарство правде доноси:

РЕШЕЊЕ

1. Удружење власника привремених објеката уписује се у Регистар удружења, друштвених организација и политичких организација, који се води код Савезног министарства правде, као удружење грађана, на регистарском листу број 865 под редним бројем 2020.

2. Седиште Удружења власника привремених објеката налази се у Београду-Земун, улица Прометјевска број 2/1.

3. Удружење власника привремених објеката заступа Сођан Коларић, председник Удружења.

Образложење

Удружење власника привремених објеката из Београда поднело је пријаву за упис у Регистар удружења, друштвених организација и политичких организација, који се води код Савезног министарства правде.

Решавајући по поднетој пријави утврђено је да су изнете сва услови предвиђени Законом, па је одлучено као у диспозитиву Решења.

Првена поука: Ово решење је ковано и управног поступку и пратив њега се може поднети управни спор Тужбом Савезном суду у року од 30 дана од дана пријема Решења.

Достављено,
- организацији
у досије
- архиви

Пре доласка ДОС-а на власт на Булевару краља Александра, било је регистровано 87 привремених објеката. Појавио се нови списак са 134 привремена објекта који су очигледно формирале нове власти. Места су добили људи који никада ту нису радили.

УЛИЧНИ ПРОДАВЦИ НЕЗАДОВОЉНИ ОДЛУКОМ КОМИСИЈЕ ЗА ДОДЕЛУ ТЕЗГИ

ТРАЖЕ НОВ КОНКУРС

Своје захтеве продавци предочили Милошу Алигрудичу, члану градске владе. Тражи се обустава уклањања тезги и расписивање новог конкурса за њихову доделу. Синоћ уклоњене тезге у Булевару Краља Александра

НЕЗАДОВОЉНИ одлуком комисије за доделу тезги на Булевару Краља Александра, улични продавци са Звездаре и Врачара јуче су се окупили испред Скупштине града, а потом разговарали са чланом градске владе Милошем

БЕЗ ТЕЗГИ

ВЛАСНИК СТР "Авиги" у Булевару краља Александра 15а, Драган Младеновић, рекао је да му је одузета тезга која се налази испред радње и додељена другоме. Према његовим речима, слична судбина задесила је и комисион "Акопакта" у броју 156. Младеновић каже да су оба власника имала уредна решења о коришћењу тезги испред својих локала.

Алигрудичем. Конкретан договор није постигнут, а разговори са градским властима наставиће се у понедељак.

Улични продавци захтевају брз обуставу уклањања свих тезга до Нове године, смисле комисија, општинских,

ИЗИГРАНИ

КАКО кажу председници два удружења уличних продавца, 37 њихових "колега" са Врачара и 40 са Звездаре остало је без дозвола за рад, иако су били уредно пријављени током 2000. године.

градске и помештене тезге у закуп, или се на-

кривичних пријава против одговорних за несавестан рад у служби јер је, како каже, поглављен основни услов конкурса - да предност при додели тезги имају продавци са важећим дозволама за претходну годину.

Председница Удружења продавца Звездаре, Драгица Стојмановић, каже да су се на овој општини догодили бројне маљверзије и да су по новом курсу продајна места додељиванима који су давали мито, добили

АКЦИЈА КОМУНАЛНЕ ИНСПЕКЦИЈЕ ОПШТИНЕ ЗВЕЗДАРА

СЕЛИДБА СА БУЛЕВАРА

КОМУНАЛНИ инспектори Општине Звездара синоћ су уклоњили уличне тезге на Булевару краља Александра које нису носиле конкурс Извршног одбора Скупштине града, нису добиле дозволе за рад. Како смо сазнали, од око 200 тезга 129 је добило потребне папире.

Спољном акцијом од Булеvara краља Александра број 142 до краја, однете су све тезге које нису имале истакнуте бројеве решења о додели нове локације. Они власници који су конкурсом добили дозволу за рад, а однета им је тезга, од понедељка ће моћи да подигну своје објекте у складшту у Улица-Милана Ракића. ●

Фото: А. САХАНИЋ

уместо закупца Ненала Павловића, иако су градске власти обећале да се

Сретен Вуковић најавио је да ће доказати у понедељак бити предочени и

жити 900 динара. Значи да корист имају и град и општине. Вредност једног привременог објекта је око 20.000 марака, а на тај износ треба додати и нимало занемарљиву суму потребну за рушење, као и велики број породица којима је ово једини извор прихода. Власници објеката су сами финансирали увођење воде, канализације, струје.

Ствара се простор за отварање великих маркета

По речима председника Удружења власника привремених објеката, Срђана Коларића, објекти се сада руше селективно, са крајњим циљем да се сви уклоне како би се на тим местима изградиле велики маркети, финансирани из иностранства, са страном робом, док се тренутно у постојећим привременим објектима продаје 80 % робе домаће производње. Медији су приказивали само једну страну, односно власт. Коларић је позван да гостује на ТВ Студио Б, заједно са Милошем Алигрудичем из градске Владе, али је Алигрудич одбио учешће заједно са Коларићем. Конференције за новинаре овог Удружења су биле готово не-

них објеката имали исто право на рад и егзистенцију.

Тражимо милијарде као помоћ, а рушимо оно што имамо

Привремени објекти су у надлежности града, који је општинама дао овлашћења да даје предлоге, које град на крају верификује.

Власници ових објеката плаћају граду и општинама накнаду за коришћење грађевинског земљишта у износу од 30 динара по квадратном метру за мање објекте, или 60 динара за веће објекте. Нпр. за објекат од 30 квадратних метара месечно треба издово-

Градначелница Радмила Хрустановић је осмотрила Београд из млазног авиона. Том приликом је изјавила: "Величанствено! Београд је прелеп из висине, а чак се и из авиона види како инспектори руше неправилно изграђене објекте". Чудно да није успела да види хиљаде људи којима су срушени домови и одузета радна места, једини извори прихода. Могла би ипак да се бар мало спусти на земљу и Београд посматра из истог угла као и његови житељи.

Власници привремених објеката највили су протесте испред градске Скупштине, уколико се настави са рушењем. Сматрају да се смишљено руши по један објекат, да не би дошло до протеста у којима би учествовали власници са члановима породица и запослени радници.

РАДМИЛА ХРУСТАНОВИЋ ЈУЧЕ ОСМАТРАЛА БЕОГРАД ИЗ МЛАЗНОГ АВИОНА

ГРАДОНАЧЕЛНИЦА У БРИШУЋЕМ ЛЕТУ

Београд је прелеп из висине, а чак се и из авиона види како инспектори руше бесправно изграђене објекте - казала нам градоначелница

посећене. Градске власти су дозволиле отварање мењачница Народној банци Југославије, које исто имају статус привремених објеката.

Тезге на Булевару добили су они који никад ту нису радили

Скупштина града отворила је конкурс за доделу тезги у Булевару краља Александра. Предност је требало да

„Gradonačelnica ne može da se zamara“

Gradonačelnica Beograda Radmila Hrustanović, kako nam je rekla njena sekretarica „ne može da se zamara“ odgovarajući na pitanja kada će putnici moći bezbedno da se voze gradskim prevozom i da li ga ona sama koristi. Razgovor je tekao ovako:

— Želimo da nam gradonačelnica prokomentariše šta će preduzeti da pomogne da prevoz građana bude bezbedniji, pošto su nedavno dva putnika povređena u tri dva autobusa.

Sekretarica: „Dobro je što ste mi rekli o čemu se radi, jer odmah moram da vam kažem da gradonačelnici ne prebacujem pozive sa takvim pitanjima. Kada bi primala pozive sa takvim pitanjima, čitav dan bi bila zauzeta odgovarajući na njih.“

З.А.

имају власници привремених објеката са решењима из 2000. године. На списку је било 87 објеката, а затим се појавио нови списак са 134 привремена објекта, што значи да су градске и општинске власти убациле нове објекте. Место су добили многи који никада до тада нису радили на Булевару. Удружење уличних продаваца Врачара тражи поништење овог конкурса, јер су без решења остали власници чије су тезге регуларно радиле на Булевару.

По Коларићевим речима, надлежни у Скупштини града Београда обећали су отварање посебног шалтера преко кога би се решавала питања легализације привремених објеката, али се све свело само на обећања и на пребацивања надлежности са општина на

град (са града на општине), без икакве спремности да прихвате предлог Удружења да се оснује заједнички тим, састављен од стручњака који би се бавио овим проблемом. Власници привремених објеката су спремни на договор са надлежнима. Извршили би корекције постојећих објеката, као и премештање уколико је то потребно. Председник ИО Скупштине града, Љуба Анђелковић, рекао је да постоји конкурс у градском зеленилу и градској чистоћи на који могу да се пријаве сви који остану без посла. То показује колико имају воље да реше егзистенцијалне проблеме великог броја људи, који уредно плаћају порез држави, а која има велики приход управо од малих предузећа.

Премијер Ђинђић је недавно на РТС-у изјавио: „Зашто тражите помоћ од државе, дајте неку иницијативу, па онда тражите да вам држава помогне“. Иницијатива постоји, али не и спремност надлежних градских и општинских власти да саслуша и размотри предлоге Удружења.

Весна Марковић

Удружење власника привремених објеката захтева од надлежних: да се прекину све акције рушења свих привремених објеката, да надлежни органи власти у решавању постојеће ситуације прихвате активније учешће Удружења, како би се што пре дошло до најбољег могућег решења за привремене објекте, да се прихвате предлози Удружења око критеријума за легализацију, да општине (централне београдске) озбиљно приступе решавању проблема легализације привремених објеката и, у сарадњи са Удружењем, што пре дођу до најбољег могућег решења, да би сви власници и закупци привремених објеката имали исто право на рад и егзистенцију.

Унија удружења привремених власника Србије, тел: 011/697-092

Пошто зна да до првог априла сигурно неће бити на власти,
Демократска странка је грађанима Врачара припремила

ПРВО АПРИЛСКА ШАЛА У ОКТОБРУ

Демократска странка је одучила да саму себе похвали, кад већ нико у овој земљи то не би урадио. После једногодишњег чекања одлучили су се за предузимање конкретних корака

На адресе свих становника београдске општине Врачар стигла је коверта без поштанске марке са писмом чија се садржина налази на меморандуму Општинског одбора Демократске странке. У потпису су председник СО Врачар Милена Милошевић и председник ДС Врачара Бојан Станојевић.

У земљи где је више од половине становништва на рубу егзистенције, садржај овог писма изгледао је као првоаприлска шала. Кад већ нико нема заштита да их похвали, показаше да им то није ни потребно. Могу и сами. Сигурно ни једно једино писмо које би стигло на адресу ДС не би имало ни реч хвале за доскупљења, криминал, порезе, плате, а самим тим ни за премијера Републичке владе.

Кажу да су промене већ видљиве у јавности рада (свако из ДОС-а може јавно да ради и говори све што му падне на памет, а један од примера за то је и ово писмо), борби против злоупотреба и корупције (ту су се нашли пред тешким задатком: како се изборити сам са собом), пореској реформи (још је ваздух остао неопорезован). Њихово схватање реформи као нечег бољег је неразумљиво, јер не постоји област која је забележила бар мали помак. Међутим, они нас безобзирно позивају да се „изборимо за наставак реформи“. Судећи по свему што су „променили“ овај позив се односи на нова покушења, измишљање нових пореза, све више неразрешених убистава, несметан шверц, иста лица и приче на свим државним медијима. Остаје нам само да замисли-

Поштована госпођо МАРКОВИЋ,

Прешто је годину дана од избора одржаних 24. септембра 2003. године, од грађанка када сте пружили пресудну подршку нашој и нашој изборној коалицији - листи Демократска опозиција Србије.

Овог 5. октобра, на годишњицу преломних догађаја када сте пискали да непоколебљиво стојете иза своје изборне воље и да се за њу можете изборити, захваљујемо Вам се што сте непогрешиво препознали своју будућност, али и корист за своју државу и будућност свог народа. Поштована енергија за цео народ је исцрпљена јер је пред нама велики посао, а времена за губљење нема.

ДОС је добио мандат за промене и он их мора спровести! Како у привреди и економији тако и у државној управи, правосуђу, здравству, војсци и полицији. Разноликост састава коалиције у томе треба да помогне, а не да буде камен раздора. Власт коју је добио ДОС служи за промену и реформу система, а не за бављење самима собом.

Велике промене већ су видљиве: јавност рада, штедња и заштита ресурса, стабилност динара, пореска реформа, уравнотежен државни буџет, редовне исплате свих социјалних давања и, посебно, борба против злоупотребе и корупције. Ове промене вратиле су Србију у Европу и свет - где и припада. Зато нам се и помаже да останемо на таквом путу и да се по свему прикључимо свету. Промене у нашој Србији не служе саме себи већ да се свакоме пружи прилика да за себе учини најбоље што зна и може, а задатак модерне државе јесте да му у томе помогне: неке ће бити болне, а резултати неће увек бити брзи, али ће бити драгоцени као основа за будућност.

Као у држави Србији, и у нашој Општини власт је одговорна и у служби грађанин, а за могуће примедбе, запажања или корекцију поступка локалне власти можете се увек обратити својим одборницима - сваког уторка од 17-19 часова.

Како не можемо и не смемо живети у држави каква је била до 5. октобра, тако ни од промене не смемо и не можемо одустати!

Знали смо шта толемо и за шта се боримо, показало је да смо најбољи што можемо - изборимо се за наставак реформи!

Демократска странка Врачара

Милена
Милошевић
Милена Милошевић
председник СО Врачар

Бојан
Станојевић
Бојан Станојевић
председник ДС Врачара

говори истину ућуткају на било који начин, не бирајући средства.

Весна Марковић

Демократска странка нас безобзирно позива да се "изборимо за наставак реформи". Судећи по свему што су до сада "променили", позив се сигурно односи на нова покушења струје, грејања, основних животних намирница, на свакодневно измишљање нових пореза, на све више неразрешених убистава која нико и не покушава да реши, на несметан шверц, а као врхунац свега су бајке досовских челника на тзв. независним медијима који су стављени под "демократски" надзор.

мо живот као у ТВ Дневнику РТС-а.

Пошто су свесни чињенице да им истина не иде у прилог, одлучили су да причају бајке и да онога ко се усуди да

Сигурно ни једно једино писмо које би стигло на адресу ДС не би имало ни реч хвале за доскупљења, криминал, порезе, плате, а самим тим ни за премијера Републичке владе.

СВЕТИ САВА – УТЕМЕЉИВАЧ СРПСКЕ ПИСМЕНОСТИ И КЊИЖЕВНОСТИ

Сава је схватио да се етнички идентитет и државна самосталност на простору Балкана, где су се сукобљавали интереси латинског Запада и византијског Истока, могу очувати само ослањањем на сопствене снаге, потпуном политичком, духовном и културном еманципацијом

Српска држава, у периоду свог формирања, суочавала се са бројним спољним непријатељима који су желели да свој утицај прошире и на ово подручје. Међу њима предњачила је римокатоличка црква, која је желела да савлада још једну препреку ка свом даљем ширењу ка истоку. Главни ослонац у формирању српској средњовековној држави била је Византија као изузетно јак центар финансијске моћи.

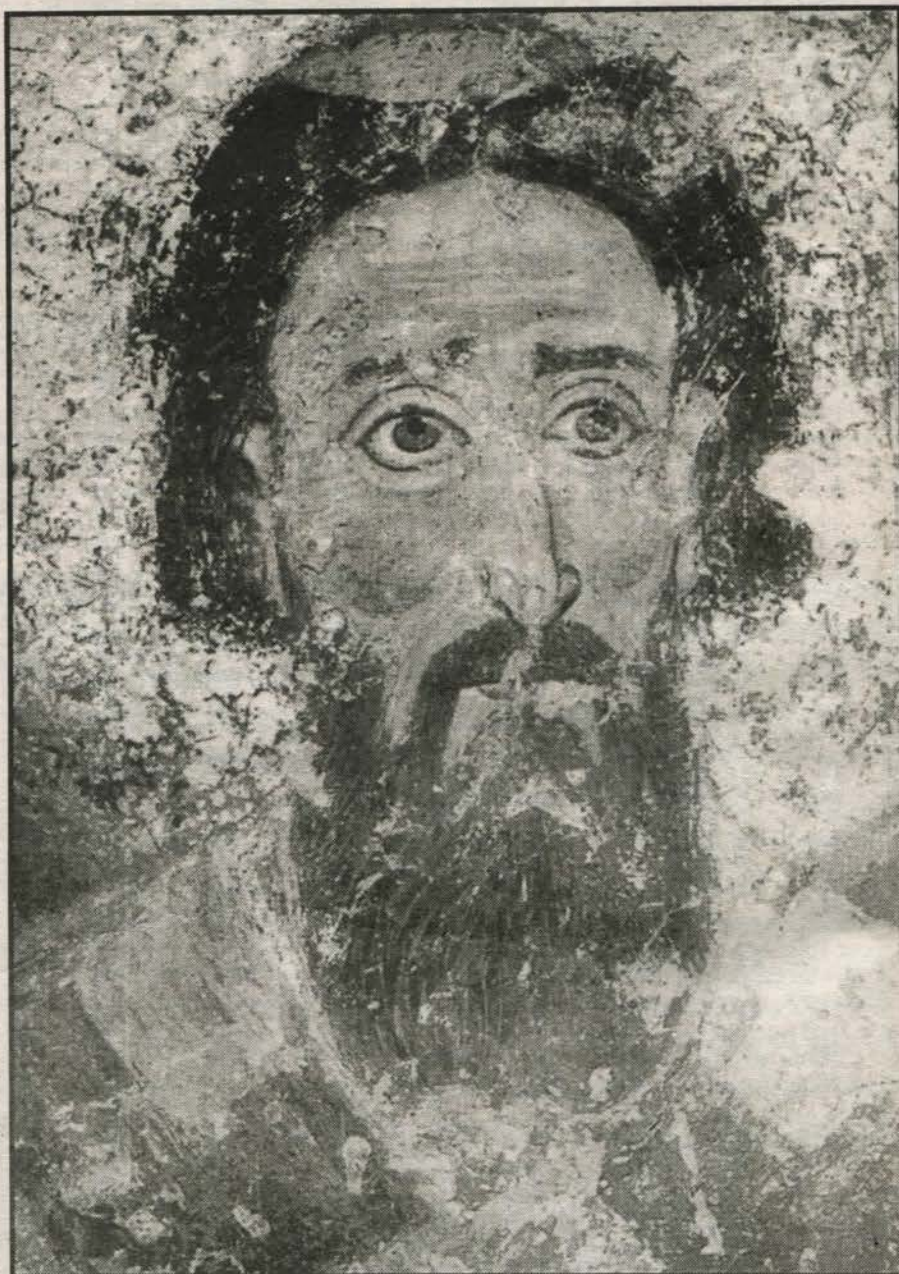
Темеље српској средњовековној држави поставио је Стефан Немања, Савин отац, омогућивши јој развој и успон у наредна два века. Писменост и образовање у средњовековној српској држави, једино су се могли стећи у манастирима од калуђера, јединих учених људи тог времена. Са Савом Немањићем на овом простору почиње оригинална српска средњовековна књижевност. Схвативши да је српском народу потребна културна еманципација и да се она може остварити само на разумљивом народном језику и правопису, Сава је у текстовима које су преводили српски калуђери (под његовим надзором), почео да посрбљује старословенски у српкословенски. Из старог правописа је избацио застареле словне знаке, а одумрле речи заменивао новим, народним.

Српску писменост и књижевност подстакла је изградња црква и манастира (најпре Студенице, а затим и Хиландара, који је у дужем периоду био главно средиште књижевности и културе српског народа). Осамостаљење СПЦ је учврстило независност српске државе, за коју је сопствена књижевност била неопходан израз друштвене и националне самосталности, као и услов за egzистенцију на светском плану. Та књижевност је својом садржином и формом била у највећој мери духовна, али је њен основни покретачки мотив био политички, а не религиозни (Ј. Деретић). Биографије, правни списи, литургијске песме били су у функцији српске државе и цркве.

Савина борба за развој српске књижевности и културе на националној

основи није значила изолацију и одвајање од тадашњих цивилизацијских токова. Доносио је у Србију све оно што је сматрао вредним и корисним за српску

државу, културу и цркву. Значајно је то што није пошао ни латинским ни византијским путем, већ је тежио ка томе да српски народ остане самосвојан, иако је

Сава Немањић (Св. Сава) пре Доситеја и Вука на националном плану је постигао највише што се у датим историјским околностима могло постићи.

Свети Сава је први српски књижевник, просветитељ и први архиепископ Српске православне цркве.

доносио у српске манастире књиге, предмете и реликвије из других земаља.

Савину личност као духовног и световног вођу, карактеришу далековидост и револуционарност, велика упорност у раду, доследност и верност својим идеалима, организаторске способности и покретљивост у акцији за њихово остваривање, отвореност за позитивне утицаје цивилизованог света, отворена и немилосрдна борба против јеретика и злоупотреба моћних, па и у цркви, развијен осећај социјалне правде.

Савин књижевни опус чине: црквени канони – типичи, преводи, биографија, литургијска поезија, повеље и писма. Посебно се огледао у писању житија и служби. Од изузетног је значаја Житије светог Симеона које има мемоарски и аутобиографски карактер. Иако је то биографија владара и монаха, у њој постоји мноштво хронолошких података значајних за упознавање историје тог времена (нпр. докле су се простирале границе српске државе). Међу списима којима се уређивао унутрашњи живот Српске православне цркве најважније место припада Крмчији - Номоканону – зборнику црквених канона и световних прописа. То је по обиму највећи спис, који је настао компилацијом њему доступних грчких црквено – законских књига. Крмчија се сматрала „изузетним спомеником словенског права“. Њена важност за организовање и живот СПЦ је

од огромног значаја.

Значајно је његово ангажовање и материјално помагање обнове постојећих и изградње нових цркава и манастира, најпре у Светој Гори, затим у Србији, Цариграду, Солуну, а на крају у светој земљи Палестини. Старао се да цркве и манастири буду украшени фрескама високе уметничке вредности. Њих су израђивали најбољи византиски мајстори.

Временом је популарност Савина у народу прерасла у култ, а затим у легенду која се проширила и у другим областима на Балкану. Лик Св. Саве обрађиван је често у народним песмама и приповеткама, легендама и веровањима. О њему су писали Јован Јовановић Змај, Десанка Максимовић, Војислав Илић, Васко Попа и многи други.

Почетком 18. века дан Св. Саве, 27. јануар, прослављан је као школска свечаност „гразник матерњег језика, словенске идеје, словенског јединства и наде у бољу будућност“ (Милош Црњански). Светитељ Сава је заштитник српског народа: прославља се као храмов-

ни, породични, школски заштитник. Славе га Грци, Бугари, Румуни, а помиње се и код Руса 1438. године. Ниједна личност код Срба није толико уткана у свест и биће народа као што је Св. Сава, почев од његовог времена, па до данашњих дана. На његов гроб силазили су на поклоњење и римокатолици и муслимани. Ипак, желећи да се освете, Турци су 1549. године спалили мошти Св. Саве на Врачару у Београду.

Установљење култа и канонизацију Срба, Српска православна црква је вршила од почетка 13. века, па до данас. Међу првима, као свети, помиње се 1205. године свети Симеон (Стефан Немања, као последњи преподобни Јоасаф (цар Јован Урош Немањић). По социјалном саставу свети Срби потичу из разних друштвених слојева: 22 владара (цареви, краљеви, деспоти и кнежеви), 22 подвижника и испосника, 21 архијереј (патријарси, архиепископи, митрополити и епископи) и троје мученика. Укупно их је 68 у именуку светих Срба.

Срби су у најтежим временима остављали своја материјална добра да би са собом носили свете мошти својих светитеља. Вера у њих помогла им је да сачувају јединство и свој национални идентитет. Поробљивачи нашег народа знали су за духовну повезаност Срба са светим моштима светитеља, па су их често спаљивали и обесвећивали. Срби су славећи своје краљеве, царе, деспоте и јерархе оживљавали свест о славној прошлости и исказивали тежњу за сличном будућношћу, што није погодно интегресима аустријског двора који је 1774. године, под притиском римокатоличке цркве избацио имена 36 Срба из црквеног календара.

Ово је само кратко подсећање на активности Св. Саве између којих је немогуће направити разлику и поделити их на световне и духовне, јер су и једне и друге имале смо један јасан циљ: осамостаљивање и учвршћивање српске државе и очување националног идентитета код српског народа. Његова борба у изузетно тешким условима требало би да послужи као пример свима који данас покушавају да униште ову земљу и патриотизам у српском народу, који је вековима саставни део наших бића и кога се нећемо одрећи тако лако као што су они планирали. Ми смо народ поносан на своју прошлост, своје корене и претке који су нам омогућили да имамо своју државу и културу јединствену у свету.

Весна Марковић

Сава је био централна фигура наше средњовековне културе, не само по својим књижевним и другим списима, него и по својој укупној и разноликој делатности у којој је државнички и црквено – просветитељски рад, по значају био испред књижевног, списатељског.

Најразвијеније земље, међу којима предњаче САД, суочене су са озбиљним проблемом складиштења нуклеарног отпада који се у природи разлаже хиљадама година и угрожава здравље људи

ПРЕТИ ЛИ НАМ ЕКОЛОШКА КАТАСТРОФА?

Научници се слажу да су нуклеарне катастрофе изазвале многе природне катастрофе, које су само 1996. године однеле 32.000 људских живота. За затварање дотрајале нуклеарне централе потребне су огромне количине новца (стотине милијарди марака). Јасно је да превелика трка за профитом води до самоуништења

Живимо на планети која постаје све насељенија. Људи су највише заинтересовани да зараде што више новца, тако да у непрестаној трци заборављају на непрегледне колоне моторних возила које загађују ваздух и природу. То је само један од чинилаца загађења. Људи су постали зависни од технике, заточеници буке, хемијских загађења, нездраве исхране, радиоактивних зрачења, загађене воде. Оксиди азота и сумпора изазивају киселе кише које уништавају шуме, организме у морима, рекама, језерима, што као последицу може да има потпуно еколошку катастрофу.

Најразвијеније земље света, на челу са САД, нису пронашле никакво решење за складиштење нуклеарног отпада из нуклеарних централа које раде само тридесет година, а отпад се у земљи разлаже хиљадама година и представља велику опасност по људско здравље. Нуклеарни отпад се транспортује уз велики ризик, било копном или морем. По мишљењима генетичара, дуготрајно дејство оваквог отпада изазива промене код наследних информација хелије, што ће резултирати генетским променама код наредних генерација. У развијеним земљама последњих деценија знатно се повећао број нуклеарних централа. Разлог је јефтинија струја од оне која се производи у термоелектранама. Више пажње је поклоњено уштеди новца, него заштити људског здравља. Данас постоји око 300 дотрајалих нуклеарних централа, а за њихово затварање су потребне огромне количине новца, као и за складиштење отпада. Више нема сумње да су нуклеарне пробае (у многим земљама се изводе тајно) изазвале многе природне катастрофе које су 1998. однеле 32.000 живота у поплавама, ураганима, земљотресима. Научници тврде да су овим експлозијама по-

гођена три заштитна појаса, односно три тачке на планети од којих зависи стабилност и устаљеност климатских појава.

Упркос сталним упозорењима научника, ради профита, радиће се исто као и до сада, што ће озбиљно угрожити човекову околину и здравље. Превелика трка за новцем и профитом води до самоуништења.

Озонски омотач, који штити целокупан живи свет на земљи од штетних ултраљубичастих зрака је истањен и уништен на површини од 13 милиона квадратних километара изнад Антарктика. Као последица јавља се загревање планете што ће изазвати ота-

пање леденог покривача Антарктика. Нестају читаве биљне и животињске врсте. Нарушен је природни склад и поредак. Ако се нешто ускоро не промени доведићемо у питање сопствени опстанак.

Наука би требало да се одупре похлепи и злоупотреби знања у корист мањине која би да поседује сва богатства на земљи, претварајући при том милијарде људи у зависну експлоатисану мањину. После свих опомена које је упутила природа, крајње је време да се заустави уништење онога од чега зависи опстанак човечанства.

Весна Марковић

Наука би требало да се одупре похлепи и злоупотреби знања у корист мањине која би да поседује сва богатства на земљи, претварајући при том милијарде људи у зависну експлоатисану мањину. После свих опомена које је упутила природа, крајње је време да се заустави уништење онога од чега зависи опстанак човечанства.

Предраг Марковић је рекао да "овај сајам, за разлику од претходних, неће имати званичне покровитеље, а још мање да ће приликом отварања бити политичких говора". Међутим, у свим новинама су освануле фотографије Зорана Ђинђића, Гаше Кнежевића, Божидара Ђелића, Мирољуба Лабуса, Радмиле Хрустановић, раме уз раме са Предрагом Марковићем на отварању Миленијумског сајма књига. А било је и "непожељних" политичких говора.

„Просвете“ прокоментарисао је пред новинарима: „Важно је да су чланови Управног одбора Пословног удружења обезбедили, себи сами, мајсторе и уредили сопствене штандове. Прошле године, на име коришћења изложбеног простора наше предузеће је платило 230.000 динара, а за 260 квадрата, док је ове године и за 126 квадрата, требало издвојити 167.000 динара, што је цена за дупло мањи простор, и то готово на чистој ледини. Ово није први пут да национална издавачка кућа наилази на бојкот“. Он је најавио и тужбу против организатора сајма, због несрећног штанда, иако су трошкови према њему на време измирени. У истој ситуацији напали су се БИГЗ и Српска културна заједница.

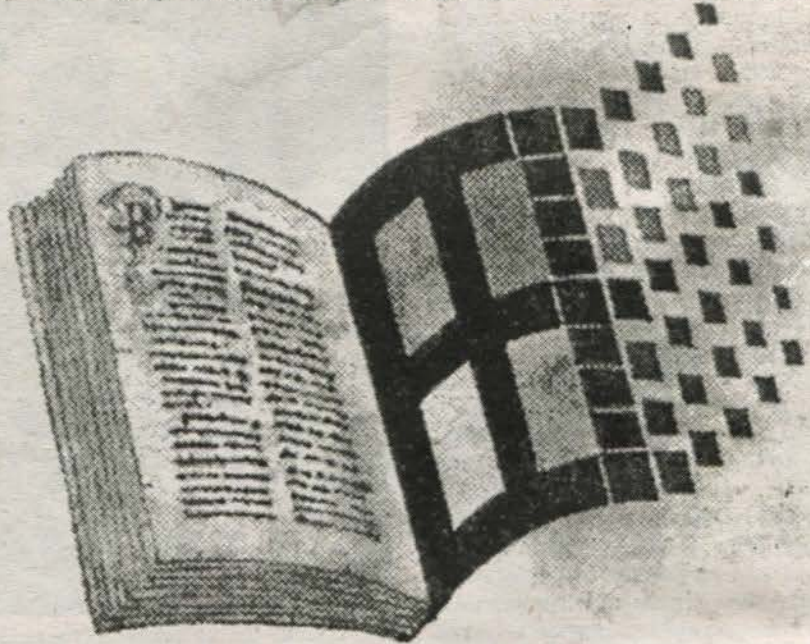
Организатори Миленијумског сајма су најавили да ће се овај сајам сигурно разликовати од претходних. Разлике су биле видљиве одмах, због недоласка страних излагача и великана светске литературе. Издавачка кућа Предрага Марковића „Стубови културе“ једина је у каталогу својих издања цене књига обрачунала у еврима.

Садашња власт поново не заобилази културу, покушавајући да у први план стави издавачке куће у власништву политичара из ДОС-а, а да маргинализује националне издавачке куће. Традиција и искуство не представљају за њих никакав гарант ни квалитет. Самовољно прописују правила и исто тако их спроводе, што се десило и сада, али овог пута у области која би требало да буде далеко од учешћа политике.

Весна Марковић

ПРВИ МИЛЕНИЈУМСКИ

БЕОГРАДСКИ САЈАМ КЊИГА
ОД 23. ДО 29. ОКТОБРА

20001

ГРЕШКА НИЈЕ ПАПА! NOT OUR ERROR!

САЈАМ BELGRADE FAIR хале I и XIV

Министар за културу у Републичкој влади у суботу 27. октобра посетио је Миленијумски сајам књига. Том приликом је изјавио: "Шверцујем се сада као министар".

Бинђићево сећање на Тита...

Премијер Зоран Бинђић поводом нацрта Закона о раду: „Да су Тито и Милошевић обећали бесмртност и то ставили у Устав, данас би наша влада имала велике проблеме да гарантује бесмртност људима који би организовали штрајкове тражећи да буду бесмртни. Срећом, Милошевић се још тога није сетио”.

Приоритети и циљеви...

Премијер о ДОС-у: „Актуелна владајућа коалиција опстаће док не постави темеље новог друштва. ДОС није настао да би управљао земљом, него да победи Милошевића. Због тога, по својој природи, и нема довољно јединства око приоритета и циљева”.

Ослобађање од патетике...

Шеф координационог центра за Косово и Метохију, Небојша Човић, поводом изласка Срба на изборе рекао је: „Очекујем да донесемо одлуке које ће бити у интересу нашег народа и да се ослободимо патетике”.

И још нешто о „три грама мозга”...

„Очигледно је да ДОС-у треба опозиција, која ће највероватније бити креирана из редова ДОС-а у неком наредном периоду. Нико се не осећа пријатно када га неке странке, па било то и ДСС, нападне. И кад у њиховим билтенима откријете да вас је неко систематски обрађивао на две-три стране, а тај неко има памети мање од три грама”.

Возим мушки...

Бојана Лекић, главни и одговорни уредник информативног програма Телевизије Београд: „Мени кажу да мушки возим, а инструктор ми није показао тај стил”.

Сарађиваћемо са Хашким судом иако не постоји правни оквир те сарадње...

Горан Свилановић, министар иностраних послова о сарадњи са Хашким трибуналом: „Ми ту сарадњу нисмо решили систематски, нисмо поставили правни оквир те сарадње. Последњи пут је дошло до пада Савезне владе због неслагања око закона о сарадњи са тим судом. Штета, јер да смо га донели, имали бисмо ситуацију да наши судови и Влада одлучују о процедури у којој постоји висок степен заштите права наших грађана који се нађу у позицији да буду сведоци или оптужени. Југославија је члан УН и не долази у обзир питање да ли ће сарађивати са Хашким судом. Сарађиваће.”

Лаки компромиси...

Свилановић о Зокију и Воји: „То се не мења од питања до питања. Око неке ствари спремнији је Зоран, око друге Воја, а често ни један ни други нису спремни на лаке компромисе. Такав је живот. То није необично. Сви смо ми такви.”

Карла дел Понте ће бити задовољна кад све Србе пошаље у Хаг...

Флоренс Артман, портпарол, Тужилаштва, о посети Карле дел Понте Београду: „То је радна посета. Разговараће се о сарадњи која није задовољавајућа”.

Влада не подлеже уценама...

Владан Батић, републички министар правде, поводом штрајка рудара у Колубари: „Против оних који су узели закон у своје руке користе се инструменти правне државе”.

Батић се запитао...

„Чуо сам и ја из медија да Карла дел Понте долази у Београд, али не знам ни повод ни мотиве те посете. Не знам ни о чему ће бити речи, ни са ким ће разговарати, па је најбоље да се у то уверимо на лицу места”.

Позитивно вођење земље...

Божидар Белић, министар финансија у Републичкој влади: „Пример Заставе и начин на који сада решавамо проблеме у јавним предузећима је помак према позитивном вођењу наше државе”.

Похвала за псовку...

Миодраг Исаков, председник реформиста Војводине: „Чанак то сме и може, јер се он изборио за то. Он је себи створио право да се тако понаша све док има подршку грађана Војводине”.

Губљење времена...

Драгољуб Мићуновић, председник Већа грађана Савезне скупштине, рекао је о односима Србије и Црне Горе: „Али, да се не бисмо више натезали, сада се чека тај њихов референдум, који ми желимо да орочимо, јер доста смо времена изгубили натезујући се са њима”.

50 СТВАРИ КОЈЕ ПРОПУШТАТЕ, УКОЛИКО НЕ ЖИВИТЕ У АМЕРИЦИ

Могућност да вам авион улети у кућу када се најмање надате.

Извештаје са ЦНН-а.

Развој земље са туђим мозговима (најчешће источно-европским).

Радост, што ће независне радио и ТВ станице пренети оно што им режимске наредбе, па ће и оних два одсто бирача који их слушају/гледају моћи да мисле испра(в)но, као и већина у Америци.

Могућност да вам на улици прилазе ружне девојке и да вас питају да ли имате "квотер".

Могућност да вам на улици прилазе одвратне девојке и да вас питају да ли желите "блоудоб" за пет долара.

Могућност да вам на улици прилазе ХИВ позитивне девојке са пробушеним носевима, обрвама, брадавицама, уснама, пупком и т.д. и да вам са осмехом на лицу забију нож у стомак, не би ли вас опљачкале.

Поглед на контејнер, из кога вири одсечена нога пензионисаног професора.

Апсолутно неконтаминирано језеро Онтарио, из кога не сме да се пије вода, нема купања и упецана риба не сме да се једе, у чијој близини се налази нуклеарна централа.

Северноамерички "Дунхилл", у коме има више парфема него у парфимерији.

Нежне парфеме (од којих боли глава) мириса кајсије, поморанце, лимуна у полупразној подземној железници, где на станицама велики број жена и већина педера стоје у зони надгледаној камером, тако да, ако буду силовани, њихова слика обавезно изађе на насловној страни неке од дневних новина.

Генијалне мисли генијалног градоначелника и великог борца против криминала, чију жену хватају у робној кући како краде рукавице.

Куповину три пара квалитетних ципела на снижењу, које подлежу ригорозном северноамеричком стандарду и издрже цело једно годишње доба.

Предлагање за Нобелову награду свих десет архитеката, који су уложили сву своју генијалност и креативност и направили нацрте за све северноамеричке грађевине (иначе, нова насеља настају савременом и надасве оригиналном методом: узме се фајл из архиве, отвори се, притисне се "копи", затим "пејст", а пре него што се пресече црвена трака уради се још и "сејв ез" и ето новог насеља).

Јогурт са 0 одсто млечне масти.

Енорман пораст производње и продаје шприцева за личну употребу.

Ходник у солитеру пун ваздуха од пре тридесет година, јер је оних десет архитеката строго забранило отварање прозора.

Свадбе, на којима свако себи плаћа цех.

Чињеницу да ти није потребно више од сто пари гаћа годишње, јер је најбољи стандард на свету (амерички) одобрио производњу и продају најбољих средстава за прање.

Много великих лидера и војсковођа, који се забављају бомбардујући сиротињу по целом свету.

Генералне штрајкове преосталих 200 Индијанаца, који на крају добију батине од полиције, јер штрајкују на својој земљи, а не у резервату.

Велике мозгове, који мисле да су њихови дедови измислили струју, јер су боравили на Нијагари током меденог месеца, а за Николу Теслу нису ни чули.

Сазнање како су хумане америчке хуманитарне организације, јер чак 5 одсто од својих прихода (добијених од стране хуманих људи и фирми које желе да плате мањи порез држави) дају сиромашнима широм света, а само 95 одсто користе за плате и презентацију.

Кашњења авиона (11.200 сати годишње у Северној Америци) због којих би комплетан јапански народ извршио самоубиство.

Аутобусе у које не може да стане ни сто педесет људи.

Демонстрације припадника Друштва за заштиту животиња, зато што је неки човек ударио мачку колима и добио САМО двадесет година робије.

Нестанак морала због превеликих врућина.

Нестанак морала због превеликих хладноћа.

Нестанак морала због прејаког ветра.

Нестанак морала због кијавице.

Настанак кијавице због нестанка морала.

Нестанак морала без икаквог логичног разлога.

Демонстрације због спомињања морала.

Срећу највећу вашег комшилука, који аплаудира кад останете без струје.

Одговорне изјаве одговорних људи да ће смањити порезе.

Повећање пореза.

Бонове, којима ти поклањају оно што си већ платио да би добио бонове.

Долазак у Америку, где те сви гледају као Шингара, јер си из Србије.

Много могућности за упознавање са ружним девојкама.

Пицу са феферонима, еурокремом и ананасом.

Куповину на снижењу "уп то 120%".

Слатку језу приликом одласка у продавницу (можда ће данас бити попуст од 130%).

Председника државе, коме уз име стоји "јуниор".

Смањење цене грејања у јулу.

И у августу.

Драстично повећање цене грејања у октобру.

Најбржи узгој, раст, прераду, паковање, сервирање, једење, жвакање, варење, избацивање, искоришћавање избаченог, довођење јединице у стање за понован узгој, раст пилића на свету.

Ново повећање пореза.

"Брзу" храну и спор живот.

Највећу демократију на свету, у којој чак не смеш ни да засадиш дрво у свом дворишту, ако ти држава то не дозволи.

Вук Фагић

Часопис се може набавити у седишту Српске радикалне странке на Тргу победе 3 у Земуну, као и у свим општинским одборима странке. До сада је изашло десет бројева. Цена једног примерка издатог 2000. године износи 100 динара, а за 2001. годину 300 динара.

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

YU ISSN 1450-8753
UDK 1+3

СРПСКА СЛОБОДАРСКА МИСАО

10

ЧАСОПИС ЗА ФИЛОЗОФИЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

ГОДИНА II ● БРОЈ 4 ● БЕОГРАД, ЈУЛ-АВГУСТ 2001. ГОДИНЕ ● ЦЕНА 300 ДИНАРА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Излази двомесечно
Све информације на тел: 316 46 21

**ПОСЛЕ 14 МЕСЕЦИ ПОСКУПЉЕЊА, ПОНИЖЕЊА
СРПСКОГ НАРОДА, УНИШТЕЊА ДОМАЋЕ ПРИВРЕДЕ,
РАЗБИЈАЊА НАШЕ ДРЖАВЕ, ПРОГОНА ПОЛИТИЧКИХ
НЕИСТОМИШЉЕНИКА И ДРУГИХ
ДЕМОКРАТСКИХ ДОСТИГНУЋА
ДОСОВЕ ВЛАСТИ, ЈЕДНО ЈЕ СИГУРНО:**

**ОД ЦРНОГ ПРИШТА ЈОШ ЈЕ
САМО ДОС ЦРЊИ**